ROK VI, Nr. 3-4
Marzec-Kwiecień
1932

POLONIA-ITALIA

ORGAN IZBY HANDLOWEJ POLSKO-ITALSKIEJ
ORGANO DELLA CAMERA DI COMMERCIO POLACCO-ITALIANA

ANNO VI, N. 3-4
Marzo-Aprile
1932

Redakcja i Administracja:
Warszawa, Wierzbowa 11, tel. 202-15.
Izba Handlowa Polsko-Italska:
Warszawa, Wierzbowa 11, tel. 202-15

Redazione ed Amministrazione:
Varsavia, via Wierzbowa 11, tel. 202-15
Camera di Commercio Polacco-Italiana:
Varsavia, via Wierzbowa 11, tel. 202-15.

WARUNKI PRENUMERATY:
Cały rok: zł. 40, pół roku: zł. 20, kwartalnie: zł. 10.
Numer pojedyńczy: zł. 4.
Konto P. K. O. 14.614.

ABBONAMENTI:
Un anno: L. 100, Sei mesi L. 50, tre mesi L. 25.
Un numero separato: L. 10.
Conto-Corrente: P. K. O. 14.614 (Cassa Postale di Risparmio)

Treść:

Sommario:

XIII TARGI MEDJOLAŃSKIE.

(LA XIII FIERA DI MILANO).

Po raz trzynasty odbyły się w r. b. Targi Medjolańskie, które, jakkolwiek trwały krótko, bo zaledwie przez dwa tygodnie, przyniosły jednak znaczne korzyści zarówno sferom gospodarczym Italji, jak i tych krajów, które wzięły w nich udział. Wtłoczyły się one silnie w życie gospodarcze Italji i stały się jednym z najważniejszych jego czynników. Umożliwiają one szybkie dochodzenie do skutku tranzakcyj na podstawie wzorów i cen wystawianych towarów, a nadto stanowią ważny sprawdzian zapotrzebowania rynków zagranicznych.

Zaufanie, jakiem darzy Targi zagranica, znalazło swój wyraz m. in. w bardziej pokaźnym, niż kiedykolwiek, udziale obcych krajów, jako to: Belgji, Czechosłowacji, Egiptu, Finlandji, Francji, Niemiec, Indyj, Anglji, Jugosławji, Polski, Afryki Południowej, Szwajcarji, Węgier i Związku Republik Sowieckich.

Staraniem Narodowej Faszystowskiej Federacji Przemysłu Mineralnego została zorganizowana Narodowa Wystawa Kopalń. Wzięły w niej udział wszystkie okręgi Italji, w których istnieje przemysł kopalniany. Obok potężnej grupy przemysłu siarczanego na Sycylji zwraca uwagę sardyńska grupa rud ołowiu i cynku oraz niezmiernie bogate działy: pirytów, asfaltu, rtęci, barytyny, lignitu, nafty, kwarcu i t. p.

Największy pawilon na Viale d'Industria został niepodzielnie oddany do dyspozycji wystawy chemicznej, w której obok italskich można również oglądać eksponaty największych i najbardziej znanych firm francuskich, niemieckich i szwajcarskich, co nadaje wystawie charakter międzynarodowy.

Ogólną uwagę zwraca pokaz przemysłu garbarskiego i przemysłów pokrewnych, złożony z eksponatów, nadesłanych przez italskie i zagraniczne wytwórnie obuwia, przyborów podróżnych, wyrobów skórniczych, najnowszych maszyn do wyrobu obuwia, i t. p.

W pawilonie lotniczym Narodowa Federacja Faszystowska Różnych Gałęzi Przemysłu zorganizowała pierwszą Narodową Wystawę Reklamy, obejmującą wszelkie jej dziedziny i rodzaje. W czasie Targów urządzono ciekawe konkursy na reklamy artystyczne.

W drugiej Międzynarodowej Wystawie Fotograficznej, urządzonej w roku bieżącym, wzięli udział zarówno fotografowie zawodowi, jak i amatorzy z całego świata. Dyrekcja Targów otrzymała szereg zdjęć o wysokiej wartości artystycznej nietylko z różnych państw europejskich, lecz również z Ameryki Środkowej, Chin, Japonji, N. Zelandji i t. p. W tym samym pawilonie znajdowały się aparaty i wszelkie przybory fotograficzne oraz optyczne.

Ponadto zasługuje na uwagę: Wystawa Spółdzielczości Rolnej, zorganizowana przez Narodową Konfederację Faszystowską Rolników, druga Narodowa Wystawa Wynalazków, urządzona staraniem Narodowego Zrzeszenia Faszystowskiego Wynalazców w porozumieniu z Narodową Organizacją Rzemiosł i Drobnego Przemysłu, wystawa Turystyczna połączona z urządzonym przez E. N. I. T. (Ente Nazionale per le Industrie Turistiche) konkursem na najlepsze publikacje i druki propagandowe. Wreszcie w czasie Targów odbyły się liczne kongresy i zjazdy, jako to: Zjazd Przedstawicieli Italskich zagranicznych Izb Handlowych, Zjazd Przedstawicieli Przemysłu Mleczarskiego i Producentów wina, i t. p.

Ponadto w Targach wzięli udział wytwórcy przedmiotów do użytku domowego, wyrobów kryształowych, mebli, odzieży, tkanin, artykułów spożywczych i perfumeryjnych oraz przedstawiciele przemysłu hotelarskiego.

Targi naogół wywarły wrażenie imponujące i niewątpliwie w dużej mierze przyczynią się do rozszerzenia zasięgu stosunków handlowych Italji z zagranicą, torując drogę do zbliżenia gospodarczego z obcemi krajami.

PAŃSTWO KORPORACYJNE

1. GENEZA I ISTOTA FASZYZMU.

Ażeby zdać sobie sprawę z pojęcia państwa korporacyjnego, zrozumieć jego istotę i wniknąć w jego genezę, w jego źródła powstania, należy sięgnąć do podstaw ideologicznych samego faszyzmu.

Jak wiadomo, wieki XVIII i XIX zaznaczyły się triumfem najkrańcowszego indywidualizmu. Na wszystkich niemal polach, a więc czy to w życiu społecznem, czy państwowem, czy w życiu gospodarczem, czy na polu literatury i sztuki — wszędzie indywidualizm wycisnął głębokie swoje piętno. Zarówno liberalizm jak i socjalizm, jakkolwiek zdążają do różnych celów, wychodzą z jednego założenia: z interesu jednostki. Dla liberalizmu, który odrzuca ingerencję państwa w sprawy społeczne, gospodarcze i duchowe, państwo nie posiada własnego bytu, niezależnego od bytu obywateli, lecz stanowi środek, który umożliwia jednostce osiągnięcie zamierzonych przez nią celów; jest ono granicą zewnętrzną dla jej działalności. Socjalizm idzie jeszcze dalej, uznając jedynie interes jednej tylko klasy.

Ewolucja form życia gospodarczego, jakiej świadkami jesteśmy w ostatnich czasach i w szczególności po wojnie światowej, zrodziła konieczność rewizji stosunku państwa do życia zbiorowości ludzkiej oraz stosunku kapitału do pracy. Faszyzm wyszedł z założenia, iż ewolucja współczesnego życia gospodarczego i społecznego wymaga odrodzenia autorytetu władzy państwowej. Liberalizm, demokracja i socjalizm zrodziły, według Rocca [1]), indywidualistyczny eudemonizm, który w państwie upatrywał nie cel, lecz środek do podniesienia dobrobytu jednostki.

Państwo jako takie nie posiadało własnego bytu, własnej racji istnienia. W przeciwieństwie do teorji indywidualistycznej faszyzm na miejsce czołowe wysuwa interes zbiorowości, interes Narodu. Supremacja państwa wyraża się w nakładaniu ograniczeń na wolę jednostki tam, gdzie chodzi o interes zbiorowości, Narodu i jego rozwój jest najwyższem dlań prawem. W uchwałach II zjazdu Związków Faszystowskich, który odbył się w listopadzie 1924 r., czytamy, co następuje: „Państwo jest syntezą narodu. Naród za pośrednictwem organów państwowych, za pomocą ustaw i rozporządzeń prawnych, wypowiada swą najwyższą wolę, zmierzającą do wielkości kraju. Państwo jest wieczne, jednostka zaś jest zjawiskiem przejściowem. Państwo nie jest sumą celów indywidualnych, lecz posiada własny cel, niezależny od celów indywidualnych. Dlatego też celów i dążeń państwa nie można utożsamiać z celami jednostek, które w pewnym określonym dniu zamieszkują terytorjum państwa".[2]) Poszczególny obywatel będący jednostką, mającą byt przejściowy, żyje dla wspólności i stanowi tylko słabe narzędzie, służące do osiągnięcia celu ogólnego. Nawet wtedy, gdy państwo popiera pewne jej zamierzenia, czyni to nie z uwagi na jej interes osobisty, lecz ze względu na interes ogółu i wychodzi z założenia, że jej interes ściśle jest związany z interesem państwa.

Państwo, które jest wcieleniem Narodu i które ma najwyższe cele narodowe do osiągnięcia i najwyższe zadania do spełnienia, musi mieć możność działania. Urzeczywistnienie wszelkich zamierzeń państwa stanie się wtedy możliwe, gdy będzie należycie wzmocniona władza wykonawcza, w której wyraża się suwerenność państwa. Władze ustawodawcza i sądowa winny tylko „udoskonalać i wzmacniać w pewnym sensie władzę wykonawczą"[3]). W tem rozumieniu władza wykonawcza musi mieć przewagę nad władzą ustawodawczą. Jest ona, jak powiedział Mussolini „wszechobecna i czynna w życiu Narodu. Jest to władza, która co chwila znajduje się wobec zagadnień, jakie ma do rozstrzygnięcia. Rozporządza ona wszystkiemi siłami zbrojnemi państwa i codziennie wprawia w ruch skomplikowaną machinę administracji państwowej. Dlatego nie może ona być redukowana do roli drugorzędnej, do grupy manekinów, które tańczą tak, jak tego chce kaprys zgromadzeń ustawodawczych".

Aby móc należycie i w całej rozciągłości urzeczywistnić swą wolę, władza ta musi spoczywać w rękach ograniczonej liczby osób, które tworzą idealną jedność. Tylko w ten sposób jest do pomyślenia działanie „szybkie, pewne, jednomyślne, świadome i odpowiedzialne". „Nie jest bowiem ani logiczne ani pożyteczne łączyć działalność kilku jednostek odpowiedzialnych ze współdziałaniem licznych jednostek nieodpowiedzialnych" (Mussolini).

Uznając za konieczne utrwalenie w państwie silnej egzekutywy, faszyzm nie neguje znaczenia parlamentu, lecz, jak to już widzieliśmy, podporządkowuje go zasadom, na jakich oparte jest państwo

---

[1]) Rocco A. La dottrina del Fascismo ed il suo posto nella storia del pensiero politico. — Milano, 1925. (str. 15)

[2]) Rocco, l. c., str. 15.

[3]) Relazioni e proposte della Commissione Presidenziale per lo studio delle riforme costituzionali. Roma 1925 r. 75 i nast.

korporacyjne i wtłacza jego organizację w ramy organizacji korporacyjnej państwa. Wobec tego, iż jest on par excellence emanacją ustroju korporacyjnego, rola i zadania, jakie przypadają mu do spełnienia, są różne od zadań i roli, jaką odgrywał parlament z okresu ustroju demoliberalnego. Należy sobie dobrze uświadomić, iż nie chodziło tutaj o zacieśnienie kompetencji parlamentu lub pozbawienie go możności oddziaływania na politykę rządu, lecz o ujęcie jego działalności w normy, wypływające logicznie z całokształtu ustroju państwa korporacyjnego.

W przeciwieństwie do państwa zatomizowanego, bezkształtnego, bezbarwnego, przerzucającego się z jednej ostateczności w drugą, ulegającego różnym wpływom i fluktuacjom oraz pozbawionego własnej linji działania, faszyzm dąży do stworzenia państwa, stanowiącego korporację korporacyj, cor cordium, mogącego przejawiać wolę najwyższą zarówno natury prawnej, jak i etycznej. Nie dualizm, lecz jedność. Nie zbiorowisko sprzecznych sobie celów i interesów, nie konglomerat wrogich sobie grup społecznych, lecz jedność i synteza wszelkich tkwiących w nich wartości moralnych i politycznych. Państwo faszystowskie w pojęciu Mussoliniego jest wprawdzie jednostką, złożoną z licznych składników, lecz nierozdzielną, nie uznającą innej władzy ponad tę, której samo jest źródłem, innych rozkazów oprócz tych, które samo wydaje. Jest ono urzeczywistnieniem wszystkich ideałów społecznych i sprawiedliwości w stosunkach pomiędzy jednostkami i klasami. Państwo faszystowskie uznaje a jednocześnie ogranicza prawo samoobrony wszystkich klas społeczeństwa. Pozwala im łączyć się, zrzeszać i organizować, lecz jedynie w ramach państwa i dla dobra państwa. W przeciwieństwie do agnostycznego państwa liberalnego jest ono świadome swego posłannictwa, swych zadań i własnej, twórczej woli we wszystkich dziedzinach życia zbiorowego; posiada własną etykę i wiarę, własny system sprawiedliwości społecznej i doniosłe zadanie gospodarcze do spełnienia.

Kiedy przy ustroju demoliberalnym rola kierownicza w państwie spoczywała w rękach poszczególnych partyj politycznych, które reprezentowały interesy zawodowe i stanowe poszczególnych grup społecznych, w państwie faszystowskiem rzecznikami, wyrazicielami tych interesów są związki zawodowe, uznane przez państwo i stanowiące część integralną organizmu państwowego. Związki zawodowe w państwie faszystowskiem, to nie organizacje wybitnie klasowe, istniejące w celu obrony interesów przez pracujących przed wyzyskiem ze strony pracodawców, lecz organizacje o równych prawach i zrównanych wobec państwa interesach, gdyż dla państwa, jako dla syntezy narodowej, niema klasy uprzywilejowanej i klasy, której uprawnienia mogłyby być mniejsze od uprawnień innej klasy. Te związki (syndykaty, federacje i konfederacje) — to pomosty pomiędzy jednostką a państwem, to ogniwa pośrednie, wypełniające przestrzeń, dzielącą jednostkę od państwa. Państwo stanowi syntezę wszystkich sił społecznych,ześrodkowanych w związkach. Kiedy dla marksyzmu solidarność narodowa jest czemś nie do pomyślenia, pojęciem bez podkładu realnego, faszyzm nietylko wyszedł z założenia konieczności i realności solidarności narodowej, lecz zrealizował ją, tworząc nowy porządek na zasadach równowagi wszystkich sił społecznych, wykonywujących wprawdzie różne funkcje, lecz niezbędnych dla istnienia i należytego rozwoju gospodarki narodowej, jako całości oraz podniesienia potencjału produkcyjnego państwa.

2. POJĘCIE PAŃSTWA KORPORACYJNEGO.

Tutaj dochodzimy do sedna pojęcia państwa korporacyjnego. Początkowo przez przymiotnik „korporacyjny" rozumiano unormowanie stosunków między pracodawcami a pracownikami w kierunku ścisłej ich kolaboracji, w kierunku uzgodnienia ich interesów, mającego położyć kres walkom w łonie ich prowadzonym. Jednak tak ujęta definicja tego przymiotnika nie wyczerpywała jego istotnej treści. Idea uzgodnienia sprzecznych interesów klasowych, idea ich kolaboracji istnieje od zarania ruchu faszystowskiego w Italji. Wszak już w marcu r. 1919 w przemówieniu swojem, wygłoszonem do robotników zakładów metalurgicznych w Dalmine, Mussolini powiedział: „Nie jesteście nędzarzami, nie jesteście poniżonymi i parjasami, jak to głosi stara retoryka socjalizmu literackiego, jesteście producentami i właśnie dzięki temu przymiotowi przysługuje wam prawo domagania się, aby traktowano was na równi z przemysłowcami". Już w tem powiedzeniu streszcza się dążenie Wodza faszyzmu do wyrównania różnic klasowych, jakie znamionowały epokę demoliberalną i słyszy się w niem jakby zapowiedź zasad, zrealizowanych w Karcie Pracy.

Ale jeżeli idea kolaboracji pracodawców i pracowników stanowiła główną podwalinę całego syndykalizmu faszystowskiego, to jednakże jeszcze przed słynną ustawą z 3 kwietnia 1926 o unormowaniu prawnem zbiorowych stosunków pracy nie można było mówić o państwie korporacyjnem. Dopiero po ogłoszeniu tej ustawy i zatem po wprowadzeniu norm, podporządkowujących związki producentów woli państwa, dopiero po włączeniu ich w obręb państwa, zreorganizowaniu ich, przystosowaniu do nowych zadań, po nadaniu im charakteru osób prawnych i organów prawno-publicznych, poddanych jednakże kontroli państwa, po wyposażeniu ich w zakres władzy, obejmującej prawo zawierania zbiorowych umów pracy i ściągania opłat od swych członków można mówić o zapoczątkowaniu nowego okresu w rozwoju ideji faszyzmu — o PAŃSTWIE KORPORACYJNEM. W państwie tem społeczeństwo zostało zorganizowane na podłożu funkcyj zawodowo-ekonomicznych i scementowane z gmachem maszyny państwowej. Z jednej więc strony mamy **syndykaty pracodawcze**, z drugiej **pracownicze**, lecz nie trwające w ciągłym konflikcie swych interesów, nie prowadzące walki o przewagę

tych, czy innych interesów, lecz współpracujące pokojowo, współdziałające z państwem nad urzeczywistnieniem jego zadań. Państwu zaś, czuwającemu nad utrzymaniem równowagi sił i interesów społecznych, nad utrwaleniem harmonji społecznej oraz jedności narodowej, przypada rola najwyższego arbitra, rozstrzygającego wszelkie spory w razie niemożności załatwienia ich w drodze porozumienia stron. Ten najwyższy cel, do jakiego dąży państwo faszystowskie, stworzenie całości organicznej, z logiczną konsekwencją zbudowanej, znalazł najwymowniejszy wyraz w „Karcie Pracy", będącej najbardziej uroczystą afirmacją polityczna państwa faszystowskiego, którego najwyższe, czołowe zadania sprowadzają się do ufundowania w samem sobie jedności duchowej, politycznej i gospodarczej narodu italskiego. Tutaj jedność gospodarcza zespala się w całość z interesem narodowym, którego najistotnieiszą treścią jest podniesienie dobrobytu wszystkich grup produkujących oraz wzmożenie potęgi Narodu.

Po takiem zdefinjowaniu Państwa Korporacyjnego odrazu będziemy mogli nakreślić linję demarkacyjną i uwypuklić różnice. dzielące je od państwa demoliberalnego. Jak słusznie zauważa minister Bottai w pracy swej „O państwie korporacyjnem i jego organizacji". zamieszczonej w dziele zbiorowem p. t. „Lo Stato Mussoliniano e le realizzazioni del Fascismo nella Nazione" (Roma 1930), jeżeli państwo liberalne zrealizowało postep w porównaniu z państwem absolutystycznem, wciągajac w zakres swej orbity klasę burżuazyjną, która dotąd pozostawała poza jego nawiasem, państwo faszystowskie zdołało znacznie udoskonalić swą strukturę w tem znaczeniu, iż poddało swej władzy i otoczyło czujna opieka wszystkie czynniki gospodarcze, przedstawicieli kapitału i pracy, którzy dotad nietylko starali się wyłamać z pod obowiazujących norm prawnych, lecz działali wbrew interesom państwa.

Kiedy w dawnych epokach organizacja korporacyjna stanowiła zwykłą organizację syndykalistyczną poszczególnych kategoryi zawodowych, rzemieślniczych lub kupieckich, organizacja korporacyjna italska oznacza współpracę zorganizowaną, oparta na podstawach prawnych, obejmujaca pracodawców i pracowników i majaca za najwyższe zadanie służenie interesom produkcji i kraju. W italskiej organizacji korporacyjnej organizacja syndykalistyczna stanowi postulat, niższy szczebel organizacyjny, prowadzacy do organizacji korporacyjnej w pojęciu nowoczesnem.

3. ORGANIZACJA SYNDYKATÓW.

Zobaczymy, jak ta **organizacja państwa korporacyjnego** została skonkretyzowana. Pierwszą podwaliną gmachu syndykalistycznego była wspomniana wyżej ustawa z 3.IV.1926. Zgodnie z jej przepisami tworzenie syndykatów, które są osobami prawa publicznego, nie odbywa się przymusowo, lecz dobrowolnie. Jest więc tutaj najzupełniej zachowana i należycie respektowana zasada swobodnej koalicji. Syndykaty zatem wyłaniają się ze społeczeństwa samorzutnie, nie zaś drogą wydawanych zgóry nakazów. Muszą one być jedynie legalnie uznane przez państwo, co następuje w drodze ogłoszenia Dekretu Królewskiego, wydanego na wniosek Ministra Korporacyj w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, po zasięgnięciu opinji Narodowej Rady Korporacyjnej.

Aby syndykaty mogły być uznane przez państwo, muszą one odpowiadać pewnym określonym warunkom jakościowym i ilościowym. Przedewszystkiem, jeżeli chodzi o pierwszy warunek jakościowy, winny to być związki bądź pracodawców, bądź pracowników lub osób, wykonywujących wolne zawody. Tworzenie bowiem syndykatów mieszanych jest bezwzględnie zakazane. Syndykalizm faszystowski nie neguje zatem prawa obrony interesów poszczególnych kategoryj zawodowych, lecz wymaga jedynie, aby interesy te były podporządkowane wyższym interesom kraju.

Drugi warunek polega na tem, aby te zwiazki miały na celu nietylko obronę interesów gospodarczych swych członków, lecz aby służyły one również zadaniom, wkraczającym w dziedzine opieki społecznej, nauczania i wychowania. Trzecim warunkiem jakościowym jest, aby kierownicy syndykatów dawali pełną gwarancje uzdolnienia, lojalności i kwalifikacyj moralnych. Syndykat bowiem, stanowiac część organizmu państwowego i nie będąc organizacja niezależna, rozwija działalność niezmiernie odpowiedzialną i dlatego jest uzasadniony warunek, aby jego kierownicy odznaczali się nieskazitelnościa charakteru i wysokim stopniem uzdolnienia.

Jeżeli chodzi o warunki natury ilościowej, należy przedewszystkiem nadmienić, iż do syndykatów pracodawców mogą należeć ci tylko pracodawcy, którzy zatrudniają conajmniej 1/10 ogółu robotników danej kategorji przedsiębiorstw w odnośnym okręgu. Co się tyczy zwiazków pracobiorców, jest wymagane, aby liczba członków wynosiła conajmniej 1/10 ogółu pracowników danej kategorji przedsiębiorstw w odnośnym okręgu. Warunek ten, dużej wagi, uzasadniony jest ta okolicznością, iż w systemie korporacyjno-syndykalistycznym syndykalizm rozumiany jest jako syndykalizm elity pracodawców, względnie pracobiorców. Poza tem trzeba pamiętać o tem, iż w Italji związki zawodowe nigdy nie grupowały zbyt licznych członków.

Charakter prawno-publiczny syndykatów polega na nadaniu im prawa do nakładania na jednostki zrzeszone opłat rocznych, nie przewyższających u pracodawców wynagrodzenia jednego dnia pracy wszystkich zatrudnionych u nich pracowników, zaś u pracowników i osób, wykonywujących wolne zawody, nie przenoszących zarobków jednego dnia pracy. Przynajmniej 1/10 wpływu z tych składek winna być corocznie oszczędzona i użyta na utworzenie kapitału żelaznego, mającego stanowić gwarancję zobowiązań, zaciąganych przez syndykaty w zwiazku z zawieraniem przez nie umów zbiorowych. Pe-

wien odsetek od uzyskanych wpłat syndykat winien przeznaczyć na rzecz różnych instytucyj prawa publicznego, jako to: Dopolavoro, Balilla, Maternità ed Infanzia i Patronato Nazionale.

Poza uprawnieniem do nakładania opłat, syndykatom przysługuje prawo zawierania zbiorowych umów pracy, wydawania przepisów o subordynacji wewnętrznej, występowania ze skargami syndykalistycznemi przed Sądy Pracy i t. p.

4. ZWIĄZKI NADRZĘDNE.

Syndykaty, obejmujące pracodawców wgl. pracobiorców tej samej kategorji, stanowią związki pierwszego stopnia. Wyższy szczebel zajmują związki drugiego stopnia t. j. **unje**, będące związkami zawodowemi, obejmującemi wszelkie kategorje zawodowe oraz wszelkie rodzaje przedsiębiorstw, istniejące w pewnym określonym obwodzie. Dalszy stopień stanowią t. zw. **federacje**, obejmujące związki zawodowe pewnego określonego typu przedsiębiorstw lub kategoryj zawodowych, istniejące w całem państwie. Wreszcie czwarty stopień stanowią **konfederacje**, grupujące wszystkie federacje pewnej określonej gałęzi produkcji. Tak się przedstawia **struktura pionowa** państwa korporacyjnego w Italji.

Konfederacje obejmują: przemysł, rolnictwo, handel, komunikacje morskie i powietrzne, komunikacje lądowe i żeglugę wewnętrzną, banki oraz pracowników umysłowych.

Każdej konfederacji pracodawców danej kategorji zawodowej odpowiada konfederacja pracobiorców tejże kategorji. Jedynie tylko konfederacja pracowników umysłowych, obejmująca zawody wolne oraz artystów, których pracodawcą jest właściwie ogół społeczeństwa, stanowi zrzeszenie samo w sobie. Łącznie więc obecnie istnieje 13 konfederacyj.

5. KONTROLA PAŃSTWA.

Zarówno związki zawodowe niższego stopnia, jak i związki rzędu wyższego, utworzone na mocy dekretu królewskiego, podlegają **kontroli państwa**, która przejawia się w trzech kierunkach. Państwu mianowicie przysługuje prawo:

1) zatwierdzania i odwoływania kierowników syndykatów;

2) wykonywania opieki i nadzorowania aktów, dotyczących wewnętrznej działalności syndykatów;

3) cofania uznania i rozwiązywania Rady Zarządzającej i mianowania w jej miejsce komisarza rządowego.

Odnośnie do pkt. 1 i 3 należy zauważyć, iż celem wymienionych w nich uprawnień jest zagwarantowanie sobie przez państwo, iż na czele związków stać będą osoby, wyposażone w należyte kwalifikacje fachowe i moralne. Co się tyczy p. 2, chodzi tutaj nietylko o gwarancję, iż działalność związków będzie pozostawała w zgodzie z przepisami obowiązującego prawa i statutów, dla tych związków wydawanych, lecz również będzie odpowiadała zasadom racjonalnej i celowej administracji oraz spełniała należycie zadania, dla służenia którym związki powołane są do życia.

Należy jeszcze zauważyć, iż państwo za pośrednictwem swych organów sprawuje ścisły nadzór nad finansami związków, zatwierdzając ich budżety oraz uzależniając od swej zgody zamierzone przez związki zmiany w ich stanie majątkowym.

6. STOSUNEK ZWIĄZKÓW NIŻSZEGO STOPNIA DO ZWIĄZKÓW NADRZĘDNYCH.

Zastanówmy się teraz, jaki jest **stosunek związków wyższego stopnia do związków stopnia niższego.** Przedewszystkiem związki stopnia wyższego sprawują władzę dyscyplinarną nad związkami stopnia niższego oraz członkami w skład ich wchodzącymi. Dalej, na mocy statutów związkowych przysługuje im prawo zatwierdzania umów zbiorowych o pracę, o ile wejście w życie tych umów zgodnie z zamieszczonemi w nich klauzulami zależne jest od aprobaty związków nadrzędnych. Na podstawie delegacji, udzielonej na mocy dekretu królewskiego po wysłuchaniu opinji Narodowej Rady Korporacyjnej związkom wyższego stopnia, te ostatnie mogą sprawować władzę w pewnym określonym zakresie znacznie szerszą nad związkami niższego stopnia, wstępując niejako w prawa państwa. Jednakże pomimo udzielenia tego rodzaju delegacji związkom stopnia wyższego Rząd zawsze zachowuje dla siebie prawo kontroli nad syndykalistycznemi aktami władzy tych związków. W razie odmowy przyjęcia przez związek nadrzędny w skład swój związku niższego stopnia lub w razie wykluczenia go ze składu związku nadrzędnego, związkowi niższego stopnia przysługuje prawo odwołania się do Ministra Korporacyj.

Zadania związków nadrzędnych naogół sprowadzają się do uzgadniania i harmonizowania działalności związków niższego stopnia (syndykatów). W związku z tem przysługuje im prawo udzielania syndykatom odnośnych instrukcyj, opracowywania wzorowych umów zbiorowych o pracę i t. p. Stanowią one niejako pomost między Rządem a społeczeństwem, realizując w ten sposób jedną z głównych zasad ustroju faszystowskiego — ścisłe współdziałanie czynnika obywatelskiego z czynnikiem rządowym.

7. KARTA PRACY.

Faszyzm nie ogranicza się tylko do stworzenia prawnej i technicznej organizacji poszczególnych sił produkcyjnych w kraju w postaci związków niższego i wyższego rzędu, będących jednostkami prawa publicznego i stanowiących podstawowe komórki organizacyjne życia społecznego w państwie, lecz jedno-

cześnie ujął w odpowiednie normy zbiorowe stosunki pracy, istniejące między kapitałem a pracą w ramach państwa korporacyjnego. Normy te znalazły wyraz w epokowem dziele ustawodawstwa faszystowskiego, jakiem jest KARTA PRACY, ogłoszona w dniu 21.IV 1927, stanowiąca kodyfikację podstawowych zasad ustawodawstwa socjalnego Italji.

Nie wchodząc w jej szczegóły, które znaleźć można w pracy mojej p. t. „Ustrój Faszystowski w Italji" nadmienię, iż Karta Pracy, mając na względzie wyższe interesy Narodu, proklamuje solidarność wszystkich klas społecznych, biorących udział w procesie produkcji, normuje sposoby ich współpracy i określa ramy państwa korporacyjnego.

W Karcie Pracy ustawodawca zawarł syntezę najwyższych zasad etyki, według których najwyższą rzeczywistością jest Naród, wzgl. Państwo Narodowe, któremu jednostka winna całkowicie się podporządkować. W Karcie Pracy zasada ta została ujęta w sposób następujący: „Naród italski jest organizmem, mającym cele i sposoby działania wyższe, niż jednostka i zrzeszenia, które się nań składają. Jest on jednością duchową, polityczną i gospodarczą, która się urzeczywistnia całkowicie w państwie".

Praca we wszystkich swych postaciach jest uznana za obowiązek społeczny oraz za źródło dobrobytu i potęgi narodowej. Zarówno praca jak i kapitał są środkami rozbudowy gospodarstwa narodowego, których użytkowanie spoczywa w rękach robotników i przedsiębiorców. Ponieważ naczelnem zadaniem państwa jest piecza o rozwój tego gospodarstwa, musi ono dbać, aby użytkowanie wspomnianych środków odbywało się w sposób należyty i w wypadkach, gdy zawodzi inicjatywa prywatna, winno ono objąć kierownictwo nad produkcją.

Karta Pracy zawiera cały szereg przepisów, normujących działalność syndykatów, dotyczących ochrony pracy, ubezpieczeń społecznych i opieki społecznej i t. p. Stanowi ona Magna Charta epoki faszystowskiej i bez wątpienia jest jednym z najdonioślejszych dokumentów życia współczesnego. Urzeczywistnienie jej zasad stanowi wielki eksperyment stworzenia warunków dla współpracy klas, ujętej w normy prawne i po raz pierwszy w tej formie zrealizowanej w Italji. Karta Pracy, wprowadzając w życie zasady, wysuwane na miejsce naczelne na wszystkich Międzynarodowych Konferencjach Pracy w Genewie i tworząc podwaliny pod najbardziej postępowe ustawodawstwo pracy, stawia Italię na jednem z pierwszych miejsc wśród krajów, usiłujących przystosować się do nowoczesnych potrzeb i interesów klasy pracującej.

8. UMOWY ZBIOROWE.

Faszyzm, ujmując w normy prawne stosunek między kapitałem a pracą, nie ograniczył się wyłącznie do gospodarczej kwestji wynagrodzenia za pracę, lecz zespolił ją z moralnym i społecznym charakterem stosunków, istniejących między pracodawcami a pracobiorcami, z jakościowym i ilościowym stopniem rozwoju wytwórczości, ze wzmaganiem się bogactwa kraju i podniesieniem duchowego poziomu oraz ze wzmożeniem ogólnego dobrobytu mas pracujących. Stąd uznano za konieczne uregulowanie drogą **umów zbiorowych** wszelkich stosunków między czynnikami, przyczyniającemi się w jednakowej mierze do wzmożenia wytwórczości, t. j. między kapitałem, techniką i pracą oraz nadanie umowie jako takiej mocy obowiązującej nietylko w odniesieniu do wytwórców, wchodzących w skład syndykatów i zawierających umowy, lecz jednocześnie w odniesieniu do wszystkich wytwórców, objętych daną kategorją, zorganizowanych i niezorganizowanych, których dana umowa dotyczy. Zasadę tę Karta Pracy wyraża w art. 4 w sposób następujący:

„W umowie zbiorowej o pracę znajduje swój wyraz uchwytny pogodzenie różnych czynników produkcji w drodze solidarnego podporządkowania się przeciwnych interesów pracodawców i pracowników wyższym interesom wytwórczości".

Kopja zawartych umów zbiorowych winna być złożona w miejscowej prefekturze i wydrukowana w dzienniku prowincjonalnym, gdy idzie o związki gminne, okręgowe lub prowincjonalne, a złożona w Ministerstwie Gospodarstwa Narodowego i ogłoszona w „Gazzetta Ufficiale" Królestwa, jeśli sprawa dotyczy związków regjonalnych, międzyregjonalnych lub państwowych.

Zbiorowa umowa o pracę nabiera mocy z dniem jej ogłoszenia.

Pracodawcy i pracownicy, nie przestrzegający zbiorowych umów i przepisów ogólnych, którym podlegają, są odpowiedzialni cywilnie zarówno wobec związku pracodawców, jak i wobec związku pracowników, które daną umowę zawarły.

Taką samą, jeśli nie większą, niż odpowiedzialność prawna, odgrywa rolę w dziedzinie umów zbiorowych o pracę odpowiedzialność moralna, obywatelski obowiązek poszanowania ustaw narodowych i poczucie własnej godności pracownika, rozumiejącego, iż wykonanie zobowiązań jest podstawą wszelkiego prawa i porządku.

9. SĄDOWNICTWO PRACY.

Uzupełnieniem dla omówionego wyżej unormowania zbiorowych stosunków pracy jest **sądownictwo pracy**, które stanowi twór niezmiernie oryginalny w italskim systemie syndykalistycznym, znacznie przewyższający wszelkie formy arbitrażu, istniejącego w innych krajach i mającego na celu ugodowe załatwianie sporów między pracodawcami a pracobiorcami.

Udanie się na drogę prawną winno być poprzedzone próbą załatwienia sporu w drodze polubownej, podjętą przez organ syndykalistyczny. W zbiorowych zatargach o pracę kompetentne są Sądy Pracy, powołane do życia przy każdym z 16 Sądów

Apelacyjnych istniejących w Italji. Sądom tym są przydzieleni do pomocy biegli, wybrani przy współudziale zainteresowanych Związków Zawodowych oraz Rad Prowincjonalnych Gospodarstwa Korporacyjnego. W Sądach tych, w których biegli biorą udział z głosem stanowczym, Prokurator interwenjuje jako przedstawiciel interesów Państwa. Również w zatargach indywidualnych o pracę dopuszczalne jest udanie się na drogę postępowania specjalnego, a mianowicie zwrócenie się do Wydziałów Pracy, istniejących przy wszystkich sądach w Italji, przy pomocy — i tylko na żądanie stron — biegłych, mających głos wyłącznie doradczy. Największa korzyść, urzeczywistniona przez te wydziały, polega na wzmożonej szybkości działania i dokładności przy rozpatrywaniu poszczególnych zatargów.

Akcję sądową, odnoszącą się do stosunków zbiorowych pracy, wszczynać mogą jedynie związki prawnie uznane, stroną zaś pozwaną mogą być również tylko związki prawnie uznane. W przeciwnym razie stronę pozwaną reprezentuje specjalny kurator, mianowany przez prezesa sądu apelacyjnego.

10. KORPORACJE.

Kiedy w italskim systemie korporacyjno - syndykalistycznym organizacja syndykalistyczna, jak już powiedzieliśmy, tworzy strukturę pionową, organizacja korporacyjna tworzy strukturę poziomą.

Gdy organizacja syndykalistyczna ma za zadanie wyrównywanie różnic między pracodawcami a pracobiorcami, zadanie **organizacji korporacyjnej** polega na podporządkowaniu interesów indywidualnych wyższym interesom zbiorowości i produkcji. W pierwszym wypadku czynnikiem, regulującym stosunki między pracodawcami a pracobiorcami jest syndykat, rolę drugiego czynnika spełniają **korporacje**, łączące zarówno syndykaty pracowników jak i pracodawców. Karta Pracy określa je w sposób następujący: „Korporacje tworzą unitarystyczną organizację sił produkcji i reprezentują w sposób całkowity ich interesy. Na skutek tego całkowitego przedstawicielstwa, skoro interesy produkcji są interesami narodowemi, prawo uznaje korporacje za organy państwa.

Mają one za zadanie łączenie organizacyj syndykalistycznych, reprezentujących interesy pracodawców oraz pracowników umysłowych i fizycznych i uzgadnianie interesów poszczególnych kategoryj pracodawców i pracowników. Tworzą się one na podstawie dekretu Ministra Korporacyj. Są one organami administracji państwowej i do ich kompetencji m. in. należy zażegnywanie sporów między pracodawcami a pracownikami, budzenie i zachęcanie inicjatywy w kierunku wzmagania i udoskonalania wytwórczości krajowej, zakładanie biur pośrednictwa pracy, czuwanie nad nauczaniem i praktyką zawodową, opracowywanie norm ogólnych, dotyczących stosunków pracy i t. p.

Zgodnie z ustawą każda korporacja winna być wyposażona w Radę, podległą Ministerstwu Korporacyj.

11. NARODOWA RADA KORPORACYJNA.

Na czele organizacji syndykalistycznej znajduje się **Narodowa Rada Korporacyjna**, powołana do życia na mocy dekretów z dn. 2.VII.1926 i 14.VII.1927. Początkowo był to organ doradczy Ministerstwa Korporacyj, podobnie, jak istnieją organy doradcze przy innych centralnych urzędach państwowych. W tej formie Narodowa Rada Korporacyjna nie miała możności rozwijać w sposób należyty działalności i przejawiać jakiejkolwiek inicjatywy. Dopiero dzięki ustawie z 20 marca 1930 r., która zupełnie zreorganizowała Radę, stała się ona z organu doradczego Ministerstwa Korporacyj organem konstytucyjnym i czynnikiem, powołanym do regulowania stosunków wkraczających w dziedzinę pracy i produkcji.

Przedewszystkiem należy zauważyć, że kiedy dotąd prezesem Rady był Minister Korporacyj, według nowej ustawy jest nim Szef Rządu. Jst to godność nie honorowa, lecz rzeczywista. Do obowiązków prezesa należy zwoływanie ogólnych Zgromadzeń Rady oraz zebrań poszczególnych jej sekcyj. Ponadto przysługuje mu prawo upoważniania Rady, po uprzedniem uzyskaniu zgody stron, do ustanawiania norm, regulujących zbiorowe stosunki pracy pomiędzy pracownikami a pracodawcami.

Narodowa Rada Korporacyjna składa się obecnie z 7 sekcyj, odpowiadających podziałowi konfederacyj na tyleż poszczególnych kategoryj zawodowych.

W Walnych Zgromadzeniach Rady biorą udział jej członkowie w liczbie przeszło 100 i między innymi: Minister i Podsekretarz Korporacyj, Min. Rolnictwa i Spraw Wewnętrznych, przedstawiciele prawnie uznanych związków, przedstawiciele Kooperatyw Narodowych, prezesi różnych instytucyj prawa publicznego oraz pewna liczba osób, wyznaczonych przez Szefa Rządu z uwagi na ich kompetencję w dziedzinie spraw syndykalistycznych i wytwórczości.

Działalność Rady Korporacyjnej obejmuje niezmiernie rozległy zakres.

W pierwszej linji posiada ona charakter doradczy (opinjowanie, opracowywanie projektów ustaw i regulaminów w sprawie sposobów wytwarzania i pracy). Ponadto może ona, jak zaznaczyliśmy, wydawać przepisy, mające na celu uzgadnianie: a) różnorodnych systemów stosunków pracy, ustanowionych przez umowy zbiorowe lub przez analogiczne przepisy; b) akcji niesienia pomocy; c) zbiorowych stosunków handlowych między poszczególnemi kategorjami wytwórczości, reprezentowanemi przez uznane organizacje syndykalistyczne.

Stoi ona na straży równowagi syndykalistycznej, a nadto zadanie jej polega na regulowaniu zbiorowych stosunków pracy między różnorodnemi kategorjami wytwórczości, reprezentowanemi przez

prawnie uznane związki syndykalistyczne, z prawem odchylania się, o ile okaże się to wskazane, od przepisów ustawy syndykalistycznej i rozporządzenia wykonawczego do niej.

Ustawa nie jest niczem innem, jak tylko należytem wprowadzeniem w życie art. 6-go „Karty Pracy", brzmiącego, jak następuje: „Korporacjom, reprezentującym zjednoczone interesy wytwórczości, przysługuje prawo dyktowania norm, obowiązujących w dziedzinie stosunków pracy i wytwórczości, ilekroć zostaną do tego upoważnione przez związki zawodowe", co odpowiada ściśle wymaganiom chwili, stwierdzonym jednogłośnie przez wszystkie organizacje syndykalistyczne.

Umożliwia ona urzeczywistnienie się idei korporacji, jako czynnika, regulującego linję rozwoju gospodarstwa narodowego i skierowującego wytwórczość na najwłaściwsze drogi.

12. CENTRALNY KOMITET KORPORACYJNY.

Emanacją Narodowej Rady Korporacyjnej jest **Centralny Komitet Korporacyjny,** z Szefem Rządu na czele, skład którego wzorowany jest mniej więcej na dawnym Centralnym Komitecie Międzysyndykalistycznym. Zadanie jego polega na zastępowaniu Walnych Zgromadzeń w przerwach między zebraniami, na ogłaszaniu uchwał w sprawach, nie cierpiących zwłoki, na wypowiadaniu opinji w sprawach, związanych z kierunkami orjentacji politycznej syndykatów w odniesieniu do zagadnień wytwórczości i celów moralnych ustroju korporacyjnego.

Przez wprowadzenie w życie ustawy o Narodowej Radzie Korporacyjnej ugruntowano i doprowadzono do najbardziej doskonałych form podwaliny ustroju korporacyjnego, zmierzającego do stworzenia syntezy wszystkich czynników gospodarczych, duchowych i kulturalnych składających sie na całość życia narodowego oraz do podporządkowania postulatów pracy i wytwórczości wyższym interesom narodowym.

Zobrazowana przeze mnie wyżej organizacja państwa korporacyjnego pozwala dokładnie zdać sobie sprawę z jego istoty i zorjentować się w jego strukturze. Z jednej strony widzimy syndykaty lub związki zawodowe, za pośrednictwem których przejawia się interes indywidualny. Z drugiej strony widzimy korporacje, będące rzecznikami interesów związków zawodowych. Wreszcie interes korporacyj przejawia się za pośrednictwem Narodowej Rady Korporacyjnej. Wszystkie te organy stanowią ciała pomocnicze, za pomocą których państwo oddziaływuje na kierunek i kształtowanie się rozwoju życia gospodarczego i społecznego kraju oraz czuwa, aby ich działalność nie była rozbieżna z interesem Narodu. Państwo nie wyposaża ich władzy w pełną autonomję, lecz jedynie we władzę autarchiczną, polegającą na tem, iż wszelkie jej akty muszą pozostać w zgodzie z wytycznemi polityki Rządu i podlegać jego kontroli. „Państwo faszystowskie — powiedział minister Bottai — może być określone jako państwo o organizacji syndykalistycznej i wyposażone w funkcje korporacyjne w tem znaczeniu, że, będąc państwem rzeczywiście suwerennem, dąży z jednej strony do zupełnego zespolenia się ze społeczeństwem, które tworzy jego budowę, z drugiej strony — posiadając swoje cele różne od celów, jakim służy społeczeństwo, ma za zadanie za pomocą własnej działalności tworzenie i realizowanie jedności duchowej, politycznej i gospodarczej Narodu italskiego".

„Faszyzm — kończy minister Bottai — tworząc państwo, które stanowi prawdziwy wyraz ducha narodowego, dzięki genjalnej intuicji Benita Mussoliniego zbudował państwo, odpowiadające wszystkim wymogom życia współczesnego. Państwo faszystowskie, t. j. państwo, które powinno zgromadzić wszystkie siły i wszystkie sprężyny życia narodowego celem doprowadzenia ich do ideału potęgi, wymarzonej przez Rewolucję, może stać się tylko państwem, będącem prawdziwą świadomością Narodu, Państwem, w którego władzy zbiegają się nici całego życia społecznego, które łączy w sobie i szereguje wszystkie siły i wszystkie interesy: takiem Państwem może być tylko Państwo Korporacyjne — szlachetna rzeczywistość, zdążająca ku świetnej przyszłości Ojczyzny".

Dr. A. Menotti Corvi.

L'INDUSTRIA POLACCA DEL CARBONE NEL 1931.

(PRZEMYSŁ WĘGLOWY W POLSCE W 1931 R.).

In connesso con la crisi mondiale, le sfavorevoli congiunture segnalate nell'industria polacca del carbone sin dall'inizio del 1930, hanno contituato a farsi risentire anche nel 1931. Pertanto anche la situazione statistica dell'industria in parola è rimasta nell'anno in esame quasi immutata di fronte a quello precedente.

L'estrazione del carbone nel 1931 si è mantenuta press'a poco al livello del 1930, ammontando in 300 giornate lavorative a 38.222,240 tonn., e cioè ad una media mensile di 3.185.187 tonn. ed a 127.407 tonn. per giornata lavorativa.*)

Nei singoli mesi degli anni 1931 e 1930 l'estrazione del carbone si presentava come appresso:

Mese di:	1931 tonn.	1931 % in rapp. al 1913	1930 tonn.	1930 % in rapp. al 1913
gennaio	3.454.250	101.14	3.800.399	111.27
febbraio	2.778.613	81.39	2.984.606	87.39
marzo	2.991.251	87.58	2.821.973	82.62
aprile	2.895.471	84.78	2.638.016	77.24
maggio	2.673.037	78.26	2.668.252	78.12
giugno	2.780 986	81.42	2.588.770	75 80
luglio	3.194.790	93 54	2.979.022	87.22
agosto	3.299.389	96.60	3.064 933	89 74
settembre	3.477.889	101.83	3.418.767	100.10
ottobre	3.762 660	110.17	3.663.686	107,27
novembre	3.733.783	109.35	3.476.102	101.78
dicembre	3.179 121	93.08	3.395.022	99 40
Totale	38.222,240	93,26	37.492,331[1])	91,48

Dalle cifre surriportate risulta che l'estrazione del carbone nei singoli mesi del 1931 è rimasta in genere sul livello notato nei corrispondenti mesi dell'anno precedente.

L'estrazione del carbone in Polonia nel 1931 e negli anni precedenti si presentava, di fronte all'anno 1913, come segue:

Estrazione.

	annuale	media mensile	rapporto % di fronte al 1913
	in tonnellate		
1913	40.985,297	3.411,441	100,00
1924	32.223,406	2.685,284	78,62
1525	29.043.655	2 420,305	70,86
1926	35.739,011	2.978,251	87,20
1927	38.010,147	3.167,512	92,74
1928	40.511,922	3.371,994	98,85
1929	46.131,450	3.844,288	112,56
1930	37.492,331	3.124,361	91,48
1931	38.222,240	3.185,187	93,26

*) Tutti i dati statistici del presente articolo riferentisi alla Polonia sono stati desunti dalle statistiche dell Unione Alto slesiana degli Industriali di Miniere e Fonderie in Katowice (Bacino Slesiano), e da quelle del Consiglio del Congresso Industriali delle Miniere e Fonderie in Sosnowiec (bacini di Dąbrowa e di Cracovia).

L'estrazione del carbone polacco nel 1931 segna un aumento di 729.909 tonn., cioè dell'1,95% di fronte al 1930, in confronto invece con il 1913 essa è discesa di 2.763.059 tonn., cioè del 6,74%.

Lo stato numerico delle miniere polacche di carbone è diminuito nell'anno in esame di sei unità, come si può rilevare dalla tabella che segue:

Bacino:	Numero delle miniere attive a fine 1931	a fine 1930
di Slesia	42	46
„ Dąbrowa	27	29
„ Cracovia	8	8
Bacino polacco - totale	77	83

Per quanto concerne il bacino slesiano, una tale diminuzione può essere spiegata dal fatto che le miniere „Wolfgang", „Hrabia Franciszek" e „Wawel" a Ruda sono state riunite, a partire dall'agosto 1931, in un'unica miniera denominata Wolfgang - Wawel; inoltre, il 13 aprile dello stesso anno è stato sospeso il funzionamento della miniera „Książę", ed il 21 maggio quello della miniera „Hrabia Artur". Nel bacino di Dąbrowa hanno cessato di funzionare le miniere „Maksymiljan I" e „Porąbka".

Il personale occupato nelle miniere polache si presenta come segue:

Media nell'anno	Bacino di Slesia	Bacino di Dąbrowa	Bacino di Cracovia	Totale	Percentuale di fronte al 1913
1913	90.666	23.560	6.975	121.201	100.00
1924	128,148	41.492	12.396	182.016	150.18
1925	85.536	29.935	8.497	123 968	102.28
1926	78.213	26,900	8.224	113.337	93,51
1927	78.320	27.155	8.259	113.734	93.84
1928	78.783	25.319	8.466	112.568	92.88
1929	87.847	27.646	9.233	124.726	102.91
1930	82.913	27.032	8.556	118.501	97.77
1931	73.311	28.154	8 336	109.801	90.59

Risulta pertanto che, nonostante un certo aumento dell'estrazione, il numero degli operai ha segnato nell'anno in esame una diminuzione più o meno notevole in tutti i bacini carboniferi; la diminuzione complessiva è stata di 8.700 operai, cioè del 7.34%. La riduzione ha colpito prevalentemente gli operai lavoranti nel sottosuolo, essendone stati licenziati 7.050, cifra che corrisponde all'8,64%, mentre il numero di quelli occupati alla superficie è stato diminuito di 1.650 persone, cioè del 4,47%.

Considerato un certo incremento dell'estrazione e la diminuzione del numero degli operai occupati, il rendimento del lavoro, cioè l'entità dell'estrazione per lavoratore e per giornata lavorativa compiuta, segna un leggero aumento di fronte al 1930. Tale rendimento nel bacino slesiano è stato di 1.503 tonn. contro 1,356 tonn. nel 1930, nel bacino di Dąbrowa

di 1.100 t. contro 1,030 tonn, ed in quello di Cracovia di 1,160 t. contro 1.060 tonn. nel'30.

Nella produzione mondiale del carbone l'industria carbonifera polacca occupava nell'anno in esame, come l'anno precedente, il sesto posto dopo gli Stati Uniti, la Gran Bretagna, la Germania, la U. R. S. S. e la Francia, ed il quinto nell'economia europea. Di fronte alla produzione europea ed a quella mondiale, la produzione polacca si presentava, come segue:

Anno	Produzione mondiale in migliaia di tonn.	Partecipazione della Polonia in %	Produzione europea in migliaia di tonn.	Partecipazione della Polonia in %
1913	1.212,701	3,38	603,374	6,79
1924	1.175,254	2,75	544,746	5,93
1925	1.178,761	2.47	534,356	5,45
1926	1.172,558	3,05	452,745	7,90
1927	1.275,400	2,98	603,752	6,30
1928	1.233,927	3,29	594,755	6,82
1929	1.319,040	3,50	642,832	7,19
1930	1.205,921	3,11	605,356	6,19
1931	1.062,569	3,60	558,938	6,84

Che l'estrazione del carbone polacco, nel 1932 sia rimasta sul basso livello dell'anno precedente, va spiegato anzitutto con il peggioramento sempre più rapido delle congiunture di smercio sul mercato interno. Mediante l'esportazione del carbone, che venne intensificata con vari mezzi, si è riuscito, è vero, a compensare le perdite quantitative subite sul mercato interno, ma essendo ciò stato ottenuto unicamente con maggiori spedizioni sui mercati di libera concorrenza, una tale compensazione si è rivelata non redditizia ed anzi con prevalente carattere deficitario, ed ha esercitato pertanto un'influenza quanto mai sfavorevole sul potere redditizio complessivo dell'industria carbonifera.

L'entità del prodotto che per l'estrazione in tale anno coprì il cosiddetto fabbisogno particolare delle miniere (consumo proprio delle miniere, razioni per operai ed impiegati) fu la seguente:

	in tonnellate
consumo proprio delle miniere .	2.987,049
razioni per operai ed impiegati .	648.887
Totale	3.635.936

Di fronte al 1930 (3.902.934 tonn.) il consumo proprio delle miniere così per i vari scopi di sfruttamento come per la distribuzione delle razioni agli operai ed agli impiegati, ha segnato una diminuzione di 266.988 tonn., cioè del 6,84%.

Le altre quantità, trascurando quelle che sono restate in deposito, sono state dirette sui vari mercati e ripartite come segue nei centri di vendita interni ed esteri:

Anno:	Vendite complessive (tonn).	sul mercato interno (tonn)	(%)	di cui esportate (tonn).	(%)
1924	27.597'981	16 067,631	58,22	11.530.350	41,78
1925	25,289,762	17.063,213	67,47	8.226,549	32,53
1926	32,312,804	17.608,518	54,40	14.704.286	45,51
1927	32.690,504	22,126,818	65 68	11.563.686	34,32
1928	30.941,182	23.547.705	63.74	13.393,977	36,26
1929	41.421,330	27.088,594	65.40	14.332 736	34,60
1930	33.153 434	20.343,948	61,36	12 809,486	38,64
1931	33.323,096	18.997,873	57,01	14.325,223	42,99

Data la diminuzione delle vendite sul mercato interno, con il contemporanco aumento dell'esportazione, lo smercio complessivo del carbone nel 1931 non ha segnato mutamenti degni di nota di fronte all'anno precedente. Nel 1931 vennero vendute infatti 33.323,096 tonn., e l'aumento di fronte a 33.153,434 t. nel 1930 è stato quindi di 169.662 tonn. e cioè appena dello 0,51%.

La partecipazione dei singoli bacini allo smercio complessivo interno e d'esportazione è risultato nel 1931 come segue:

Bacino di	Smercio totale tonn	%	Smercio interno tonn	%	Esportazione tonn	%
Slesia	25.371,724	76,14	13.174,125	69,35	12.197,599	85,14
Dabrowa	6.089,770	18.27	3.978,084	20,94	2.111,686	13,75
Cracovia	1 861.602	5.59	1.845 664	9,71	15 938	0.11
Totale	33.323,096	100.00	18,997,873	100,00	14 325,223	100,00

Lo smercio nel mercato interno.

Il mantenimento dello smercio totale nel 1931 al livello del 1930, ed anzi il suo leggero aumento, è esclusivamente dovuto all'incremento dell'esportazione, mentre le vendite nel mercato interno sono diminuite. Dello smercio totale spettano a quello nel mercato interno 18.997.873 tonn., ossia il 57%; in confronto con il 1930 (20.343.948 t.) le vendite nel Paese si sono contratte di 7.346.075 tonn., ossia del 6,62%.

La diminuzione delle vendite del carbone sul mercato nazionale è in stretta dipendenza con l'ulteriore acutizzazione della crisi economica nel Paese, il che si è espresso nella sempre più decisa limitazione della produzione in vari rami dell'industria, e conseguentemente nella contrazione del fabbisogno del carbone presso le industrie, e particolamente nelle seguenti: saccarifera, del coke, petrolifera, del sale, siderurgica, metallurgica, meccanica, del cemento, ceramica, e della calce, chimica, cartaria, dei minerali greggi; e altresì nell'agricoltura, nell'industria agraria (birrerie, mulini e distillerie), ecc., eccettuate solamente le industrie: tessile, dei mattoni e conciaria, le quali hanno segnato un aumento più o meno sensibile del consumo di carbone. Il fabbisogno di altri consumatori nazionali, come degli stabilimenti di gaz, di impianti elettrici, degli acquedotti, delle tranvie e d'altre aziende comunali, nonchè delle ferrovie, è rimasto quasi immutato di fronte all'anno precedente. Si è verificato, invece, un certo aumento del consumo nei reparti militari e presso altri Enti statali. Inoltre si è fatto notare

un certo aumento del consumo del carbone da riscaldamento nelle abitazioni di fronte all'anno 1930 quando, in rapporto a considerevoli provviste di carbone sul mercato, rimaste dal 1929, il fabbisogno del carbone da riscaldamento si era eccezionalmente contratto. Fra consumatori nazionali nel 1931, il primo posto spetta alle ferrovie, le cui consegne ammontarono al 19,10% dello smercio totale sul mercato interno (di fronte al 18,05% nel 1030); il secondo all'industria del coke (il 9,9% di fronte al 10,83% nel 1930), il terzo all'industria metallurgica, il quato a qualla agricola.

Il consumo nazionale del carbone per abitante segna nel 1931 una diminuzione del 9% all'incirca di fronte al 1930 (713 kg. nel 1931, 786 kg. 1930, 1.033 kg. nel 1929). L'inferiorita di tale consumo in Polonia di fronte a quello negli altri Paesi dell'Europa Centrale ed Occidentale, emerge dal seguente riassunto: esso ammontava in media, nel 1930: in Belgio — a 4,18 tonn., in Gran Bretagna — a 3,78 tonn., in Germania a 2,15 tonn., in Francia a 2,24 tonn., in Cecoslovacchia a 1,01 tonn., ed in Polonia soltanto a 0,786 tonn per abitante.

L'esportazione.

L'esportazione del carbone polacco e ammontata nell'anno in esame a 14.325.223 tonn., di fronte a 12.809,486 tonn. nel 1930, con un aumento cioe di 1.515.637 tonn., ossia dell'il, 83%, e costituiva il 42,99% dello smercio totale (contro il 38,64% nell'anno precedente). Da queste cifre risulta che la diminuzione del consumo interno e stata largamente compensata dall'aumento dell'esportazione.

La seguente tabella rispecchia l'esportazione del carbone polacco sui singoli mercati esteri, o gruppi di essi:

	1931		1930		Anmento o diminuzione	
	in tonn	in % % del l'esp. totale	in tonn	in % % del l'esp. totale	in tonn	in %
1) Mercati convenzionali:						
Austria	1 930.762	13,48	2.101,264	16,40	— 170,502	— 8,11
Cecoclovacchia	733,970	5,12	745,844	5,82	— 11,874	— 1,59
Danzica	303,881	2,12	287,478	2.24	+ 16,403	+ 5,71
Jugoslavia	69,255	0,49	78,749	0,62	— 9,404	— 12,06
Germania	3,921	0,03	2,806	0,02	+ 1,115	+ 39,74
Unheria	296,994	2,07	474,725	3,71	— 177,731	— 37,44
Totale	3.338,783	23,31	3.690,866	28,81	— 352,083	— 9,54
2) Mercati compresi nella convenzione di esportazione:						
Belgio	137,833	0,96	65 001	0,51	+ 72,832	+ 112 05
Danimarca	1.987,506	13,87	1.610,202	12,57	+ 377,304	„ 23,43
Estonia	24,215	0,17	19,756	0,15	+ 4,459	„ 22 57
Finlandia	578,044	4,04	490,481	3,83	+ 87,563	„ 17,85
Francja	979,189	6,83	914,433	7,14	+ 64,756	„ 7,08
Olanda	85,831	0,60	75.442	0,59	+ 10,389	„ 13,77
Islandia	23,632	0,17	30,541	0,24	— [6,909	— 22,62
Memel	40,992	0,29	30,401	0,24	+ 10,591	+ 34,84
Lituania	93,195	0,65	105,641	0,82	12,446	— 11,78
Lettonia	516,438	3,60	581,655	4,54	— 65,217	— 11,21
Norvegia	687,387	4.80	766.415	5,98	— 79,028	— 10,31
Svezia	3.278,807	22,89	2.791,981	21,80	+ 486,826	+ 17,44
Totale	8.443,069	58,87	7.481,949	58,41	+ 951,120	+ 12,71
3) Altri mercati europei						
Spagna	22,657	0,16	2,255	0,02	+ 20,402	+ 904,75
U. R. S. S.	46,569	0,32	35,952	0,28	„ 10,617	„ 29,53
Rumenia	42,619	0,30	77,569	0,60	— 34,950	— 45,06
Svizzera	124,343	0,87	137,014	1,07	— 12,671	— 9,25
Italia	547,955	3,82	494,241	3,86	+ 53,714	+ 10,87
Totale	784,143	5,47	747,031	5,83	+ 37,112	+ 4,92
4) Mercati extra europei						
Algeria	69,507	0,48	17.636	0,14	+ 51,871	+ 294,12
Brasile	—	—	6,303	0,05	— 6,303	— 100,00
Egipto	6,975	0,05	—	—	+ 6,975	+ „
Turchia Asiatica	12,400	0,09	—	—	„ 12,400	
Totale	88,882	0,62	23,939	0,19	+ 64,943	+ 271,29
Carbone per navi nei porti del Danubio e dei suoi confluenti	7,010	0,05	9,132	0 07	— 2,122	— 23,24
Carbone per navi altro	485,983	3,29	828,463	6,47	— 342,477	— 41,34
Esportazioni non neglio determinate	1.187,350	8,29	28,106	0.22	+ 1.159,244	
Totale complessivo (1-7)	4.325.243	100,00	12.809,486	100,00	+ 1.515,737	+ 11,83

Nota: Nella categoria dei „mercati convenzionali" sono compresi quelli, per cui le forniture del carbone polacco sono rigorosamente regolate dalla Convenzione Carbonifera Polacca, che assegna i permessi d esportazione e determina i prezzi e le condizioni di vendita. Quella dei „mercati compresi nella convenzione dell'esportazione" concerne invece quei mercati con i quali e stato stipulato il 1 aprile c. a. un accordo d'esportazione definitivo, di struttura alquanto diversa e di una forma piu libera rispetto all' accordo della Convenzione Polacca d esportazione.

I risultati quantitativi dell'esportazione nel 1931 possono considerarsi come relativamente soddisfacenti. Ben diverse sono state invece le condizioni del rendimento, visto che, come si può rilevare dalla riportata tabella, l'aumento di tale esportazione concerne esclusivamente i mercati deficitari di libera concorrenza, mentre l'esportazione su quelli convenzionali, di rendimento assai elevato, ha subito una notevole diminuzione, essendo scesa da 3.690.866 tonn. nel 1930 a 3.338.783 t. nel 1931 (contrazione di 352.083 t., ossia del 9,54%).

Nel gruppo dei mercati convenzionali la piu notevole diminuzione dell'esportazione si e verificata nel mercato ungherese, essendovisi contratte le forniture relative di 177.731 t., cioe del 37,44%. Questo fenomeno concerne quasi esclusivamente l'ultimo trimestre dell'anno in esame ed e da attribuire all'introduzione col 1 ottobre 1931, del divieto d importazione del carbone in Ungheria, mirante alla protezione dell'industria carbonifera nazionale e ad ovviare al riflusso delle valute estere dal Paese. E' questo un fatto che significa la quasi totale perdita del mercato ungherese quale consumatore del carbone polacco, perdita quanto mai sensibile, considerati i prezzi piuttosto vantaggiosi da esso pagati. Presentemente vengono dirette in Ungheria, in base a permessi speciali, scarse quantita di carbone polacco, destinate quasi esclusivamente per uso delle industrie. Una notevole diminuzione (di 170.502 tonn., cioe dell'8,11%). si e pure verificata nel mercato austriaco, in seguito alla regolamentazione delle divise, nonche alla politica per l'indipendenza economica, condotta mediante un'opportuna legislazione che mira a proteggere la produzione nazionale del carbone, e nel contempo a spostare l'intiero consumo interno di carbone verso la produzione locale. Attualmente, un tale sistema viene sempre piu intensificato di fronte alla situazione sempre piu minacciosa della valuta, ed all'impossibilita di ottenere un aiuto finanziario dall'estero.

L'esportazione verso altri mercati convenzionali non ha subito notevoli cambiamenti. Le forniture alla Cecoslovacchia sono discese di 11,874 t., cioe solo dell'1,59%, quelle alla Iugoslavia — di 9.404 t., ossia del 12,06%. A parte il mercato tedesco, ove vengono spedite dalla Polonia solo scarse quantita di carbone in quote determinate e destinate a stabilimenti analoghi, solo l'esportazione a Danzica segna un non notevole aumento, di 16,403 tonn., ossia del 5,71%. L'esportazione totale sui mercati convenzionali che ammontava nel 1930 al 28,81% dell'esportazione complessiva, nell'anno in esame si e ridotta del 23,11%.

Di fronte alla discesa dello smercio sui mercati convenzionali, l'esportazione sui mercati di libera concorrenza e aumentata piuttosto notevolmente, ossia di 1.869.820 tonn., corrispondenti al 20,48%. (10.986.460 tonn. di fronte a 9.118.620 tonn. nell'anno in esame). Ne risulta che la partecipazione dei mercati di libera concorrenza all'esportazione complessiva dalla Polonia ha segnato un aumento del 71.19% nel 1930 al 76,69% dell'esportazione complessiva nel 1931.

Nei mercati di libera concorrenza, quasi tutti i gruppi segnano un aumento piu o meno notevole d esportazione. Per il gruppo piu importante che comprende il 58% di tutta l'esportazione e a cui appartengono i mercati scandinavi, baltici e quelli dell'Europa Occidentale, l'aumento e stato di 951.120 t., ossia del 12,71% e concerneva in primo luogo la Svezia, la Danimarca, la Finlandia, il Belgio e la Francia. Il gruppo in parola e compreso, dal 1.X.1931, nella convenzione d'esportazione, avente per compito la regolazione dello smercio su quei mercati. Fino al 1 aprile c. a. la convenzione in parola aveva un carattere provvisorio e dopo tale termine, poggiando su nuove e piu salde basi con la creazione del relativo fondo compensativo d'esportazione, e stata resa obbligatoria per il periodo di un anno, cioe fino al 31 marzo 1933.

L'altro gruppo dei mercati europei non compresi nella convenzione segna un aumento d'esportazione di 37.112 t., cioe del 4,97%, dovuto principalmente all'Italia, alla Spagna ed alla U. R. S. S. Su quello dei mercati extra - europei e da rilevare un aumento di 64.943 tonn, cioe di non meno del 271,28%, mentre le forniture del carbone per navi hanno subito una diminuzione di 342.477 tonn, cioe del 41,34%.

I risultati dell'esportazione polacca, soddisfacenti dal punto di vista quantitativo, meritano maggiore attenzione se si considera che nel 1931, e particolarmente nella seconda meta dell'anno, l'introduzione ed il sempre maggior rigore nelle restrizioni all'importazione del carbone da parte di numerosi Paesi europei importatori, hanno cagionato mutamenti ben sfavorevoli nel mercato internazionale del carbone, e tali che hanno sensibilmente colpito le basi dell'esportazione polacca. Fra i provvedimenti introdotti nell'anno in esame dai diversi Paesi allo scopo di limitare l'importazione in parola, sono anzitutto da ricordare i seguenti: divieto d'importazione del carbone (Ungheria), regolamentazione dell'importazione mediante contingenti (Francia, Belgio), restrizioni delle divise (Austria) ed, inoltre, dazi, accordi preferenziali, accordi di compensazione, disposizioni dirette a proteggere la produzione nazionale del carbone, tendenza a sostituire il carbone importato con altri combustibili, come il legno, la lignite, la torba, ecc. Molti Paesi che sino

ad ora solevano importare più o meno notevoli quantita di carbone, mossi sia da ragioni finanziarie e valutarie, sia dall'interesse dell'attivita della bilancia commerciale, sia infine dall'interesse della produzione nazionale, hanno adoperato tutti i mezzi accennati per limitare l'importazione del carbone a quantita minime, se non per supprimerla del tutto. A tale situazione si e unito il fatto della discesa della valuta britannica nella seconda meta del settembre nel 1931, del che si e maggiormente risentita l'esportazione del carbone polacco, poiche in seguito al ribasso del valore della lira sterlina, la capacita della Gran Bretagna nell'esportazione del suo prodotto sui mercati importatori di carbone e aumentata quasi in diretta proporzione con il ribasso della valuta, contribuendo in tal modo a scuotere seriamente la posizione dei suoi concorrenti sui mercati in parola.

Concludendo, la situazione quantitativa, relativamente favorevole, dell'esportazione del carbone polacco nell anno 1931 e dovuta alla sistematica ed esperta politica d'esportazione seguita dall'industria carbonifera polacca, con l'assidua tutela dei fattori guvernativi, e che si e prefissa per iscopo precipuo quello di mantenere ad ogni costo la posizione che il Paese ha conquistato con tanto sforzo sui mercati esteri.

N. Dobis.

PRZEMYSŁ KONOPNY, LNIANY I JUTOWY W ITALJI.

(L'INDUSTRIA DELLA CANAPA, DEL LINO E DELLA JUTA IN ITALIA).

Początki i rozwój.

Początki przemysłu lnianego i konopnego w Italji sięgają pierwszej połowy ubiegłego stulecia. W 1839 roku powstała pierwsza fabryka wyrobów lnianych w Villa d'Alme (Bergamo), zaś w 1840 druga w Cassano d'Adda (pod Medjolanem), i nieco później, liczne przędzalnie i tkalnie w Lombardji, Wenecji, Emilji i Kampanji.

Przemysł ten rozwinął się jednak dopiero w początkach XX w., gdy zostały założone liczne nowe fabryki ze słynną przędzalnią w Lodi na czele.

Kryzys powojenny w znacznej mierze wzmógł dążność większych przedsiębiorstw do łączenia się i skupiania. Dotyczy to zwłaszcza przędzalni oraz fabryk sznurów i lin.

Poczynając od r. 1880 zaczął rozwijać się w Italji również przemysł jutowy, który w ciągu następnych 25 lat zogniskował się w Piemoncie, Toskanji, prow. Weneckiej, Lacjum, Ligurji i Lombardji.

Surowce.

a) **Konopie.** Wśród wytwórców konopia surowego Italja zajmuje w Europie drugie miejsce po Rosji (przed Jugosławją, Polską, Rumunją).

Obszar uprawy zmienia się z roku na rok, w zależności od warunków rynku międzynarodowego. Po okresie wyjątkowo świetnego rozwoju i wysokich cen, osiągniętych zaraz po wojnie, obszar ten do 1930 r. stale się zmniejszał i obecnie różni się nieznacznie od powierzchni z lat przedwojennych.

Przeciętna wydajność z ha. wahała się w latach 1927 — 30 w granicach 9 — 12 kwint., co odpowiada przeciętnej przedwojennej wydajności (w 1909 — 13 — 10,3 kwint.), przewyższając jednak wydajność wszystkich innych krajów, zajmujących się uprawą konopi (na Jugosławję przypada ok. 9 kwint., na Polskę ok. 7, na Rumunję i Rosję ok. 4 kwint. za ha).

Uprawa konopiześrodkowana jest przedewszystkiem w Emilji (prow. Ferrary, Bolonji, Modeny) i w Kampanji (prow. neapolitańska), na mniejszą skalę zaś w prow. Weneckiej (Rovigo) i Piemoncie.

	Powierzchnia uprawy (w ha).		Produkcja (w kwint).		Średnia wydajność z ha (w kwin.)	
	1930	1931	1930	1931	1930	1931
Emilja	47.618	32.031	488.790	283.930	10.3	8.9
Kampanja	29.435	24.904	338.710	232.310	11.5	9.3
Pr. Wenecka	4.189	3.294	45.820	23.700	10.9	7.2
Piemont	2.430	2.086	20.360	19.330	8.4	9.3
Inne kraje	2.815	2.341	19.850	12.070	7.1	5.1
Razem . .	86.487	64.696	913.530	571.340	10.6	8.8

Konopie italskie cieszą się zasłużonym popytem dzięki swym wysokim zaletom, osiągniętym drogą udoskonalonej techniki uprawy i przerobu. Odznaczają się jasną barwą i delikatnością, a jednocześnie trwałością włókien.

Są one wysyłane na rynki handlowe w pierwszej fazie przerobu. Selekcja konopi, pochodzących z okolic Emilji, dokonywuje się stosownie do wymagań poszczególnych rynków zbytu.

Trzecia część produkcji konopi w Italji zaspokaja zapotrzebowanie rynku wewnętrznego, reszte zaś wysyła się zagranicę.

b) **Len.** Znaczna niegdyś produkcja lnu w Italji uległa z czasem zmniejszeniu, co należy przypisać licznym i różnorodnym przyczynom. Powierzchnia pod uprawę lnu. która w 1870 r. wynosiła 50 tys. ha., została zmniejszona w r. 1880 do 30 tys. ha. zaś w r. 1913 do 9 tys. ha. W okresie powojennym nastąpiło dalsze zmniejszenie.

Odpowiednio zmniejszyła się i produkcja. W latach 1909—13 wynosiła ona przeciętnie ok. 30 tysięcy kwint. rocznie, w ciągu zaś ostatniego pięciolecia przedstawiała się, jak następuje:

	Powierzchnia (w ha)	Produkcja (w kwint.)
1927	7.050	20.900
1928	6.835	21.210
1929	6.646	33.090
1930	5.150	25.280
1931	4.972	22.680

Natomiast wybitnie zwiększyła się przeciętna wydajność z ha, w 1909—13 r. 3 kwint., zaś w 1928 r. osiągnęła najwyższą dotychczas w Italji liczbę 5 kwint. z ha.

Len jest uprawiany na całym niemal obszarze Italji; najznaczniejsza jednak część powierzchni uprawnej przypada na Italję Południową i wyspy (Sycylja, Kalabrja, Abruzzy, Molise, w drugim zaś rzędzie Sardynja, Kampanja i Lacjum). Wybitnie zmniejszyła się przestrzeń uprawna i produkcja w Lombardji, która do niedawna zajmowała przodujące miejsce.

Poniższe zestawienie obejmuje dane liczbowe, dotyczące uprawy, produkcji i wydajności lnu z 1 ha w w poszczególnych prowincjach Italji, w ciągu ostatnich dwóch lat:

	Powierzchnia (w ha)		Produkcja (w kwint.)		Przeciętna wydajność lnu z ha. (w kwint.)	
	1930	1931	1930	1931	1930	1931
Sycylja	860	817	6.370	6.340	7.4	7.8
Kalabrja	924	924	5.640	4.970	6.1	5.4
Abruzy Molise	1.601	1.602	4.220	4.080	2.6	2.5
Sardynja	185	180	1.230	1.280	6.6	7.1
Kampanja	210	207	1.180	1.090	5.6	5.3
Lacjum	471	280	2.130	700	4.5	2.5
Lombardja	183	130	1.250	780	6 8	6.8
Inne prowincje	717	832	3.260	3.440	4.5	4.1
Razem .	5.150	4.972	25.280	22.6[illegible]	4.9	4.6

Z pośród licznych odmian lnu, uprawianego w Italji, przedewszystkiem zasługują na uwagę odmiany zimowe (t. zw. invernengo lub ravagno) i wiosenne („linetto" lub „nostrano") oraz len neapolitański (Arzano, Casapulla, etc.).

Włókna wspomnianych odmian nie cieszą się powodzeniem, mimo pięknej, czystej, złotawej barwy. Odmiana „ravagno" posiada włókna, nadające się jedynie do grubszych gatunków przędzy; włókna zaś „linetto" (nostrano"), jako zbyt krótkie, są również nieodpowiednie do wyrobu cieńszych gatunków przędzy (powyżej 30).

Dla uzyskania odpowiednich włókien założono przed kilku laty pola uprawy doświadczalnej najlepszych nasion pochodzenia zagranicznego, ze szczególnem uwzględnieniem tych, które dadzą się najlepiej przystosować do gruntu Italji.

Produkcja nie pokrywa nawet zapotrzebowania rynku wewnętrznego, tak, że Italja zmuszona jest sprowadzać len z zagranicy w ilości 8 — 10 kwint. rocznie.

c) **Juta:** Zapotrzebowanie surowca jutowego pokrywa Italja wyłącznie importem z zagranicy, w ilości przeciętnie 500 tys. kwint. rocznie.

Półfabrykaty i wyroby gotowe.

a) **Przemysł konopny i lniany.** Italja posiada obecnie ok. 125 tysięcy wrzecion do wyrobu przędzy, 25 tys. maszyn na okrętkę i 7800 krosien mechanicznych. Największa ilość wrzecion w poszczególnych przędzalniach wyraża się liczbą 115.

Wrzeciona przędzalne służą przeważnie do przędzenia konopi (110 tys. na ogólną liczbę 125 tys.). Z pośród nich 97 tys. znajduje zastosowanie do wyrobu przędzy w najlepszym gatunku, „wilgotnej", 20 tys. do wyrobu przędzy „suchej", przeznaczonej do wyrobu szpagatów, pasów, rur i t. p. oraz przeszło 8500 wrzecion t. zw. „gillspinning", do wyrobu najgrubszych tkanin.

Italskie przędzalnie i tkalnie konopi i lnu zatrudniają ogółem ok. 30.000 robotników, nie licząc tych, którzy pracują przy wyrobie lin i sznurów.

Przemysł ten ześrodkowuje się głównie w Lombardji, której fabryki zatrudniają ok. 50% ogólnej liczby robotników. Dalsze miejsca zajmują: prow. Wenecka, Emilja i Kampanja. Liczba zatrudnionych w tych prowincjach robotników wynosi ok. 35% liczby ogólnej.

Przeciętna roczna produkcja przędzy konopnej i lnianej wynosi w przybliżeniu 380 tys. kwint., z których 180 tys. przypada na przędzę „wilgotną", 75 tys. na przędzę „suchą" i 125 tys. na przędzę „gillspinning." Zdolność wytwórcza czynnych dziś w Italji przędzalni wyraża się liczbą 500 tys. kwint. rocznie.

Przeszło 80% przędzy, wytwarzanej w Italji, służy do przerobu w krajowych fabrykach sznurów i tkalniach, które ponadto sprowadzają przędzę lnianą z zagranicy w ilości 30 — 40 tys. kwint. rocznie.

Dokładne obliczenie produkcji wyrobów konopnych i lnianych w Italji jest dość trudne. Według przybliżonych obliczeń wynosi ona rocznie ok. 80 tysięcy kwint. sznurów gładkich, 80 — 100 tys. kwint. nici i sznurów, mających zastosowanie w przemyśle obuwianym, wreszcie 160 — 170 tys. kwint. płótna i innych wyrobów.

W każdym razie produkcja rzeczywista znacznie odbiega od zdolności wytwórczej krajowych zakładów.

Z lnu wyrabiane są oprócz tkanin mechanicznych tkaniny ręczne, zwłaszcza w najwyższych, najwykwintniejszych, najdroższych gatunkach. Ręczne tkaniny lniane, stanowiąc przedmiot bardzo rozpowszechnionej produkcji rzemieślniczej, wyrabiane są w specjalnych oddziałach odnośnych zakładów przemysłowych.

Charakterystyczną cechę italskiej produkcji tkanin konopnych i lnianych stanowi jej różnorodność; obejmują one bowiem rozległą skalę wyrobów, od najprostszych do najwykwintniejszych, — jako to: nici, sznury, sznurki, liny, płótna żaglowe, płótna do pakowania, płótna lniane na bieliznę pościelową i osobistą, tkaniny wytłaczane i adamaszkowe na obrusy, serwety, ręczniki, płótna na ubrania męskie i damskie, chusteczki i t. p.

Specjalność przemysłu italskiego stanowi płótno konopne nieprzemakalne, t. zw. ghirbe.

Produkcja krajowa sznurów, lin i sieci zaspokaja zapotrzebowanie rynku wewnętrznego w 65%, zaś produkcja płótna i innych wyrobów z konopi i lnu przeszło w 85%.

Import tkanin lnianych do Italji, dziś już nieznaczny, zmniejsza się systematycznie i stale.

b) Przemysł jutowy. W Italji istnieje ok. 60 wytwórni juty (łącznie z fabrykami worków), zatrudniających ok. 15—16 tysięcy robotników. Większość tych zakładów posiada jednocześnie przędzalnie i tkalnie, około dziesięciu zakładów posiada wyłącznie tkalnie, w kilku zaś wykonywane są jedynie roboty pomocnicze.

Italskie fabryki juty są ogółem zaopatrzone w ok. 85 tysięcy wrzecion i w przeszło 5 tysięcy krosien.

Przemysł ten ześrodkowany jest przedewszystkiem w Piemoncie i Ligurji; dalsze miejsce zajmują: Wenecja, Toskanja, Umbrja, Romanja i Emilja. Niedawno utworzone „Narodowe Konsorcjum sprzedaży wyrobów jutowych" sprzedaje wyroby przeszło 25 zakładów. W skład jego wchodzą wszystkie przędzalnie.

W Italji wyrabiane są: przędza, płótno i worki jutowe. Wchodzą tu w grę następujące gatunki tkanin:

a) płótna do pakowania i płótna bessian	gr.	150—500 na m²
b) płótna Tarpauling	„	425—750 „ „
c) „ krzyżowane	„	500—850 „ „

W Italji rozwija się ponadto przemysł worków używanych, naprawianych, cerowanych i zeszywanych w specjalnych fabrykach w Genui, Medjolanie i Neapolu.

Niektóre fabryki juty posiadają urządzenia do wyrobu linoleum, inne do wyrobu tapet i wycieraczek do nóg, pasów i sznurów, inne wreszcie wyrabiają płótno jutowe w barwnych deseniach na tapety oraz t. zw. „płótno szkockie" w wysokim gatunku na tapety i draperje.

Zdolność wytwórcza italskich fabryk juty wyraża się ogólną liczbą 600 kwintali rocznie i znacznie przewyższa zapotrzebowanie rynku wewnętrznego (320—350 kwint. płótna i worków). Stąd powstaje potrzeba wysyłania nadwyżki zagranicę.

c) Przemysł linoleum. Przemysł ten posiada w Italji dość wybitne znaczenie m. in. jako zużywający większe ilości krajowego płótna jutowego.

Fabryki linoleum, zaopatrzone w najnowsze urządzenia, ześrodkowane są w Umbrji.

Oprócz linoleum gładkiego zaczęto wyrabiać z czasem liczne odmiany linoleum deseniowego, z pośród których największym popytem cieszą się: „Granito" i „Inlaid" (o deseniu obustronnym), tapety z dębu korkowego, etc.

Do najważniejszych surowców służących do wyrobu linoleum zalicza się: dąb korkowy, olej lniany, mąka drzewna, żywica, kalafonja oraz naturalne i sztuczne farby mineralne (ochra, litopon i t. p.), jak również płótno jutowe i liczne produkty uboczne — wszystkie niemal wytwarzane przez przemysł krajowy.

Najszersze zastosowanie znajduje linoleum w przemyśle budowlanym, jako materjał do posadzek w nowo wznoszonych budynkach. Ponadto służy on jako pokrycie do mebli oraz do wyrobu klisz, matryc drukarskich, transformatorów, izolatorów, maszyn, zegarów, podeszew do obuwia, tartaków i t. p. Stosowany jest również do wyrobu podłóg i dekoracyj wagonów kolejowych i parostatków.

Specjalność Umbrji stanowi t. zw. „lincrusta", t. j. tapety zmywalne w licznych odmianach gładkich, deseniowych, o deseniu wypukłym i „jedwabistych", niezmiernie cenione jako pokrycie ścian, cokołów i sufitów. „Lincrusta", wyrabiana z tych samych surowców, co linoleum, różni się jedynie tem, iż z lewej strony wyklejona jest cienką tekturą, nie zaś jutą.

Roczna produkcja w Italji wyraża się liczbą ok. 3 miljonów kg. przerobionej masy, t. j. ok. 1.5 miljonów m² linoleum, która dzięki znacznej zdolności wytwórczej miejscowych fabryk, przedstawia znaczne możliwości dalszego rozwoju.

Na eksport przypada przeciętnie ok. 40% rocznej produkcji krajowej (w 1929 r. 1.677.000 kg., w 1930 — 1.405.700, w 1931 — 1.029,600 kg.).

Handel eksportowy:

Poniższe zestawienie obejmuje dane cyfrowe, dotyczące eksportu z Italji surowców i przetworów konopi surowych, lnu i juty w latach 1928—1931:

	1928		1929		1930		1931	
	q.li	L.	q.li	L.	q li	L.	q.li	L.
Konopie surowe	69.001	254.774.101	501.688	261.498.468	458.369	188.344,296	450.654	117.259 982
„ czesane	40.195	31.570.034	38.212	32.303.523	35 208	25.390 616	31.436	14.319.751
Włókna konopne	151.192	57.996.047	145.942	58.653.442	153.087	48.038.867	166.246	30.578.081
Przędza lniana	1.528	1.981 973	1 071	1.663.811	1.982	3.044.965	1.178	1.660.195
„ konopna	64.900	72 903.492	50.929	52 737 221	52.383	50 631.541	40.447	31.751.121
„ jutowa	413	262.169	532	226.238	5.746	2.259.260	6.943	2.169.502
Wyroby szyte z lnu i konopi	1.982	2.982.473	2.011	2 940.537	1.478	2.053.169	1.212	1.545.608
Liny, sznury, etc.	55.811	50.823 975	53 641	49.922 526	48.596	42 909.108	48.018	36.696.598
Sieci	538	709.636	585	872.646	1 070	1.261.093	823	1.014.967
Tkaniny lniane	1,400	5.542.030	1.940	6.807.349	1.925	7.931.362	1 427	5.510.452
„ konopne	5.212	6 526.973	5.274	6.893.412	3.515	4.101.857	2.380	2.331.013
Płótna lniane i konopne	12 296	18.247.486	13.394	18.952.932	6.546	8 945.241	5.359	6.260.267
Tkaniny jutowe	104.794	54.286.169	99.349	50.552.614	40.359	14.316.160	62.800	17.585.651
Worki	41.675	23.737.811	44.658	28.332 487	35.145	17.050.536	27.724	9.297.673
Tapety	1.159	2.258.010	1.038	1.035.859	1.586	2.623.616	2.543	3.447.903
Bielizna pościelowa i stołowa, ręczniki i t. p. lniane i konopne	467	2.338.486	1.259	4.538.892	570	2.570.936	1.350	9.216 644
Inne przedmioty szyte lniane, i konopne, etc.	447	2.337.915	447	2.817.092	890	6.027.228	722	4.026.450

Rynki:

Eksport z Italji konopi surowych i czesanych kieruje się w pierwszej linji do Niemiec, Francji, Belgji, Anglji; dalsze miejsce wśród rynków zbytu zajmuje Szwajcarja i Hiszpanja.

Z pośród odbiorców italskiej przędzy konopnej należy przedewszystkiem wymienić: Anglję, Niemcy, Norwegję, Szwajcarję, Czechosłowację, Holandję, Jugosławję, Rumunję, z rynków zaś pozaeuropejskich — Argentynę i Brazylję. Italskie liny i sznury cieszą się znacznym popytem w Argentynie, Egipcie, Turcji, Anglji, Grecji, Danji, Portugalji, etc.

Italskie tkaniny lniane znajdują zbyt na rynkach Stanów Zjednoczonych A. P., Argentyny, i. in.; tkaniny konopne zaś w Anglji, Norwegji, Holandji, Grecji, Turcji, Egipcie, Stanach Zjedn. A. P., na wyspie Kubie; płótna lniane i konopne znajdują zbyt przedewszystkiem w Argentynie, a w nieco mniejszej mierze w Norwegji, w Danji, w Holandji, na Węgrzech.

Italskie tkaniny jutowe cieszą się powodzeniem w Stanach Zjednoczonych A. P., w Argentynie, we Francji, zaś worki jutowe w Jugosławji, w Rumunji, w Grecji i na Węgrzech.

Poniższe zestawienia obejmują dane cyfrowe, dotyczące eksportu z Italji konopi surowych, przędzy konopnej, lin, sznurów, płótna lnianego i konopnego w okresie 1928—1931, z podziałem na rynki zbytu:

Eksport z Italji:

(w kwintalach):

1) konopi suszonych:

	1928	1929	1930	1931
Austrja	19.908	21.327	21.625	25.492
Belgja	30.839	47.690	73.543	68.024
Czechosłowacja	16.917	15.096	12.336	12.424
Francja	158.110	140.631	101.822	64.197
Niemcy	118.309	138.097	118.003	119.365
Anglja	35.929	57.428	46.072	46.921
Hiszpanja	9.980	4.695	9.800	25.377
Szwajcarja	11.249	20.576	15.442	21.583
Węgry	2.436	5.357	9.046	14.573
Brazylja	3.265	4.029	3.843	5.707
Stany Zjedn. A.P.	12.806	11.001	7.229	7.128
Inne kraje	43.853	35.761	39.588	39.823
Razem	469.091	458.369	458.369	450 614

2) przędzy konopnej:

	1928	1929	1930	1931
Czechosłowacja	2.228	2.484	2.195	1.805
Niemcy	6.834	6.786	5.991	4.946
Anglja	8.238	7.039	5.975	4.248
Jugosławia	1.721	1.537	2.143	2.402
Norwegja	3.710	4.929	8.785	5.531
Holandja	2.133	1.828	2.338	1.918
Rumunja	3 242	2.387	1.436	1728
Szwajcarja	1.975	2 279	3.018	1.776
Argentyna	16.200	4.095	4.870	1.210
Brazylja	4.271	3.500	3.199	4.482
Inne kraje	14.348	14.065	12.433	10.431
Razem	64.900	50.929	52.383	40 477

3) lin, sznurów i t. p.

	1928	1929	1930	1931
Danja	690	1.439	2.591	1.932
Anglja	1.954	1.883	3.070	2.671
Grecja	2.595	1.488	1.379	1.581
Portugalja	1.122	1.370	1.228	1.035
Turcja	4.725	4.460	1.435	2.913
Egipt	5.738	6.523	4.833	3.907
Argentyna	23.732	18.563	16.350	17.752
Kuba	775	2.006	1.296	879
Stany Zjedn. A.P.	740	1.670	1.387	749
Urugwaj	1.940	964	1.430	1.810
Inne kraje	11.800	13.275	11.957	12.785
Razem	55.811	53.641	46.956	48.018

4) płótna lnianego i konopnego:

	1928	1929	1930	1931
Danja	354	306	362	421
Norwegja	548	305	864	607
Holandja	294	276	252	167
Argentyna	8.096	9 426	2 575	1.875
Urugwaj	426	366	247	156
Inne kraje	2.578	2.715	2.219	2,133
Razem	12.292	13.394	6.546	5.359

LE CONDIZIONI DELL'INDUSTRIA NELL'ALTA SLESIA POLACCA

(Sytuacja przemysłu na Górnym Śląsku Polskim).

L'analisi delle situazioni industriali nelle determinate zone deve essere basata soprattutto sull'esame delle condizioni normali di produzione, se si desidera ottenere da essa un indice sicuro e persuasivo. Per questa ragione, analizzando la situazione industriale nell'Alta Slesia polacca occorre tener conto del fatto che dal 1° luglio 1922 fino al 1° luglio 1925 ossia dall'effettiva incorporazione della zona da parte della Repubblica di Polonia all'estinzione della validità dell'articolo 224 della Convenzione germano-polacca di Ginevra (dal 15 maggio 1922) circa l'importazione dei prodotti slesiani polacchi in Germania senza i diritti di dogana, l'industria di questa zona si trovava in condizioni anormali.

Il governo del Reich ha chiuso la propria frontiera per il carbone altoslesiano polacco e per il minerale di ferro oltrecchè per le lastre di zinco, proprio il 1° luglio 1925 provocando una notevole sorpresa fra gli industriali dell'Alta Slesia polacca. Essi non hanno creduto nell'applicazione rigorosa di questa misura da parte delle autorità tedesche, come pure non hanno ritenuto possibile di trovare sul mercato polacco lo sbocco per la loro produzione. Per questa ragione il provvedimento germanico ha costretto l'industria altoslesiana polacca alla ricerca degli sbocchi nuovi per trovare un compenso adeguato alla perdita del mercato tedesco.

Oggi, a distanza di circa sette anni, possiamo constatare che soltanto nel 1925 l'industria altoslesiana polacca ha iniziato la sua normale e sana esistenza dimostrando l'agilità della propria organizzazione e la possibilità di conquistare saldamente i nuovi sbocchi, nonostante la crisi momentanea dovuta al provvedimento del governo del Reich germanico. Nel 1925 sembrava che la soppressione del contingente del carbone e degli altri tipici prodotti incannalato in Germania dovesse causare la catastrofe, mentre alcuni anni dopo la pratica quotidiana ha dimostrato che anche senza il quantitativo predestinato alla Germania l'industria altoslesiana polacca poteva continuare la sua strada ascensionale curando soprattutto l'accrescimento del consumo interno e saldandosi recisamente con il complesso dell'organismo economico della Repubblica di Polonia.

L'industria altoslesiana polacca ha potuto superare vittoriosamente la crisi del 1925 non soltanto sostituendo con degli sbocchi nuovi la perdita del mercato germanico, ma soprattutto ricorrendo all'accrescimento del consumo interno reso possibile dallo sviluppo dell'agricoltura.

Il primo posto nella produttività altoslesiana polacca è occupato dell'industria carbonifera, poichè essa occupa il 56 per cento di tutti gli operai della zona (esclusa la zona di Cieszyn) ed estrae il 75 per cento di tutto il carbone prodotto dalla Polonia.

Occorre notare che la Polonia ha ricevuto in seguito al plebiscito la zona altoslesiana completamente disorganizzata in quanto alla produzione del carbone. La media d'estrazione giornaliera per ogni operaio ascendeva nel luglio del 1922 a 0,561 tonnellate, di fronte alla media ascendente ad 1.202 tonn. nel 1913. Solo dal 1924 ossia dalla riorganizzazione radicale dei metodi estrattivi vediamo ascendere gradualmente questa media per raggiungere nel 1925 già 1.023 e nel 1927 superare le medie precedenti con 1.287 tonnellate.

Nel 1931 la media giornaliera di estrazione individuale è ascesa ad 1.597 tonnellate.

La tabella qui riprodotta dimostra tangibilmente la situazione dell'estrazione del carbone e del numero degli operai dall'incorporazione dell'Alta Slesia polacca da parte della Polonia fino alla fine del 1931:

Anno	Produzione	Numero degli operai
1913	31.997.906	89.581
1922 (luglio)	25.521.451	146.475
1923	26.499.653	150.856
1924	23.701.873	126.706
1925	21.446.824	84.222
1926	25.945.978	76.875
1927	27.718.181	77.077
1928	30.238.042	78.229
1929	34.222.263	86.529
1930	28.158.379	81.489
1931	28.405.201	73.830

Insomma, ripetiamo, soltanto il periodo successivo al luglio del 1925 ha permesso una radicale riorganizzazione dell'industria carbonifera altoslesiana specialmente nei rapporti dell'esistenza normale non favorita dalle circostanze mutevoli e temporanee di agevolazioni garantite dalle convenzioni. Infatti, l'analisi della situazione ci porta direttamente alla constatazione che l'accrescimento del consumo interno non ha in alcun modo influito negativamente sulla potenzialità esportativa e che anzi nelle annate 1928 e 1929 l'esportazione del carbone si

e trovata di fronte all insufficienza dei mezzi di trasporto ferroviari sulle linee verso i porti di Danzica e di Gdynia.

Ci sembra interessante consultare le seguenti cifre concernenti l'esportazione del carbone altoslesiano dal 1925 al 1931 in medie mensili:

Germania. — Primo semestre dell'anno 1925 tonn. 450 mila; secondo semestre del 1925 tonnellate 700; anno 1926 tonn. 1.900; anno 1927 tonn. 1.100; anno 1928 tonn. 700; anno 1929 tonn. 400; anno 1930 tonn. 225; anno 1931 tonnellate 300.

Austria e Cecoslovacchia. — Primo semestre dell'anno 1925 297 mila tonn.; secondo semestre dell'anno 1925 tonn. 297 mila; anno 1926 tonn. 266 mila; anno 1927 tonn. 267 mila; anno 1928 tonn. 328 mila; anno 1929 tonn. 354.600; anno 1930 tonn. 236 mila; anno 1931 tonn. 207 mila.

Altri Paesi. — Primo semestre del 1925 tonnellate 47 mila; secondo semestre del 1925 tonnellate 191 mila; anno 1926 tonn. 419 mila (in seguito allo sciopero carbonifero in Inghilterra: nell'anno tonn. 3.670.000); anno 1927 tonn. 465 mila; (in seguito allo sciopero inglese tonn. 450.000); anno 1928 tonn. 608 mila; anno 1929 tonnellate 628.900; anno 1930 tonn. 661.250; anno 1931 tonnellate 806 mila.

Queste cifre documentano ampiamente che gia nel 1927 i nuovi sbocchi conquistati dal carbone altoslesiano polacco hanno compensato la perdita del mercato tedesco raggiungendo poi nel 1931 un accrescimento complessivo dell'80 per cento, ossia di 356 mila tonnellate al mese.

L'accrescimento della produzione del carbon coke segna un ritmo assai maggiore di quello del carbone fossile, specie nel campo del coke metallurgico richiesto sempre in maggiore quantita dagli alti forni.

La guerra doganale tra la Germania e la Polonia ha emancipato anche le altre branche dell'industria altoslesiana specie nel campo della produzione dello zinco e del forro, documentando i legami economici indissolubili esistenti tra tutto il territorio della Repubblica di Polonia e la zona altoslesiana polacca.

Inoltre, bisogna considerare l'importanza assunta dalla produzione altoslesiana polacca che rappresenta una delle ossature dell'organismo economico polacco in quanto produce all'incirca il 75 per cento di tutta la produzione del carbone, il 66 per cento della produzione del ferro, l'87 per cento dello zinco ed il 100 per 100 del piombo.

L'esportazione dei primi tre prodotti rappresenta per il suo valore il 25 per cento del valore di tutta l'esportazione polacca, mentre occorre tener conto dell'esportazione di tutta una serie di prodotti industriali che trovano uno smercio larghissimo su vari mercati.

L'esportazione altoslesiana polacca rappresenta una notevole concorrenza per alcuni paesi produttori che cercano, come per esempio nel campo carbonifero (Germania e Inghilterra), di giungere alla suddivisione delle zone d influenza e all accordo circa i prezzi di vendita. Simili intese riguardano l'industria metallurrgica e la produzione dello zinco.

L'analisi della situazione industriale altoslesiana polacca dimostra inequivocabilmente che le possibilita offerte ad essa dalla convivenza diretta e non ostacolata dalle difficolta doganali con la Polonia, può garantire ottime condizioni di sviluppo, anzi offrire la possibilita di uno sviluppo piu celere e piu esteso di quello possibile nelle precedenti condizioni di vita.

Appartenendo alla Germania l'industria altoslesiana nella zona oggi polacca si trovava assai lontana dai mercati di consumo tedeschi, mentre le barriere doganali la dividevano dalle zone di naturale influenza nella Polonia ex-russa.

Avvenuto il saldamento naturale, l'industria in parola durante le trattative per il nuovo accordo commerciale polacco-tedesco nel 1928-29 ha chiesto al Governo polacco di difendere soprattutto la capacita di consumo dei prodotti altoslesiani polacchi da parte del mercato interno dinanzi alle richieste dell industria similare della Germania, trattando il problema dell'esportazione verso la Germania come una questione di secondo ordine.

Il mutamento avvenuto dal 1925 in poi nella mentalita degli industriali altoslesiani polacchi dimostra che questa industria ha scoperto le basi essenziali della sua vitalita, come la guerra doganale tra la Germania e la Polonia ha dimostrato la resistenza dell'organismo economico polacco che costituisce un'unita naturale dotata di grandi forze produttive e capace di resistere alle difficolta insidiose con le quali si pretende di attentare alla sua indipendenza economica.

Un'altra documentazione di questa saldezza troviamo negli effetti dell'odierna crisi economica manifestatisi anche nell'Alta Slesia polacca come in tutti gli altri paesi, ma con minore virulenza, data la normalizzazione delle condizioni di vita avvenuta nel passato.

Mario di Bassan.

(L'Economia Nazionale, Nr. 4. 1932).

WALNE ZGROMADZENIE IZBY HANDLOWEJ POLSKO-ITALSKIEJ.

W dn. 29 kwietnia r. b. przy licznym udziale członków i zaproszonych gości odbyło się XIII doroczne Walne Zgromadzenie Izby Handlowej Polsko - Italskiej, które zaszczycił swą obecnością Ambasador Król. Italji, hr. Luigi Vannutelli Rey. Nadto w Zgromadzeniu wzięli udział: Radca Handlowy Ambasady Italskiej p. dr. A. Menotti Corvi, Radca Ministerstwa Przemysłu i Handlu, p. Zygmunt Łada, przedstawiciele organizacyj gospodarczych i t. p.

Porządek dzienny Walnego Zgromadzenia.

1. Zagajenie i wybór przewodniczącego.
2. Odczyt p. dr. A. Menotti Corvi p. t. „Państwo Korporacyjne".
3. Odczytanie protokułu ostatniego Walnego Zgromadzenia.
4. Sprawozdanie z działalności Izby za r. 1931.
5. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, rozpatrzenie, zatwierdzenie bilansu za r. 1931 i udzielenie absolutorjum Zarządowi.
6. Preliminarz budżetowy na r. 1932.
7. Wybór członków Rady i Komisji Rewizyjnej.
8. Wolne wnioski.

Po zagajeniu zebrania przez Prezesa Izby Ks. Fr. Radziwiłła, p. dr. Antonio Menotti Corvi wygłosił odczyt p. t. „Państwo Korporacyjne", wysłuchany przez Zgromadzonych z dużem zainteresowaniem. Treść tego odczytu podajemy w całości na innem miejscu.

Przemówienie Prezesa Izby.

Następnie Prezes Izby, Ks. Fr. Radziwiłł wygłosił przemówienie następującej treści:

Otwierając XIII Walne Zromadzenie Izby Handlowej Polsko - Italskiej, pragnę w imieniu Izby powitać p. Ambasadora Jego Król. Mości i Przedstawiciela Italji Faszystowskiej, p. hr. Luigi Vannuelli Rey i podziękować Mu za zaszczycenie swoją obecnością naszego Zgromadzenia. Pragnę również wyrazić podziękowanie za łaskawe wzięcie udziału w naszem Zgromadzeniu p. dr. Antonio Menotti Corviemu, założycielowi n/Izby oraz p. przedstawicielowi Ministerstwa Przemysłu i Handlu, jak również pp. Przedstawicielom Izby Przemysłowo - Handlowej w Warszawie oraz organizacyj gospodarczych, interesujących się działalnością naszej Instytucji. Dzięki uprzejmości Dyrekcji Tow. Riunione Adriatica di Sicurta w r. b. Walne Zgromadzenie n/Izby

L'ASSEMBLEA GENERALE DELLA CAMERA DI COMMERCIO POLACCO-ITALIANA.

Il 29 aprile c. a. ha avuto luogo, con la partecipazione di numerosi Soci ed invitati, la XIII Assemblea Generale della Camera di Commercio Polacco - Italiana, che è stata onorata dalla presenza dell'Ambasciatore d'Italia, S. E. il conte Luigi Vannutelli Rey. Vi presero inoltre parte: l'Addetto Commerciale alla R. Ambasciata d'Italia, Comm. dott. A. Menotti Corvi, il Consigliere del Ministero dell'Industria e Commercio, sig. Sigismondo Łada, nonche i rappresentanti di numerose organizzazioni economiche.

L'ordine del giorno era il seguente:

1. Apertura della seduta ed elezione del Presidente.
2. Conferenza del Comm. Dott. A. Menotti Corvi sul „Lo Stato Corporativo".
3. Lettura del verbale dell'ultima Assemblea.
4. Relazione sull'attivita della Camera nell'anno 1931.
5. Rendiconto del Comitato dei Sindaci, revisione ed approvazione del bilancio per l'anno 1931.
6. Bilancio preventivo per l'anno 1932.
7. Elezione dei Membri del Consiglio e dei Sindaci.
8. Proposte varie.

Aperta la seduta, il Presidente della Camera, Principe Francesco Radziwiłł, ha dato la parola al Comm. Dott. A. Menotti Corvi, che ha pronunciato una conferenza sul „Lo Stato Corporativo", seguita con vivo interesse dai presenti e riportata in extenso piu avanti.

Discorso del Presidente della Camera.

Il Principe Fr. Radziwiłł, Presidente della Camera, ha quindi pronunciato il seguente discorso:

Inaugurando la tredicesima Assemblea Generale della Camera di Commercio Polacco-Italiana, ho l'onore di porgere anzittutto a nome di essa il reverente saluto all'Ambasciatore di Sua Maestà il Re e Rappresentante dell'Italia Fascista, Sua Eccellenza il Conte Vannutelli Rey, ringraziando Lo di aver voluto onorare questa nostra Assemblea della Sua presenza.

Rivolgo altresì l'espressione della mia gratitudine per aver voluto prendervi parte al Fondatore

odbywa się po raz pierwszy nie w lokalu Izby, który wobec wzmożenia się liczby członków jest dla celów Walnych Zgromadzeń za ciasny, lecz w pięknej sali Tow. Riunione. Za łaskawe udzielenie nam gościny w tej sali pozwalam sobie w imieniu Izby serdecznie podziękować Dyrekcji Towarzystwa.

1. Stosunki gospodarcze polsko-italskie w r. 1931.

Ciążący już od kilku lat nad życiem gospodarczem kryzys światowy w r. ub. stał się niemal dla wszystkich krajów niezmiernie dotkliwy i cały szereg nienotowanych dotąd wstrząsów finansowych, jakie miały miejsce w drugiej połowie r. ub., zamknięcie giełd pieniężnych w niektórych krajach, zachwianie się najpoważniejszych przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych oraz zakładów kredytowych, ograniczenia dewizowe, obniżanie się zdolności nabywczej społeczeństw, kurczenie się obrotów handlowych na całym świecie, coraz jaskrawsze formy walki konkurencyjnej poszczególnych krajów, coraz większe trudności, czynione importowi towarów z obcych krajów — oto najbardziej wymowne fakty, znamionujące przebieg gospodarki światowej. Nie mogły one, oczywiście, pozostać bez wpływu na natężenie stosunków handlowych międzypaństwowych, a więc i polsko - italskich.

Kiedy w r. 1930 ogólny obrót między Polską a Italją wynosił 101,7 milj. zł., w r. 1931 — 86,7 milj. zł. Przywóz w r. 1931 wyniósł 50,5 milj. zł., (wobec 70,3 milj. zł. w r. 1930), wywóz zaś 36,2 milj. zł. (wobec 31,4 milj. zł.) Z powyższego wynika, iż zmniejszenie obrotów ogólnych zostało spowodowane dotkliwem zmniejszeniem się przywozu. Wywóz natomiast z Polski do Italji uległ pewnej zwyżce. W związku z tem saldo bilansu handlu polsko - italskiego uległo w r. ub. poprawie na korzyść Polski. To też kiedy w r. 1930 wynosiło ono — 38,9 milj. zł., w r. 1931 tylko — 14,3 milj. zł.

Wywóz z Polski do Italji dzięki akcji propagandowej zarówno naszej Instytucji, jak i czynników rządowych, stale się wzmaga, co stanowi bardzo pocieszający prognostyk dla dalszego kształtowania się stosunków handlowych polsko - italskich. Niemniej jednak uważam, iż w obecnej chwili wobec wydatnego kurczenia się importu z Niemiec do Polski, co pozostaje w związku z nowemi rozporządzeniami reglamentacyjnemi, jakie niedawno weszły w życie, widoki dla importu italskiego przedstawiają się pomyślnie. Oczywiście trzeba mieć tutaj na uwadze kurczenie się pojemności rynku polskiego oraz siły kupna naszego społeczeństwa.

Jeżeli chodzi o poszczególne rodzaje towarów, w zakresie wywozu najbardziej wzmógł się wywóz węgla i produktów naftowych (z 12,6 do 20,6 milj. zł.). Drugie miejsce zajmują zwierzęta (głównie bydło rogate), których wywóz wzrósł z 3.5 do 4 milj. zł. Z innych ważniejszych artykułów, będących przedmiotem wywozu do Italji trzeba ustalić zmniejszenie wywozu odnośnie do produktów spożywczych (z 8,2 do 6,7 milj. zł.), dykt klejonych (z 1,273 tys. zł. do 1,212 tys. zł.), nasion buraków cukrowych (z 1,178

del nostro Ente, Comm. Dott. Antonio Menotti Corvi, nonche al Rappresentante del Ministero dell'Industria e Commercio, ed ai Rappresentanti della Camera dell'Industria e Commercio di Varsavia e delle organizzazioni economiche che prendono interesse della nostra attvita. Grazie alla squisita cortesia della Direzione della Compagnia „Runione Adriatica di Sicurta" ci siamo riuniti per la prima volta anziche nella nostra propria sede, divenuta troppo angusta per contenere tutti i nostri Soci, il cui numero e notevolmente aumentato — nella splendida sala consigliare di questa spettabile Istituzione, alla quale presento i miei piu sentiti ringraziamenti per l'ospitalita graziosamente consentitaci.

Prima di precedere alla relazione sull'andamento dei rapporti commerciali fra la Polonia e l'Italia nell'anno decorso 1931, ho l'onore di cedere la parola al Commendatore Dott. Antonio Menotti Corvi, il quale pronuncera una conferenza sul tema „LO STATO CORPORATIVO", che verra prossimamente anche pubblicata.

Passo ora ad esporre la situazione dei rapporti economici polacco - italiani e l'attivita della Camera nel 1931.

1. I rapporti commerciali polacco-italiani nel 1931.

La grave crisi economica che da qualche anno fa risentire i suoi dannosi effetti in quasi tutti i paesi del mondo, ed inoltre le numerose scosse finanziarie avvenute nella seconda meta dell'anno in esame, come: la chiusura delle Borse finanziarie in alcuni paesi, la caduta di massime imprese industriali e commerciali, nonche di istituzioni di credito, le limitazioni nello scambio delle divise, la diminuzione del potere d'acquisto delle nazioni, la contrazione degli scambi commerciali nel mondo intiero, le forme sempre piu acute della lotta di concorrenza fra i singoli paesi, le difficolta maggiormente ostacolanti le importazioni dall estero, sono questi i piu eloquenti fatti che caratterizzano l'attuale situazione dell'economia mondiale. Essi evidentemente non avrebbero potuto non influire sui rapporti commerciali interstatali, e quindi anche fra la Polonia e l'Italia.

Gli scambi complessivi fra la Polonia e l'Italia ammontarono nell'anno in esame a 86,7 milioni di zloty, in confronto a 101,7 milioni nell'anno precedente. La cifra dell'importazione e stata nel 1931 di 50,5 milioni (contro 70,3 milioni di zloty nel 1930), quella dell'esportazione di 36,2 milioni (di fronte a 31,4 milioni di zloty). Ne deriva che la diminuzione degli scambi complessivi e da attribuire alla sensibile limitazione dell'importazione dall'Italia. L'esportazione dalla Polonia in Italia segna per contro un certo aumento, per cui si e verificato un miglioramento della bilancia commerciale polacco - italiana a favore della Polonia. Il saldo passivo per la Polonia nell'anno in esame e infatti stato di — 14,3, di fronte a — 38,9 milioni di zloty nel 1930.

Grazie alla opportuna azione propagandistica sia del nostro Ente che dei fattori governativi, l'es-

do 987 tys. zł.), metali i wyrobów z metali (z 2,307 do 852 tys. zł.), oraz matejałów i wyrobów włóknistych (z 1,048 do 386 tys. zł.). Jednocześnie muszę nadmienić, iż cały szereg nowych artykułów pochodzenia polskiego zaczyna powoli przenikać na rynek italski, których rozmiary są narazie niewielkie, ale z czasem niewątpliwie się zwiększą.

Co się tyczy przywozu, wzrost jego w r. 1931 dotyczy jedynie niektórych roślin (z 375 tys. zł. do 1,550 tys. zł.), minerałów oddzielnie niewymienionych i wyrobów z nich (z 543 do 791 tys. zł.) oraz gumelastyki (z 674 tys. zł. do 1,180 tys. zł.). Przywóz innych artykułów przeważnie uległ zmniejszeniu. Tak więc przywóz artykułów spożywczych spadł z 31,642 tys. zł. do 20,329 tys. zł., produktów zwierzęcych — z 2,044 do 1, 050 tys. zł., marmuru — z 1,099 do 572 tys. zł., przetworów chemicznych organ. — z 1,536 do 1,12Ś tys. zł., maszyn i aparatów — z 1,460 do 800 tys. zł., samochodów z 2,814 do 845 tys. zł. i materjałów i wyrobów włóknistych— z 25,2 do 20,4 milj. zł.

2. Sprawy eksportu.

W r. 1931 działalność Izby w zakresie udzielania informacyj o możliwościach eksportu znacznemu uległa ożywieniu. Wzrosło zainteresowanie ze strony kupców zarówno italskich, jak i polskich. Zapytania w sprawie eksportu Izba otrzymywała od firm italskich, posiadających siedzibę nietylko w Italji, lecz również w innych krajach.

Frmy italskie interesowały się m. in. następującemi artykułami pochodzenia polskiego: groch i fasola (Italska Izba Handlowa w Luksemburgu oraz Armando Cicinelli w Rzymie); ziemiopłody (Giacomo Carbone w Messynie oraz Consiglio Provinciale dell'Economia w Livorno); jaja (Fiore Luca w Neapolu oraz Cassina & Comp. w Buenos Aires); drób i jaja (Danzas & Co, w Chiasso); nawozy sztuczne (Carlo Erba w Medjolanie); olejek brzozowy (Essenze Italiane w Gallarate); gęsi żywe oraz drób bity (Innocente Mangili w Medjolanie oraz Mario Donati w Gorycji); jarzyny (Mastronardi w New Yorku); Cukier (V. Notari w Livorno); kalosze oraz papier rotacyjny (Luigi San Reggio w Izmirze, Turcja); węgiel (Rossi & Bevilacqua w Genui oraz M. Neri di Pietro w Palermo); wyroby metalowe, papierowe, przetwory chemiczne (Tadiello w Buenos Aires); drzewo (Consiglio Provinciale dell'Economia w Varese); skóry wołowe i koźle (Pietro Bonora w Novi Ligure); dykty klejone (L. Carpentieri w Aleksandrji-Egipt); wyroby stolarskie i drzewo (Aldo Casolari we Florencji); kołdry wełniane (Orazio Cavallari w Adenie); koniczyna (Consiglio Provinciale dell'Economia w Vercelli); zboża, rośliny pastewne i ziemniaki (Oddo Patrignani w Ankonie); drzewo i wyroby cynkowe (Carlo Tellini w Aleksandrji-Egipt); obuwe sportowe (Mario Urzi w Gorycji); zwierzyna i drób (Vigani & Figli w Brescii); masło (R. Derndich w Fiume); żołądki cielęce (A. de Mori w Mantni); fasola (Lobello w Bari); rośliny strączkowe pastewne (F. lli Caporizzi w Medjolanie).

portazione dalla Polonia in Italia è in continuo incremento, fenomeno questo molto favorevole all'ulteriore sviluppo dei rapporti commerciali tra i due Paesi. E' inoltre da rilevare che, data la continua contrazione dell'importazione dalla Germania in Polonia, fatto che è in connesso anche con nuove disposizioni recentemente adottate, le prospettive avvenire dell'importazione dall'Italia si presentano favorevoli. Si debbono certamente tener sempre presenti le minori possibilità del mercato polacco, e la riduzione del potere d'acquisto della nostra popolazione.

Quanto alle singole voci d'esportazione in Italia, quella del carbone e dei prodotti di petrolio segna un aumento da 12.6 a 20,6 milioni di zloty. Il secondo posto spetta all'esportazione di animali (fra cui prevale il bestiame bovino) aumentata da 3,5 a 4 milioni di zloty. E sceca per contro l'esportazione in Italia dei prodotti alimentari (da 8,2 a 6,7 milioni di zloty), del legno compensato (da 1.273 mila a 1.212 mila zloty), dei semi di barbabietole da zucchero (da 1.178 mila a 987 mila zl.), dei metalli e loro prodotti (da 2,307 mila a 852 mila zl.), nonchè delle materie e dei prodotti tessili (da 1,048 mila a 386 mila zloty). Nel contempo è da segnalare però che tutta una serie di nuovi prodotti di provenienza polacca cominciano gradatamente a penetrare sul mercato italiano, in quantità sinora poco importanti, ma tali da promettere incrementi nell'avvenire.

L'aumento dell'importazione dell'Italia nell'anno in esame concerne solo alcune categorie di piante (da 375 mila a 1.550 mila zl.), di minerali separatamente non nominati e loro prodotti (da 543 a 791 mila zl.), di gomma (da 674 mila a 1,180 mila zloty). E' scesa invece l'importazione di numerosi altri articoli, quali: prodotti alimentari (da31.642 mila a 20.329 mila zloty), prodotti animali (da 2.044 a 1.050 mila), marmi (da 1.099 a 572 mila), prodotti chimici organici (da 1,536 a 1.120 mila), macchine ed apparecchi (da 1.460 a 800 mila), vetture automobili (da 2.814 a 845 mila), materie e prodotti tessili (da 25,2 a 20,4 milioni di zloty).

L'attività della nostra Camera ha segnato nel 1931 un notevole incremento nella diffusione delle informazioni sulle possibilità dell'esportazione. E' stato altresì maggiore l'interessamento in merito dei commercianti sia italiani che polacchi. Ci sono pervenute richieste di ragguagli in materia non solo da Ditte italiane aventi sede in patria, ma pure da altre, residenti in altri Paesi.

L'esportazione.

Oggetto d'interessamento delle Case italiane furono i seguenti prodotti di provenienza polacca: piselli e fagioli (Camera di Commercio Italiana in Lussemburgo, Ditta Armando Cicinelli Roma), cereali (ditta Giacomo Carbone - Messina, Consiglio Provinciale dell'Economia di Livorno), uova (ditte: Fiore Luca - Napoli, Cassina & Comp. - Buenos Aires),

Firmy polskie interesowały się wywozem do Italji następujących artykułów: cement portlandzki (Zakłady Przemysłowe w Chęcinach); grzyby (M. Cynsztang w Warszawie); trzoda chlewna (Inż. Datyner w Warszawie); wyroby chemiczne i farmaceutyczne (Gluck i Grossman w Warszawie); wyroby karnawałowe („Jutrzenka" w Krakowie); kwas winny (Wilhelm Roth w Warszawie); maszyny rolnicze („Unia" w Grudziądzu); likiery i wódki („Apollo" w Krakowie); sierść do wyrobu filcu (B. Atlas w Warszawie); (pszenica (Graunsztejn i Frankel we Lwowie); wyroby drzewne (inż. Chmielewski w Warszawie); blacha ocynkowana (Cynkownia „Herald" w Krakowie); drób, masło, oraz grzyby suszone (M. Kraut w Jarosławiu); pióra ozdobne (R. Lind we Lwowie); artykuły kancelaryjne (M. Leszczyński i S-ka w Warszawie); farby drukarskie i litograficzne („Pigment", Sp. Akc. w Warszawie); nawozy sztuczne (Państwowe Fabryki Związków Azotowych w Chorzowie i Mościcach); skóry cielęce i fasola (A. Rappaport w Kolbuszowej); słupy telefoniczne (B. Stanner w Makowie); pierze i puch (E. Schweitzer we Lwowie); bydło, mięso i drób (Waschek i Hawliczek w Rzeszowie); biel cynkowa (Polskie Zakłady Przemysłu Cynkowego w Będzinie); fasola i skórki cielęce (Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie); eter etylowy i do narkozy („Elit" w Warszawie) i t. p.

Jak wynika z powyższego, skala zainteresowania możliwościami eksportu z Polski do Italji w r. 1931 znacznie się zwiększyła. Wprawdzie nie wszystkie artykuły, oferowane przez polskich eksporterów, mogły znaleźć zbyt na rynkach italskich, czemu na przeszkodzie stały zbyt wysokie ceny naszych wyrobów, konkurencja przemysłu italskiego oraz innych krajów, niemniej jednak wysiłki, czynione przez polskich eksporterów celem nawiązania kontaktu z rynkiem italskim, stanowią zapowiedź wzmagającej się penetracji eksportu polskiego na rynek italski.

Zainteresowanym firmom Izba udzielała informacyj w porozumieniu z odnośnemi instytucjami państwowemi oraz organizacjami gospodarczemi, w pierwszym rzędzie z Państwowym Instytutem Eksportowym, Konsulatami Polskiemi w Rzymie, Medjolanie, Tryjeście i Katanji oraz Prowincjonalnemi Radami Gospodarczemi w Italji. O poszczególnych zapytaniach, otrzymywanych od firm zagranicznych, Izba informowała zainteresowane organizacje gospodarcze oraz Izby Przemysłowo-Handlowe.

3. Import.

Zapytania i oferty w sprawie importu do Polski dotyczyły przetworów przemysłów: spożywczego, metalowego, elektrotechnicznego, włókienniczego, konfekcyjnego, chemicznego i t. p.

M. in. oferowano artykuły następujące: konserwy pomidorowe, owoce świeże, suszone, kandyzowane, makaron, konserwy spożywcze, ser Emmenthal, przetwory bananowe, marmolady, winogrona stołowe, soki i esencje owocowe, wino Chianti oraz inne uova e pollame (Damzas & Co., Chiasso), concimi azotati (Carlo Erba - Milano), olio di betulla („Essenze Italiane - Galarate"), pollame (Innocente Mangili - Milano, Mario Donati - Gorizia); legumi (Mastronardi - New York), zucchero (V. Notari - Livorno), soprascarpe di gomma e carta rotativa in fogli e in rul li (Luigi San Reggio - Izmir - Turchia), carbone (Rossi & Bevilacqua - Genova, M. Neri di Pietro - Palermo); articoli di metallo, di carta, prodotti chimici (Tadillo - Buenos Aires), legname (Consiglio Provinciale dell'Economia di Varese), pelli di bestiame e di capra (Pietro Bonora - Novi Ligure), legno compensato (L. Carpentieri - Alessandria - Egitto), prodotti da falegname e legno (Aldo Casolari - Firenze), coltre di lana (Orazio Cavallari - Aden), trifoglio (Consiglio Provinciale dell'Economia - Vercelli), cereali, piante da foraggio, patate (Oddo Patrignani - Ancona), legname ed articoli di zinco (Carlo Tellini - Alessandria - Egitto), calzature per lo sport (Mario Urzi, Gorizia), selvaggina e pollame (Vigani & Figli - Brescia), burro (R. Derndich - Fiume), intestini di vitello (A. de Mori - Mantova), fagioli (S. Loballo-Bari), fave da foraggio (F. lli Caporizzi — Milano).

Le ditte polacche si sono interessate dell'esportazione in Italia degli articoli qui appresso: portland - cemento (Stabilimenti Industriali a Chęciny).funghi (H. Cynsztang, Varsavia), suini (Ing. Datyner, Varsavia), prodotti chimici e farmaceutici (Glick & Grossman, Varsavia), stelle filanti e coriandoli di carta, maschere, ghirlande decorative per sale da ballo („Jutrzenka"- Cracovia), acido tartarico (Wilhelm Roth - Varsavia), macchine agricole („Unia" - Grudziądz), acquavite e liquori („Apollo"- Cracovia), pellicce per la fabbricazione di feltro (B. Atlas - Varsavia), frumento (Brausztejn & Frankel — Leopoli), articoli di legno (ing. Chmielewski — Varsavia), latta di zinco (fabbrica di zinco „Herald" — Cracovia), pollame, burro, funghi secchi (M. Kraut — Jarosław), piume decorative (R. Lind — Leopoli), articoli di cancelleria (M. Leszczyński & Co., Varsavia), tinte per stampa e per litografia („Pigment" S. A., Varsavia), concimi azotati (Stabilimenti Statali di Combinazioni di Azoto — Chorzów e Mościce), pelli di vitello e fagioli (A. Rappaport — Kolbuszowa), pali telegrafici e telefonici (B. Stanner — Maków), penne e piume (E. Schweitzer — Leopoli), bestiame, carne e pollame (Waschek & Hawliczek — Rzeszów), bianco di zinco (Stabilimenti polacchi per l'Industria dello zinco — Będzin), fagioli e pelli di vitello (Camera dell'Industria e Commercio — Cracovia), etere etilico e solforico per narcosi („Elit" — Varsavia), ecc.

Come risulta dai sopraaccennati particolari, si può notare nel 1931 un notevole incremento dell'interesse per le possibilità d'esportazione dalla Polonia in Italia. Se l'esportazione di certi articoli offerti dai produttori polacchi venne ostacolata dagli alti prezzi e altresì dalla concorrenza dei mercati esteri, nondimeno gli sforzi intrapresi dal commercio polacco per allacciare relazioni con il mercato ita-

wina, ryż, wędliny, oliwę, warzywa, orzechy laskowe, migdały łuskane, mleko sproszkowane, czekoladę, słodycze, kalafjory, ziemniaki; surowe skórki futrzane, skóry; meble lakierowane; nasiona koniczyny łąkowej, rośliny i nasiona kwiatowe, kwiaty cięte, sadzonki drzew owocowych; marmur, wyroby z marmuru i alabastru, wyroby z chromofibrolitu i litocementu, marmur w płytach i blokach; gumy automobilowe masywne i półpneumatyczne; płyn do tępienia owadów, galalit, zoolit, wyroby z imitacji kości słoniowej, celuloidu, lampy kwarcowe, pastę do ostrzenia i hartowania stali, olejki eteryczne, esencje aromatyczne, mydła, produkty chemiczne; pumeks w kawałkach i w proszku, oleje, smary, farby i lakiery; farby anilinowe; łóżka i meble mosiężne, artykuły mechaniczne, krany, urządzenia wodociągowe i t. p.; części zamienne samochodów i rowerów; palniki naftowe opatentowane do kuchen ekonomicznych, kotłów, pieców piekarskich i t. p.; wiertarki elektryczne, maszyny do wyrobu ciasta, artykuły elektrotechniczne, elektrotermiczne, połączenia metalowe do opornic, aparaty radjologiczne i elektromedyczne, aparaty dla celów reklamy mówionej, artykuły radjotechniczne, aparaty radjoodbiorcze, aparaty kinodźwiękowe, izolatory termiczne, taśmy izolacyjne do celów elektrotechnicznych i tkaniny gumowe do celów sanitarnych, żarówki, induktory do dynamo - maszyn, motorki do samochodów, urządzenia warsztatów elektromechanicznych, artykuły techniczne, urządzenia termiczne, części urządzeń wodociągowych, urządzenia i aparaty do fabrykacji napojów gazowych, mineralnych, butelkowania win i t. p., aparaty fotograficzne, klisze, filmy, urządzenia fabryk cukierków i czekolady oraz piekarń, aparaty do gremplowania przędzy, aparaty sygnalizacyjne dla parowców, części zamienne lokomotyw i tramwajów, elektryczne materjały oświetleniowe. Pick-Ups i motory indukcyjne, materjały i przybory do urządzeń elektrycznych, aparaty elektryczne (silniki, transformatory i t. p.), aparaty do oddychania dla lotników, maszyny do obróbki marmurów, maszyny do wyrobu lodu sztucznego, kasy rejestracyjne, urządzenia maszynowe dla wypieku chleba i ciast, maszyny do wyrobu guzików, maszyny do wyrobu i suszenia makaronów, wagi oraz wagi automatyczne, maszyny do obciągania skóry z bydła, traktory elektryczne, kompresory, pasy transmisyjne, narzędzia i maszyny, maszyny i urządzenia dla chłodni i lodowni; zegary i zegarki; instrumenty muzyczne a w szczególności harmonje; broń białą; samochody i rowery; papier przezroczysty „Bogophane", papier przezroczysty z celulozy „Viscosal", karty pocztowe ilustrowane; kalki i ołówki; książki i wydawnictwa w języku italskim; woreczki bezpieczeństwa (wyrabiane ze specjalnej tkaniny wynalazku italskiego), tkaniny meblowe, gałgany, jedwab, przędzę z jedwabiu naturalnego, przędzę z jedwabu sztucznego schappe, materjały wełniane, konope surowe i czesane, wełnę surową „Kapok", bawełnę, jutę; krawaty i materjały jedwabne do wyrobu krawatów, bieliznę męską, tkaniny jedwabne do wyrobu bielizny damskiej i chusteliano promettono di incrementare notevolmente la penetrazione delle merci polacche sul mercato italiano.

La nostra Camera ha ripartito alle Ditte interessate le richieste informazioni, previa intesa con i rispettivi Enti statali ed organizzazioni economiche, rivolgendosi anzitutto al nostro Istituto Statale per l'Esportazione, ai Consolati di Polonia a Roma, a Milano, a Trieste ed a Catania, nonche ai Consigli Provinciali dell'Economia in Italia, e rispondendo ai singoli quesiti delle Ditte estere, delle organizzazioni economiche interessate, come pure della Camera dell'Industria e Commercio.

L'Importazione.

Le domande ed offerte concernenti **l'importazione** in Polonia hanno compreso i prodotti delle industrie: alimentare, metallurgica, elettrotecnica, tessile, delle confezioni, chimica, ecc. Le offerte concernevano, fra l'altro, i seguenti articoli: conserve di pomodoro, frutta fresca e secca, frutta candita, paste e conserve alimentari, formaggio Emmenthal, conserve e farina di banane, marmellate, uva da tavola, succhi ed essenze di agrumi, vino (Chianti e. a.), riso, salumi, olio di oliva, ortaggi, noci, nocciole, mandorle sgusciate, polvere di latte, cioccolata, dolci, cavolfiori, patate, pelli greggie per pellicceria, articoli di cuoio, mobili laccati e. a., semi di trifoglio da prato, piante, semi, bulbi e rizomi di fiori, fiori recisi, bulbi di alberi fruttiferi, marmi, alabastri e loro prodotti, articoli di cromofibrolite e litocemento, marmi in lastre e blocchi, pneumatici pieni per automobili, polveri insetticidi, galalite, zoolite, articoli di avorio artificiale, di celluloide, lampade di quarzo, pasta per affilare e temprare l'acciaio, oli eterici, essenze aromatiche, saponi, prodotti chimici, pomice in pezzi e in polvere, oli, lubrificanti, colori (di anilina e. a.), vernici, letti e mobili d'ottone, articoli meccanici, rubinetti, impianti per acquedotti, ecc.; parti di ricambio per automobili e motociclette; becchi a petrolio brevettati per cucine economiche, caldaie, forni da panificazione, ecc.; perforatori elettrici, macchine per la fabbricazione di paste, articoli elettrotecnici ed elettrotermici, giunture di metallo per apparecchi radiotermici ed elettrici per usi medicali, apparecchi sonori di pubblicità, articoli radiotecnici, apparecchi radioricevitori, apparecchi per films sonori, isolatori termici, nastri isolanti per usi elettrotermici, tessuti gommati per usi sanitari, lampade elettriche, induttori per dinamomacchine, motori per automobili, impianti per offcine elettromeccaniche, articoli tecnici, impianti termici, parti di impianti di acquedotti, impianti ed apparecchi per la fabbricazione di acque gasose e minerali, per l'imbottigliamento di vini, ecc., apparecchi fotografici, cliches, films, impianti per l'industria dolciaria e per panifici, apparecchi per la cardatura della lana, apparecchi segnalatori per vapori, parti di ricambio per locomotive e tramvie, materiali per l'illuminazione elettrica, Pick-Ups e motori di induzione,

czek, artykuły odzieżowe, kapelusze damskie wykończone i półwykończone, plecionki słomkowe do kapeluszy, hafty artystyczne oraz bieliznę damską jedwabną, batystową, opalową, obuwie; wyroby artystyczne z marmuru i alabastru, artystyczne wyroby z drzewa wypalanego i malowanego, wyroby artystyczne ze skóry, wazony ozdobne z terakoty, artystyczne wyroby z bronzu, olejodruki i chromolitodruki, artystyczne wyroby z żelaza kutego, wyroby z granitu i bronzu, artystyczne kalendarze kościelne, antyki i dzieła sztuki, wyroby szyldkretowe, wyroby galanteryjne skórzane, wyroby mozaikowe i biżuterje srebrne; artykuły apteczne, świeżo opatentowany preparat leczniczo - odżywczy, zawierający mleko pasteryzowane i słodkie oraz karmel; towar zbiorowy; wyroby z włosów, baloniki dziecinne i t. d.

Skala zainteresowania się rynkiem polskim jest bardzo rozległa i świadczy o niezmiernem wzmożeniu się jego ze strony przemysłu i handlu italskiego.

4. Zatargi z firmami polskiemi.

W związku z wzmagającemi się trudnościami płatniczemi firm polskich szereg firm italskich zwrócił się do Izby z prośbą o interwencję i ułatwienie im windykacji należności. W szeregu wypadków Izbie udało się załatwić spory polubownie, w większości jednak wypadków sprawy były przekazywane adwokatom w Warszawie i innych miastach polskich do załatwienia ich w drodze sądowej. W kilku wypadkach należności okazały się nieściągalne, gdyż firmy polskie, będące dłużnikami firm italskich, uległy likwidacji, lub też zostało wdrożone przeciwko nim postępowanie upadłościowe.

5. Tłomaczenia.

Tłomaczeń Izba dokonała z języków, polskiego i italskiego, dla zainteresowanych firm oraz organizacyj polskich a m. in. dla Związku Elektrowni w Warszawie, Rady Naczelnej Przemysłu Spirytusowego, Centralnego Związku Cechów Piekarskich R. P. na Wystawę Przemysłu Piekarskiego w Bolonji i t. p. Poza tem Izba dokonywa przekładów różnych dokumentów urzędowych, listów handlowych i t. p.

6. Kwestjonarjusze.

Liczne kwestjonarjusze, nadsyłane przez różne organizacje gospodarcze w Italji, Izba opracowała na podstawie informacyj, otrzymywanych od urzędów państwowych oraz organizacyj gospodarczych. Dane, zawarte w kwestjonarjuszach, stanowią ceny materjał propagandowy o życiu gospodarczem Polski.

7. Wystawy i Targi.

Podobnie, jak w latach poprzednich, Izba rozwijała działalność propagandową zarówno na rzecz Targów i Wystaw w Polsce (w Poznaniu i Lwowie),

materiali ed accessori per impianti elettrici, apparecchi elettrici (motori, trasformatori, ecc.), apparecchi autorespiratori per aviatori, macchine per la lavorazione dei marmi, per la fabbricazione del ghiaccio artificiale, registratori automatici per panifici, macchine per la fabbricazione di bottoni, macchine per la fabricazione ed essicazione di paste alimentari, bilance comuni ed automatiche, scuoiatrici per macellai, trattori elettrici, compressori, cinghie da trasmissione, strumenti e macchine, macchine e strumenti per impianti frigoriferi e ghiacciaie, orologi, strumenti musicali (particolarmente armoniche), armi da caccia e da scherma, autoveicoli, motociclette, carta trasparente „Bogophane" carta trasparente di cellulosa „Viscosal", cartoline artistiche, carta di carbone e matite, libri e pubblicazioni in lingua italiana, borsette di sicurezza, tessuti per tappezzeria, stracci, seta e filati di seta naturale, filati di seta artificiale, stoffe di lana, canapa greggia e pettinata, lana greggia „Kapok", cotone, juta, stoffe di seta per la loro fabbricazione, biancheria da uomo, tessuti di seta per biancheria da signora, scialli e fazzoletti, articoli di abbigliamento, cappelli da uomo, cappelli da signora finiti e semifiniti, treccie di paglia per cappelli, ricami artistici, biancheria di seta, di batista e di tela di lino, calzature; articoli artistici di marmo e di alabastro, di legno decorato a fuoco, vasi decorativi di terracotta, articoli artistici di bronzo, oleografie e cromolitografie, articoli artistici di ferro battuto, calendari artistici, antichita e opere d'arte, articoli di tartaruga, articoli di cuoio, mosaici e bigiotterie d'argento, prodotti farmaceutici, mezzo curativo — alimentare recentemente brevettato, contenente latte pastorizzato e inzuccherato, articoli per capellerie, ecc. L elenco qui sopra, comprendente un numero davvero considerevole di merci, testimonia il notevole incremento dell'interessamento manifestato dall'industria e commercio italiano per il mercato polacco.

Vertenze fra ditte italiane e polacche.

Date le difficolta sempre crescenti di pagamento da parte delle ditte polacche, numerose Case italiane si sono rivolte alla nostra Camera con preghiera d'intervenire e di agevolare il ricupero dei loro crediti. In molti casi siamo riusciti a risolvere tali questioni in via amichevole, ma d'altronde la maggioranza di esse e stata affidata a legali di Varsavia e d'altrove, per adire la via giudiziaria. Alcuni crediti risultarono irrecuperabili, trattandosi di ditte polacche in liquidazione o sottoposte alla sorveglianza giudiziaria.

Traduzioni.

La Camera ha eseguito traduzioni nelle due lingue per le ditte ed Enti interessati, sia polacchi che italiani, quali, fra l'altro: l'Unione degli Impianti

jak i w Italji (w Medjolanie, Bari, Weronie). W związku z udziałem Polski w Wystawie w Medjolanie i Weronie Izba wydała w języku italskim dwie broszury: M. Rostafińskiego o hodowli koni w Polsce i prof. J. Rostafińskiego o hodowli bydła czerwonego w Polsce.

8. Korespondencja.

W r.	1931	otrzymano listów	1398	wysłano	1150
„	1930	„ „	860	„	779
„	1929	„ „	765	„	705
„	1928	„ „	758	„	695
„	1927	„ „	732	„	642
„	1926	„ „	285	„	215
„	1925	„ „	372	„	247

W r. 1932 w ciagu pierwszych trzech miesięcy otrzymano listów 282, wysłano 249.

Jak wynika z powyższych liczb, w ostatnich 7 latach liczba listów otrzymanych wzrosła prawie 4-krotnie, wysłanych zaś prawie 5-krotnie. W porównaniu z r. 1930 liczba listów otrzymanych wzrosła o 26%, listów zaś wysłanych o 30%.

9. Działalność propagandowa.

Podobnie, jak w latach poprzednich, Izba wydawała własny organ „Polonia - Italia", rozsyłajac go do zainteresowanych instytucyi państwowych, organizacyj gospodarczych i firm w Polsce i w Italji. O wzmagającej się popularności tego pisma świadczy fakt, iż przedruki artykułów i notatek coraz częściej ukazują się na łamach prasy codziennej i fachowej italskiej i coraz częściej zwracają się do nas różne organizacje gospodarcze w Italji o nadsyłanie im naszego organu.

W roku sprawozdawczym wydaliśmy dwa numery specjalne n/organu „Polonia-Italia", z których jeden był poświęcony lotnictwu italskiemu z okazji przelotu transatlantyckiego, drugi zaś Targom Medjolańskim. Poza tem wydaliśmy dwie broszury propagandowe, o których mowa była wyżej.

10. Stosunki z placówkami zagranicznemi i organizacjami gospodarczemi.

Izba od szeregu lat prowadzi korespondencję z polskiemi placówkami zagranicznemi, w szczególności z Konsulatami polskiemi w Rzymie, Medjolanie i Tryjeście, otrzymując od nich potrzebne informacje w zakresie eksportu oraz korzystając z ich interwencji u władz i firm italskich w wypadkach koniecznych. Nadto Izba pozostaje w stałym kontakcie z urzędami państwowemi, instytucjami i organizacjami gospodarczemi polskiemi oraz italskiemi (M.S.Z., M.P. i H., Min. Skarbu, Min. Rolnictwa, Min. Wyznań i Oświecenia Publ., Państwowy Instytut Eksportowy, Główny Urząd Statystyczny, poszczególne Związki gospodarcze, Izby Przemysłowo - Handlowe, Ministerstwo Korporacyj w Rzymie, Narodowy Instytut Eksportowy w Rzymie, Narodowe Rady Gospo-

Elettrici a Varsavia, il Consiglio Superiore dell'Industria degli Spiriti, l'Unione Centrale delle Corporazioni dei Panificatori della Polonia (per la Mostra dell'Industria del Pane a Bologna), ecc., nonche numerose traduzioni di documenti ufficiali, di lettere commerciali, e. a.

Questionari.

Numerosi questionari inviati alla nostra Camera da varie organizzazioni ed Enti sia polacchi che italiani sono stati da essa elaborati in base a informazioni ufficiali. I dati in essi contenuti costituiscono un prezioso materiale di propaganda riferentesi al complesso della vita economica dei due Paesi.

Esposizioni, mostre e fiere.

Conforme gli anni precedenti, la nostra Camera ha svolto una assidua azione di propaganda a favore tanto delle esposizioni, fiere e mostre polacche (a Poznań e a Leopoli), quanto di quelle italiane (a Milano, Bari, Verona). In connesso con la pertecipazione della Polonia alle fiere di Milano e di Verona, vennero da essa pubblicati due opuscoli in lingua italiana: „L'Allevamento dei Cavalli in Polonia" di M. Rostafiński e „l'Allevamento del Bestiame Rosso in Polonia" del Prof. J. Rostafiński.

Corrispondenza.

Il movimento di corrispondenza della Camera si presenta in cifre come appresso:

Anno	Lettere ricevute	Lettere inviate
1931	1397	1150
1930	860	779
1929	765	705
1928	758	695
1927	732	642
1926	285	215
1925	372	247

Il numero delle lettere ricevute nel primo trimestre dell'anno in corso e di 382, e di quelle inviate — di 249.

Da tali cifre risulta, che negli ultimi sette anni, il numero delle lettere ricevute ha segnato un aumento di quasi quattro volte, e che quelle inviate sono aumentate di quasi cinque volte. In percentuale il numero delle lettere ricevute segna un aumento del 26% e quello delle inviate — del 30% di fronte all'anno precedente.

Attività di propaganda.

La Camera, come per il passato, ha pubblicato il suo organo ufficiale, la rivista mensile „Polonia — Italia", inviandolo ad Enti statali, organizzazioni economiche, e Ditte polacche ed italiane. La sempre crescente popolarità della pubblicazione è conferma-

darcze, Konfederacje i Federacje przemysłowe i handlowe, Izba Handl. italsko-polska w Medjolanie i t.p.).

11. **Udział w Kongresie Italskich Zagranicznych Izb Handlowych.**

W Kongresie italskich zagranicznych Izb Handlowych, który odbył się w listopadzie r. 1931 w Rzymie, Izba nasza była reprezentowana przez Radcę Handlowego Ambasady Italskiej w Warszawie, p. dr. Antonio Menotti Corvi. W związku z tym zjazdem Izba opracowała specjalny kwestjonarjusz na prośbę Konfederacji Handlu w Rzymie. W specjalnym numerze „L'Esportatore Italiano", wydanym z okazji tego zjazdu, ukazał się obszerny artykuł o działalności n/Izby.

12. **Stosunki z prasą italską.**

Z prasą italską utrzymujemy b. ożywione stosunki za pośrednictwem n/organu „Polonia - Italja". Przedruki poszczególnych artykułów i notatek zamieszczanych w „Polonji-Italji" coraz liczniej ukazują się zarówno w prasie codziennej jak i fachowej, że wymienimy z poważniejszych czasopism: L'Esportatore Italiano, L'Economia Nazionale, Notiziario Chimico-Industriale, L'Industria Metallurgica, Fiera di Milano, biuletyny poszczególnych Prowincjonalnych Rad Gospodarstwa Korporacyjnego, i t. p.

13. **Członkowie.**

Członków Izba liczy w chwili obecnej 131, z czego członków z siedzibą w Polsce jest 86 i z siedzibą zagranicą — 45. Członków narodowości polskiej Izba liczy 67, zaś italskiej — 64.

Oto w skrócie obraz działalności naszej Izby w r. 1931. Był to rok w życiu naszej instytucji bardzo ciężki, lecz trudnościom, jakie paraliżowały niektóre nasze zamierzenia i inicjatywy, szcześliwie zdołaliśmy stawić czoło. Jak się Panowie przekonają ze sprawozdania finansowego Izby, bilans nasz został zamknięty bez żadnego deficytu. Wstąpiliśmy w nowy rok budżetowy bez żadnych długów. Zdajemy sobie sprawę, iż w r. b. wobec dalszego pogłębiania się kryzysu, trudności bardzej się jeszcze wzmogą. Przewidując to, poczyniliśmy cały szereg oszczędności w naszym preliminarzu budżetowym na r. 1932.

Pomyślny rozwój działalności Izby w dużej mierze zawdzięczamy gorliwemu współdziałaniu członków Rady we wszystkich poczynaniach oraz wydatnej pomocy ze strony Komisji Rewizyjnej, która w znacznym stopniu przyczyniła się do uporządkowania naszej księgowości. Za ten bezinteresowny i pełen szczerego oddania udział w naszych pracach wyrażam P.P. członkom Rady i Komisji Rewizyjnej w imieniu Izby gorące podziękowanie. Wreszcie nie mogę pominąć milczeniem niezmiernie życzliwego stosunku do naszej Instytucji ze strony Banca Commerciale Italiana w Medjolanie, który nadal udziela nam swej pomocy finansowej i okazuje należyte zrozumienie znaczenia i doniosłości naszej działalności.

ta dal fatto che sempre più frequentemente vengono riportati gli articoli in essa inseriti nella stampa italiana e polacca quotidiana e professionale. E' inoltre da notare che sempre più numerose organizzazioni economiche italiane ci chiedono l'invio del nostro organo.

Abbiamo pubblicato nell'anno in esame due numeri speciali della „Polonia — Italia", di cui uno in occasione della Crociera trasatlantica della squadra di S. E. il Ministro Italo Balbo e dedicata all'aeronautica italiana — e l'altro alla Fiera di Milano, nonchè i due opuscoli di propaganda già ricordati.

Rapporti con l'estero e con organizzazioni economiche italiane e polacche.

La nostra Camera è da molti anni in permanente corrispondenza con tutti gli Enti statali dei due Paesi, fra cui anzitutto: i Consoloti di Polonia a Roma, a Milano e a Trieste — ricevendo da loro le richieste informazioni riguardo le possibilità di esportazione e approfittandosi nei casi di necessità del loro intervento presso le autorità e le ditte italiane. Essa rimane pure in permanente contatto con gli uffici statali, enti ed organizzazioni economiche sia polacche che italiane, quali: il Ministero degli Affari Esteri, il Ministero dell'Industria e Commercio, delle Finanze, dell'Agricoltura, dei Culti ed Istruzione Pubblica, l'Istituto Statale per l'Esportazione, l'Ufficio Centrale di Statistica, le varie Unioni economiche in Polonia, le Camere dell'Industria e Commercio, il Ministero delle Corporazioni a Roma, l'Istituto Nazionale per l'Esportazione a Roma, i Consigli Nazionali e Provinciali dell'Economia Corporativa in quasi tutte le città d'Italia, le Federazioni e Confederazioni Industriali e Commerciali, la Camera di Commercio Italo - Polacca a Milano, e. a.

Pertecipazione al Congresso delle Camere di Commercio italiane all'estero.

La nostra Camera, al Congresso delle Camere di Commercio italiane all'estero, tenutosi nel novembre 1931 a Roma, fu rappresentata dal Comm. Dott. Antonio Menotti Corvi, Addetto Commerciale alla R. Ambasciata d'Italia a Varsavia, ed ha elaborato uno speciale questionario in merito su richiesta della Confederazione del Commercio a Roma. In tale occasione venne pubblicato nel fascicolo dell'„Esportatore Italiano" specialmente dedicato al Congresso, un esauriente articolo sull'attività del nostro Ente.

Rapporti con la stampa italiana.

La nostra Camera mantiene animati rapporti con la stampa italiana a mezzo del suo organo „Polonia - Italia", in cui sempre più frequentemente vengono riportati articoli e notizie da essa pubblicati. Fra le

Wybory do władz Izby.

Z koleji na zebraniu odczytano sprawozdanie finansowe Izby za r. 1931 oraz zreferowano preliminarz Izby na r. 1932 i w końcu odbyły się wybory do Rady, Zarządu i Komisji Rewizyjnej.

Do Zarządu Izby zostali wybrani pp.:

Ks. Franciszek Radziwiłł, Prezes. Dyr. Marceli Frydman, Wiceprezes. Inż. Renato Sambri, Wiceprezes. Dr. Stanislao Bocciolone, Sekretarz, Dyr. Stefan de Porayski, Skarbnik.

W skład Rady Izby wchodzą pp..

Dr. Stanislao Bocciolone, inż. Giorgio Coro, baron Józef Dangel, dyr. Marceli Frydman, Eugenio Del Gaiso, adw. dr. Alfred Kielski, adw. dr. Roman Kuratowski, dyr. inż. Tadeusz Marchlewski, Jerzy Meyer, dr. Stefan de Porayski, Romeo Purich-Purini, Ks. Franciszek Radziwiłł, dyr. inż. Renato Sambri, dyr. Wiktor Wiener, dyr. Ettore Zanchi.

Do Komisji Rewizyjnej weszli pp.:

Goffredo Dobnik, dr. Leon Felde i dr. Gabryjel Firnej.

Jako rzeczoznawców Izby wybrano: bar. Józefa Dangla dla spraw bankowych, inż. Tadeusza Marchlewskiego dla spraw, związanych z przemysłem automobilowym, inż. G. Coro dla spraw, związanych z przemysłem metalowym i elektrotechnicznym, Wiktora Wienera dla spraw ubezpieczeniowych, adw. dr. A. Kielskiego dla spraw naftowych, Jerzego Meyera dla spraw, związanych z przewozem węgla, E. Del Gaiso dla spraw transportowych i celnych i dr. Stanislao Bocciolone dla spraw, związanych z przemysłem chemicznym.

Radcą prawnym Izby jest adw. dr. Roman Kuratowski, Dyrektorem Izby — Dr. Leon Pączewski.

più notevoli riviste in permanente contatto con noi citiamo: l'Esportatore Italiano, l'Economia Nazionale, il Notiziario Chimico - Industriale, l'Industria Metallurgica, la Fiera di Milano, i Bollettini dei singoli Consigli Provinciali dell'Economia Corporativa, ecc.

Soci della Camera.

La Camera conta presentemente 87 soci con sede in Polonia e 45 residenti in Italia e all'estero, cioè un totale di 133 soci, fra cui 68 di nazionalità polacca e 65 di nazionalità italiana.

Questa fu in breve l'attività della nostra Camera nell'anno 1931. E' stato esso un anno molto duro per il nostro Ente, ma possiamo constatare con sincera soddisfazione, che abbiamo saputo far degnamente fronte alle numerose difficoltà che paralizzavano certe nostre iniziative. Come risulterà dal rendiconto finanziario, abbiamo chiuso il nostro bilancio senza deficit ed abbiamo iniziato l'anno in corso senza indebitamenti. Ci rendiamo perfettamente conto che l'acuirsi della crisi mondiale non potrà non esercitare un'influenza sfavorevole sullo svolgimento della nostra attività nel prossimo domani. Ed abbiamo pertanto adattato a tali previsioni il nostro bilancio preventivo per l'anno in corso, introducendovi tutta una serie di restrizioni.

Il favorevole sviluppo del nostro Ente è in gran parte dovuto alla fervida collaborazione dei Membri del Consiglio in ogni nostra iniziativa, nonchè alla efficace assistenza prestataci dal Comitato dei Sindaci, il quale ha notevolmente contribuito alla sistemazione della nostra contabilità. Mi è gradito porgere a nome della nostra Camera i miei più sentiti ringraziamenti sia ai Sigg. Membri del Consiglio che al Comitato stesso. Non potrei inoltre passare sotto il silenzio la cordiale benevolenza dimostrata per il nostro Ente dalla Banca Commerciale Italiana di Milano, la quale, continuando a prestarci la sua preziosa assistenza finanziaria, dimostra di aver ben compreso l'importanza della nostra attività.

Le stato economico della Polonia

(Stan gospodarczy Polski)

SPECIFICA	1931										1932			
	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	I	II	III	IV
Produzione, migliaia tonnellate														
Carbone	2,996	2,902	2,677	2,775	3,197	3.301	3,482	3,767	3,740	3,184	2,713	2,134	2 379	
Ferro greggio	37	34	34	24	28	30	30	24	22	18	12	9	13	.
Acciaio	99	87	105	103	108	100	93	68	47	37	30	35	39	.
Zinco	13	12	12	11	10	9	9	9	9	8	8	8	8	.
Energia elettrica in milioni di Kwh.	203	185	188	184	140	187	197	213	205	197	183	172	180	.
Lavoro														
Occupati } migliaia	558	568	569	580	569	568	568	590	557	312	326	350	360	329
Disoccupati } migliaia	373	352	313	275	255	246	246	255	260	12,4	14,0	16,0	16,4	15,0
parziali%	23,8	24,8	22,9	20,6	22,7	21,9	25,1	28,8	32,8	32,7	40,4	40,6	.	.
Comunicazioni														
Ferrovie, migliaia di vagoni per giorno	11,4	11,4	11,6	12,3	13,1	13,4	13,9	14,0	13,8	11,2	9,2	8,5	89	
Traffico marittimo.	119,2	119,1	119,1	119,2	119,0	119,0	118,1	117,6	117,3	0,8	0,8	0,8	0,9	.
Danzica } migliaia di tonnellate	563	695	716	716	739	755	727	669	727	662	532	398	400	
Gdynia } migliaia di tonnellate	349	406	483	460	523	486	476	528	502	454	411	322	343	433
Commercio estero, mil. di zl. oro														
Esportazione totale	164	169	169	162	175	150	171	158	156	118	93	43	36	.
Prodotti agricoli	70	74	72	52	56	44	61	60	.	46	35	18	14	16
Carbone	25	125	27	29	121	129	122	34	30	26	22	64	66	79
Importazione totale	125	143	177	129	138	109	113	119	97	91	80	3	3	4
Tessili greggi	20	28	30	25	21	20	16	17	12	14	15	11	11	15
Saldo	+39	+26	+32	+33	+47	+41	+58	+39	+59	+27	+13	+34	+30	+17
Prezzi-Indici														
Ingrosso:														
Generale	[86	88	89	87	83	82	79	79	81	79	76	77	76	76
Prodotti agricoli	78	84	87	89	77	76	73	73	79	75	68	71	71	77
Prodotti Industriali	94	92	91	91	90	87	85	84	84	83	84	82	81	79
Costi della vita	109	109	109	106	105	104	104	102	103	97	93	93	92	95
Costi di alimenti	109	109	109	107	106	104	104	100	101	101	95	95	94	99
Credito														
Dollaro, indice	+0,0	+0,0	+0,0	+0,0	+0,0	+0,1	+0,1	+0 1	+0,0	+0,0	+0.1	-00.	+0,0	-0,1
Azioni indice	8,2	7,5	5,7	5,5	4,8	4,4	64,2	4.3	3,9	4,0	3,6	63,4	62,6	61,7
Circolazione bancaria } milioni di zl.	1,502	14,97	1,459	14,69	1,411	14,67	1,467	1,498	1,440	1,460	1388	1 394	1 383	1 416
Bigl. di banca } milioni di zl.	1,261	1,259	1,222	1,230	1,254	1 225	1 225	1,254	1,211	1,218	1152	1 151	1 131	1 148
Banca di Polonia														
Valute ed oro milioni di zl.	944	912	923	917	864	849	818	804	809	814	788	782	765	732
Sconto, milioni di zl	571	544	541	554	643	644	634	652	636	670	667	645	642	633
Tassa d'interesse	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5
Banche per azioni														
Sconto } milioni di zl	467	453	436	422	404	388	363	347	336	313	303	297	289	.
Depositi: a termine } milioni di zl	223	211	215	182	170	159	147	137	131	122	111	109	106	
a vista	417	405	362	351	312	301	300	277	269	258	262	257	254	
Tassa d'interesse	10,8	10,8	10,8	10,8	10,8	10,9	10,9	11,0	11,0	11,0	10,9	10,9	10,9	
Cassa Postale di Risparmio														
Depositi, milioni di zl.	283	295	304	304	286	289	292	297	308	332	347	357	370	378
Protesti cambiari	121	111	10,7	99	110	101	104	118	110	105	97	88	87	.
Fallimenti	59	59	62	82	65	37	54	75	52	61	71	61	48	.

INDUSTRIA E COMMERCIO

L'ESPORTAZIONE DEL CARBON FOSSILE IN MAGGIO 1932.

(Wywóz węgla kamiennego w maju 1932).

si presentava, secondo i dati provvisori, come appresso (in migliaia di tonnellate):

Paesi	Maggio 1929	Maggio 1930	Maggio 1931	Aprile 1932	Maggio 1932	Aumento (+) o diminuzione (—) di fronte all'aprile u. s.
Mercati di licenza	359	215	205	182	150	— 32
Austria	189	123	117	125	92	— 33
Cecoslovacchia	76	61	63	54	56	+ 2
Jugoslavia	23	10	7	1	—	— 1
Germania	—	—	—	1	—	— 1
Ungheria	71	21	18	1	2	+ 1
Mercati compresi nella convenzione d'esportazione	635	548	749	505	491	— 14
Danimarca	130	121	140	77	74	— 3
Norvegia	61	25	83	87	47	— 40
Svezia	241	235	272	192	223	+ 31
Estonia	3	—	4	—	—	—
Finlandia	61	34	62	22	50	+ 28
Lettonia	37	60	53	27	7	— 20
Lituania	3	7	2	4	1	— 3
[illegible]	10	1	8	2	1	— 1
Islanda	1	—	2	—	—	—
Belgio	3	3	20	15	12	— 3
Francia	68	40	108	65	69	+ 4
Olanda	9	2	13	14	7	— 7
Altri mercati europei	80	47	91	101	64	— 37
Italia	55	27	64	85	54	— 31
Svizzera	16	11	11	14	8	— 6
Rumenia	10	5	4	2	2	—
Unione Repubbliche Sovietiche	—	4	10	—	—	—
Spagna	—	—	—	—	—	—
Mercati extra-europei	1	—	6	11	—	— 11
Algeria	1	—	6	6	—	— 6
Argentina	—	—	5	—	—	— 5
Carbone per navi	65	100	88	28	26	— 2
Esportazione totale all'estero	1.140	918	1.139	827	731	— 96
Città libera di Danzica	27	20	16	14	13	— 1
Totale	1.167	938	1.155	841	744	— 97
Scarico del carbone nei porti di:						
Danzica	541	426	529	284	236	— 48
Gdynia	341	228	377	332	351	+ 19
Totale complessivo	782	654	906	616	587	— 29

L'esportazione del carbon fossile in maggio, data la diminuzione delle giornate lavorative (4 in meno - 22 contro 26) è discesa di fronte all'aprile di 97 mila tonn., essendo stata di 744 mila t.

Tale diminuzione si riportava esclusivamente alla regione slesiana, donde vennero esportate nel mese in esame 633 mila t., cioè 99 mila in meno di fronte al mese precedente; l'esportazione dalla regione di Dąbrowa segnò invece un aumento di 2 mila t., essendo stata di 110 tonn., quella dalla regione di Cracovia si è mantenuta al livello dell'aprile — circa mille tonn.

Sui mercati di licenza vennero esportate complessivamente 150 mila tonn. cioè 32 in meno di fronte all'aprile. Tale diminuzione si riportava solo all'Austria in seguito alle ulteriori limitazioni dei contingenti di divise accordati dalla Banca Nazionale agli importatori di carbone, come pure in connesso con l'aumento dell'esportazione del carbone tedesco dal bacino di Ruhr, ed, in minor misura, di quello inglese.

L'esportazione sui mercati compresi nella convenzione segna una diminuzione di 14 mila tonn., essendo stata di 491 mila t. E'aumentata, invece, l'esportazione in Svezia ed in Finlandia, mentre quella diretta verso la Norvegia e la Lettonia è considerevolmente diminuita. Le spedizioni su altri mercati si sono generalmente mantenute al livello del mese precedente. E' da segnalare il mantenimento dell'esportazione in Danimarca al basso livello di aprile, in connesso con le restrizioni delle divise manifestatesi in forma di limitazione quantitativa degli „attesti valutari" concessi per l'importazione del carbon polacco.

L'esportazione su altri mercati europei è stata complessivamente di 64 mila tonn., segnando cioè una diminuzione di 37 mila di fronte al mese precedente (101 mila tonn.), verificatasi in primo luogo in seguito alla diminuzione delle spedizioni verso l'Italia causate dalla provvisoria mancanza del relativo tonnaggio, cioè di vapori con scarichi di ritorno. Sono pure diminuite le spedizioni verso l'Isvizzera, in seguito all'intruduzione dei contingenti del carbone importato.

L'esportazione del carbone per navi e quella diretta verso la Libera Città di Danzica si sono mantenute in maggio al livello dell'aprile u. s.

La partecipazione dei mercati surriferiti all'esportazione complessiva del carbone polacco in maggio si presentava, di fronte al mese precedente, come appresso:

	Aprile	Maggio
Mercati di licenza	21.64	20.16
Mercati compresi nella convenzione	60.05	66.00
Altri mercati europei	12.01	8.60
Mercati extra-europei	1.31	—
Carbone per navi	3.33	3.49
Città Libera di Danzica	1.66	1.75
Totale	100.00	100.00

IL COMMERCIO ESTERO DELLA POLONIA NEL 1931.

(Handel zagraniczny Polski w 1931 r.)

Il bilancio commerciale estero della Polonia nel 1931 è stato nettamente attivo. L'importazione ammontava a 1462 milioni di zloty (nel 1930, 2246 milioni di zloty) e l'esportazione a 1879 milioni di zloty (nel 1930, 2433 milioni di zloty).

Il più importante articolo d'esportazione è stato il carbone del quale ne fu esportato per 339 milioni di zloty (nel 1930, 335 mil. zl.).

L'esportazione del legno invece ha subito una forte diminuzione fino a 201 mil. di. zl. (nel 1930, 316 mil. zl.).

La terza importante posizione dell'esportazione è costituita dai prodotti alimentari e precisamente dai seguenti articoli: bacon 103 milioni di zloty (nel 1930, 17,5 milioni di zloty), uova 98 mil. zl. (— 135 mil. zl.), burro 56,5 mil. zl. (— 59 mil. zl.), suini 52 mil. zl. (— 139 mil. zl.), salumi 23 mil. zl. (— 11 mil. zl.)., ecc.

L'esportazione dello zucchero ha presentato un valore di 80,5 mil. zl. (— 138 mil. zl.).

Seguono i prodotti dell'industria siderurgica la cui esportazione è stata di 108,5 mil. di zl. (— 120 mil. zl.), poi lo

zinco 68 mil. zl. (— 118 mil. zl.), il piombo 12 mil. zł. (— 12,5 mil. zl.), i concimi chimici 23,5 mil. zl., (— 28 mil. zl.).

L'industria tessile esportava filati di lana per 49 milioni di zl., (— 60 mil. zl.), tessuti di cotone e di lana per 39 mil. zl. (— 50,5 mil. zl.), tessuti di seta per 25,5 mil. zl. (— 24,5 mil. zl.) infine abiti e confezioni per 23 mil zl. (— 10 mil. zl.).

La benzina era esportata per 12,5 mil. zl. (— 13 mil. zl.), la paraffina 15 mil. zl. (— 20 mil. zl.).

Come risulta dai dati suddetti, nello scorso anno l'esportazione delle materie prime si e ristretta, mentre quella dei semiprodotti non ha presentato questa depressione e quella di alcuni prodotti finiti e aumentata.

I piu importanti articoli d'importazione sono stati: le materie prime tessili, i metalli ed i prodotti metallurgici.

L'importazione dei principali articoli, era come segue: Cotone e juta 136 mil. zl. (— 216 mil. zl.), lana 96 mil. zl. (— 124 mil. zl.), filati di cotone, lana e seta 44,5 mil. zl. (505 mil. zl.), minerali, metalli e grossi prodotti metallugici 140 (— 226 mil. zl.), macchine 100 mil. zl. (— 171 mil. zl.), materiale elettrotecnico 51 mil. zl. (— 71 mil. zl.), automobili 18 mil. zl. (— 18,5 mil. zl.), carta 39 mil. zl. (— 58 mil. zl.), concianti 100 mil. zl., (— 158 mil. zl.).

Fra i prodotti alimentari si devono citare i grassi 50 mil. zl. (— 79 mil. zl.), il te, il cacao 43,5 mil. zł. (— 54,5 mil. zl.), il tabacco 32,5 mil. zl.), le aringhe 28,5 mil. zl. (— 52 mil. zl.), il riso 25 mil. zl. (— 25,5 mil. zl.), gli agrumi 10 mil. zl. (— 11,5 mil. zl).

CHIUSURA DI FABBRICA DI CLORURO DI ZINCO.

(Zamknięcie fabryki chlorku cynku).

La fabbrica di cloruro di zinco di Srodula è stata chiusa; attualmente in Polonia non è più attiva che una fabbrica del genere.

L'INDUSTRIA PETROLIFERA POLACCA NEL 1931.

(Polski przemysł naftowy w 1931 r.)

L'estrazione della nafta in Polonia ha segnato nel 1931 un nuovo ribasso del 5% circa discendendo a 631,4 mila tonn. contro 662,8 mila tonn. nel 1930.

Anche la produzione delle raffinerie e ribassata discendendo a 561,1 mila tonn. contro 575,2 mila tonn. nell'anno precedente. Le vendite dei prodotti petrolieri sul mercato interno sono anch'esse diminuite discendendo a 377,3 mila tonn. contro 405,3 mila tonn. nel 1930 mentre le esportazioni sono aumentate del 14% raggiungendo 219,5 mila tonn. contro 192,2 mila tonn. nel 1930.

PRODUZIONE DI ALCOOL.

(Produkcja alkoholu).

Nell'anno fiscale 1929-30 la produzione di alcool industriale, da parte di 1471 distillerie è stata 878.000 ettolitri, contro 728.000 ettolitri prodotti da 1424 impianti nell'anno fiscale precedente. Tale produzione venne conseguita trattando i seguenti materiali: patate, orzo, segala, barbabietole da zucchero e melessa. Nell'anno vennero esportati 53.500 ettolitri di alcool, che per la maggior parte vennero consegnati alla Svizzera.

CONSUMO DI FERTILIZZANTI.

(Spożycie nawozów).

Nel 1931 il consumo dei concimi chimici nel paese e stato di circa il 30% di quello del 1929. Le maggiori diminuzioni vennero contribuite dai concimi azotati: il consumo dei superfosfati è stato di circa 90.000 tonnellate, ovvero di un quantitativo pari a circa il 60% della quantita consumata nel 1930 Nell'anno il consumo dei concimi potassici e ammontato a 30.000 tonnellate, rispetto a 40.000 nel 1930 e 100.000 tonnellate nel 1929.

L'INDUSTRIA DEL SALE IN POLONIA, NEL 1931.

(Przemysł solny w Polsce w 1931 r.).

La produzione totale del sale in Polonia nel 1931 e stata di 561.962 tonn. ed è aumentata in paragone alla produzione anteguerra (1913) di piu del 300%.

Le vendite del sale nel 1931 presentavano le cifre seguenti:

Vendite interne	494.860	tonnellate
Esportazione	70.185	„
Totale	565 045	tonnellate

In paragone al 1930 le vendite sono aumentate del 5,5%, ma quest'aumento è stato totalmente provocato dall'aumento d'esportazione dell'80% in paragone al 1930.

NUOVO CONCIME ARTIFICIALE.

(Nowy nawóz sztuczny).

La fabbrica governativa d'azoto di Chorzów porta in commercio la farina Thomas nitrificata sotto l'aspetto di un nuovo tipo di concime. E' una miscela contenente il 9% d'azoto (in forma di cianamide) ed il 10% d'acido fosforico (in forma di farina Thomas).

IL CONSUMO DI FERRO.

(Spożycie żelaza).

In Polonia il consumo di ferro per abitante, che ancora nel 1929 era rappresentato da 34,5 kg. s'e ridotto da allora causa la crisi a 20,0 kg.

SINDACATO DELLE FONDERIE.

(Syndykat hutniczy).

Le fonderie elettriche polacche si sono riunite in sindacato.

FUSIONE DI SOCIETA'.

(Fuzja spółek).

A scopo di miglioramento il Credit General Petroles di Paris ha deliberato la fusione col *Małopolska*.

MOVIMENTO COMMERCIALE A DANZICA.

(Ruch handlowy w Gdańsku)

Nello scorso anno sono entrate a Danzica 5950 navi per tonn. nette 4.061.733 contro 6078 navi e 4.143.098 tonn. nel 1930. Il primo posto è dovuto alla bandiera tedesca (1668 navi e 810.591 navi e 810.591 tonn. nette); il secondo a quella danese: 961 navi per tonn. 772.214 tonn. nette (Scandinivian Shipping Gazette — 17 febbraio).

NUOVI METODI DI DETERMINAZIONE DEL CALCIO NEI TERRENI.

(Nowe metody określania zawartości wapnia w terenach gruntowych).

Un nuovo apparecchio per l'esame del terreno nei riguardi del tenore calcico mediante misurazione della pressione risultante dall'aggiunta di acidi consta di tre recipienti concentricamente disposti uno dentro all'altro, ove il recipiente interno accoglie la prova da esaminare e porta un serbatoio di scorta per l'acido, mentre tra il recipiente interno e quello esterno si trova il liquido manometrico otturatore nel quale è immerso il recipiente, di mezzo, che si può chiudere nella parte superiore. L'organo di chiusura del serbatoio dell'acido è accoppiato a quello del recipiente mediano in modo che chiudendo l'apertura superiore del recipiente mediano viene aperto lo scarico del serbaloio dell'acido. Il livello del liquido manometrico viene quindi letto sulla scala delle percentuali di contenuto calcico. Patente per l'apparecchio descritto è stata concessa ai fratelli Franz e Paul Kohl di Jaskowice-Sl.

L'INDUSTRIA DELLA SETA ARTIFICIALE.

(Przemysł sztucznego jedwabiu)

La capacità della nuova fabbrica di viscosa di Tomaszów ammonta presentemente a 10.000 kg giornalieri. La cellulosa dev'essere ancora importata dall'estero ma tuttavia si spera di produrre tra qualche tempo cellulosa bastante in Polonia. E' stata pure iniziata nel paese la produzione del solfuro di carbonio. L'aumento percentuale della produzione della seta artificiale in Polonia e piu alto di quello della produzione mondiale. Accanto alla produzione della seta artificiale la Polonia ha pure intrapreso la fabbricazione della bogophane e prodotti similari.

L'ATTIVITA EDILIZIA.

(Ruch budowlany).

L'attività edilizia è stata nel 1931 più debole che nel corso dell'anno precedente. Secondo dati dell'Ufficio Centrale di Statistica sono state computate nel 1931, nelle città di oltre 20.000 abitanti, 2905 edifizi, contro 5597 nel 1930. Su questa cifra, 2428 edifizi si riferiscono ad abitazioni che hanno fornito 9516 alloggi con 24.892 ambienti (contro 31.297 ambienti fabbricati nel 1930). In seguito alla situazione sfavorevole delle branche particolari della vita economica, gli investimenti commerciali ed industriali sono pure stati sensibilmente inferiori a quelli dell'anno precedente. L'evoluzione sfavorevole nelle finanze pubbliche nel 1931 ha, infine, determinato una forte limitazione dei lavori di costruzione intrapresi dallo Stato, dai comuni e da altri corpi di diritto pubblico.

IMPORTAZIONE DI MELE ATTRAVERSO PORTI POLACCHI.

(Przywóz jabłek przez porty polskie).

A norma di un recente provvedimento governativo è stato stabilito che le mele importate attraverso i porti del territorio polacco dal 1º novembre al 15 maggio compreso asso.veranno un dazio di 30 złoty per 100 chilogrammi.

Tale riduzione sarà accordata con permesso speciale del Ministero delle Finanze.

Il provvedimento è entrato in vigore il 30 aprile u. s.

INDUSTRIA PETROLIFERA.

(Przemysł naftowy).

Il gruppo *Małopolska* avente quale società di copertura il Crédit General des Petroles controlla 27 società petrolifere polacche che partecipano alla produzione polacca d'olii greggi col 42% e dispongono di più di 800 pozzi e di 5 raffinerie.

SINDACATO DELLA TREMENTINA.

Syndykat terpentynowy).

Il sindacato polacco dell'olio di trementina al quale partecipano sinora 317 ditte, comprende il 90% della produzione totale del paese. Un comune ufficio vendite verrebbe quanto prima stabilito per collocare all'estero una quantità di 500.000 kg. di trementina all'anno. Per l'esportazione polacca hanno oggigiorno importanza solo la Cecoslovacchia, l'Ungheria, la Romania, l'Italia e l'Austria.

OBBLIGO DI LICENZA PER PRODURRE ACIDO NITRICO.

(Pozwolenie na wyrób kwasu solnego).

Un progetto di legge presentato dal governo al parlamento stabilisce l'introduzione dell'obbligo di licenza per l'esercizio d'imprese producenti acido nitrico. La concessione dovrebbe scadere qualora entro due anni dal rilascio il concessionario non avesse ancora iniziato la sua attività oppure quando l'esercizio rimanesse sospeso per più di un anno.

AUMENTO DELL'IMPOSTA DI CONSUMO.

(Podwyżka podatków spożywczych)

Sono state recentemente aumentate in Polonia le imposte di consumo sui vini, la birra e l'idromele. Contemporaneamente sono state stabilite delle tasse speciali sulla detenzione delle bevande alcooliche.

Per quanto riguarda i vini d'uva, l'aumento è solo per quelli spumanti da 4.50 a 8 złoty la bottiglia, oltre il 30% di tassa comunale e il 10% d'imposta straordinaria. I diritti comunali restano in vigore anche per i vini comuni, pei quali l'onere totale risulta di złoty 1.40 la bottiglia per i vini con più del 16% di alcool, złoty 2.80 la bottiglia per i vini con più del 16%.

COORDINAMENTO DELL'INDUSTRIA DEI PROFUMI E DEI PREPARATI COSMETICI.

(Organizacje przemysłu perfumeryjnego i kosmetycznego).

I diversi sindacati dei produttori di profumi e di preparati cosmetici hanno formato una nuova organizzazione denominata „Consiglio superiore dell'industria profumiera" presso il quale sono rappresentate più di 100 imprese. Alla nuova organizzazione aderiscono pure i rappresentanti delle ditte francesi interessate in Polonia. Il „Consiglio superiore" s'è prefissato lo scopo di razionalizzare le condizioni del mercato, di organizzare una tutela dei creditori, di regolare il credito e di livellare i prezzi.

PRODUZIONE CHIMICA.

(Produkcja chemiczna).

In confronto alla produzione del 1930, la produzione 1931 della grande industria chimica polacca è diminuita del 25%.

SINDACATO DEGLI ALCALI.

(Syndykat alkaljów).

L'industria polacca degli alcali è entrata a far parte del sindacato franco-tedesco, per tutelare i suoi interessi sul mercato interno.

LEGISLAZIONE DOGANALE

COMUNICATO DEL 16 FEBBRAIO 1932 EMANATO DAL MINISTRO DELLE FINANZE D'INTESA CON IL MINISTRO DELL'INDUSTRIA E COMMERCIO CIRCA LE CONDIZIONI CUI E' SUBORDINATO L'OTTENIMENTO DEI PERMESSI PER L'IMPORTAZIONE DI MELE, BANANE, LIMONI, CAFFE' TE' E CACAO A DAZIO DI FAVORE.

(Komunikat z 16 lutego 1932 w sprawie pozwoleń na przywóz jabłek, bananów, cytryn, kawy, herbaty i kakao).

In relazione al decreto del 19 dicembre 1931 circa la parziale modifica della tariffa doganale (Dz. U. R. P., N. 112, pos. 885) si comunica quanto segue:

1) i permessi per l'importazione di mele, banane, limoni, caffè, tè e cacao a dazio di favore saranno concessi alle ditte che:

a) abbiano ritirato patenti industriali della I e II categoria commerciale, rispettivamente patenti industriali vigenti nel territorio della Città Libera di Danzica e corrispondenti alle patenti industriali polacche di I e II categoria,

b) si siano occupate dell'importazione di frutta e di merci coloniali nel biennio 1930—1931.

I permessi per l'importazione di cacao a dazio di favore saranno concessi pure alle ditte industriali che importano tale prodotto per la lavorazione nei propri stabilimenti.

Le ditte che non soddisfano alle condizioni di cui al p. 1 (lett. b) potranno ottenere permessi per l'importazione a dazio di favore qualora presentino il parere dell'Unione delle Camere d'Industria e Commercio sulla solidità e capacità commerciale della loro impresa.

2) Il dazio di favore sarà concesso dal Ministro delle Finanze a condizione che sia effettuata l'esportazione compensativa di merci, il cui elenco e rapporto percentuale del dazio di favore all'importazione rispetto al valore della merce esportata saranno comunicati dal Ministero dell'Industria e Commercio per tramite dell'Unione delle Camere di Commercio e Industria. Tale elenco può essere completato. Inoltre il Ministero delle Finanze d'intesa con il Ministero dell'Industria e Commercio può in casi eccezionali riconoscere come esportazione compensativa su nuovi mercati determinate quantità di una merce non compresa nell'elenco.

3) Chi desidera ottenere l'applicazione di dazi di favore deve inoltrare una domanda, con allegato il certificato dell'esportazione delle merci, al Ministero dell'Industria e Commercio.

4) Alle operazioni doganali all'atto dell'esportazione ed al rilascio dei certificati di cui al punto 3, sono autorizzati gli uffici doganali di Gdynia, Turmont, Zbąszyń, Zebrzydowice e Śniatyn-Załucz, e sul territorio della Città Libera di Danzica l'Ufficio doganale di Hafenkanal. I certificati anzidetti saranno rilasciati previa constatazione dell'esportazione delle merci all'estero. Inoltre il Ministero delle Finanze può autorizzare alle operazioni suddette alcuni altri uffici.

La ditta esportatrice può non essere identica a quella che chiede il permesso per l'importazione a dazio di favore. Il modello del certificato per l'esportazione compensativa è riportato in allegato.

5) I permessi per l'importazione a dazio di favore possono essere concessi dal Ministero delle Finanze in base alle domande presentate per tramite del Ministero dell'Industria e Commercio anche agli esportatori che al momento dell'inoltro della domanda non ancora potuto esibire il certificato per l'esportazione compensativa.

Detti permessi saranno concessi soltanto a condizione che:

a) l'importatore depositi presso il competente ufficio doganale una cauzione (in contanti, in valori immobiliari o in forma di garanzia bancaria) per l'ammontare della differenza tra il dazio previsto per le merci importate senza permessi del Ministero delle Finanze attraverso i porti del territorio doganale polacco ed il dazio di favore,

b) venga inoltrato al Ministero delle Finanze per tramite del Ministero dell'Industria e Commercio entro quattro mesi dalla data di presentazione allo sdoganamento delle merci importate a dazio di favore, il certificato per l'esportazione compensativa, unitamente alla domanda di rimborso rispettivamente di svincolo dell'intera cauzione o di una parte di essa.

In caso di mancata presentazione nel termine prescritto delle prove dell'esportazione, la cauzione è devoluta a favore del Tesoro dello Stato e non può essere sostituita nel modo indicato al punto 6.

6) Alle ditte che non usufruiscono delle norme previste ai punti 2 e 5, le riduzioni di cui trattasi possono essere riconosciute dal Ministero delle Finanze, in base a domande presentate per tramite del Ministero dell'Industria e Commercio a condizione che allo scopo di incrementare l'esportazione venga versata a favore della Commissione Interministeriale per l'Incremento dell'Esportazione una quota, il cui ammontare sarà fissato, sentito il parere dell'Unione delle Camere d'Industria e Commercio, e comunicato per tramite dell'Unione stessa.

7) Qualora si verificassero abusi, venissero riferiti prezzi ed altri dati falsi o non venissero osservate le condizioni, in base alle quali fu concesso il permesso per l'applicazione del dazio di favore, il permesso stesso sarà ritirato prima della sua estinzione e la ditta sarà privata della possibilità di ottenere dazi di favore per il futuro, indipendentemente dall'avviamento della procedura penale.

8) La revoca del comunicato e la diminuzione del rapporto percentuale del dazio di favore all'importazione rispetto al valore della merce esportata, oppure la completa cancellazione della merce (punto 2) nonchè la modifica dell'ammontare della quota di cui al punto 6, possono avvenire dopo che siano trascorsi almeno tre mesi dalla data della comunicazione della revoca e della modifica.

„Monitor Polski", del 19 febbraio 1932, N. 40, pos. 44.

DECRETO

DEI MINISTRI DELLE FINANZE, DELL'INDUSTRIA E COMMERCIO E DELL'AGRICOLTURA DEL 4 GENNAIO 1932 CIRCA I DAZI DI ESPORTAZIONE.

(Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu i Rolnictwa z 4 stycznia 1932 w sprawie ceł wywozowych).

In base all'art. 7 punto a) della legge del 31 luglio 1924 circa il regolamento doganale (Dz. U. R. P. N. 80, pos. 777) si ordina quanto appresso:

§ 1. La posizione 228 della tariffa doganale di esportazione, di cui al § 1 del decreto del 15 novembre 1930 circa i dazi di esportazione (Dz. U. R. P. N. 78, pos. 612), nel tenore fissato con i decreti del 21 ottobre 1931 (Dz. U. R. P. N. 94, pos 725) e del 1 dicembre 1931 (Dz. U. R. P. N. 108, pos. 841), assume il seguente tenore:

Posizione della tariffa doganale	Denominazione della merce	Dazio per 100 kg. zloty
28		
p. 1	travi e tavole:	
	a) di conifere	5.—
	b) di alberi fogliferi ad eccezione del faggio, dell'ontano e della tremula	3.—
p. 2	di ontano del diametro di 22 cm. o più, misurato nella parte più grossa senza scorza — da 1,2 m. in su .	6.—
	Nota 1: L'ontano menzionato alla pos. 228 p. 2 esportato nel periodo fino al 30 novembre 1932 inclusivamente, dietro permesso del Ministero delle Finanze .	1 50
p. 3	Legno di tremula tondo del diametro di 20 cm. o più, misurato nella parte più sottile senza scorza, e della lunghezza da 1,5 m. in su, eccettuato quello particolarmente nominato	3.—
	Nota 2: Travi e blocchi di conifere trasportati dalle regioni polacche situate nel bacino del fiume Czeremosz, dietro permesso del Ministero delle Finanze .	esente
	Nota 3: Il legno specificato nella pos. 228 p. 1 a) e b) e p. 3, esportato in stati, con i quali la Polonia abbia stipulato convenzioni commerciali oppure accordi speciali regolanti il traffico del legname; ossia in mancanza di accordi, — dietro permesso del Ministero delle Finanze, — e sottoposto al seguente dazio di esportazione.	
p 1	travi e blocchi:	
	a) di conifere	0.40
	b) di alberi fogliferi, ad eccezione del faggio, dell'ontano e della tremula	0,20
p. 3	legno di tremula tondo del diametro di 20 cm. e più, misurato nella parte più sottile senza corteccia, e della lunghezza da 1,5 m. in su, eccettuato quello particolarmente nominato	0,20
p. 4	Legno di coniferi segato trasversalmente, almeno da due lati (travi, tavole, legno squadrato, assi, assicelle, ecc., eccettuati gli „slippers", le traverse ferroviarie, e le doghe), anche se piallato, ma non altrimenti lavorato	10.—
	Nota 4: Legno di coniferi, segato, nominato al punto presente, esportato dietro certificati del Ministero dell'Industria e Commercio	esente
p. 5	Legno per cellulosa, di abete nero, di larice e di tremula (legno tondo e di qualsiasi forma, della lunghezza da 1 m. a 2,20 m. inclusivamente, con la corteccia di qualsiasi grossezza)	3.—
	Nota 5: Legno per cellulosa nominato al punto presente, esportato in base a certificati del Ministero dell'Industria e Commercio	esente
	Nota 6: In caso di difficoltà nella pesatura, il peso del legno non lavorato e lavorato viene determinato secondo i seguenti equivalenti in volume: 1 m. c. di legno tenero non lavorato = 700 kg. 1 m. c. „ „ duro non lavorato = 900 „ 1 m. c. „ „ tenero squadrato e segato = 600 „	

Posizione della tariffa doganale	Denominazione della merce:	Dazio per 100 kg. zloty
1 m. c.	„ „ duro squadrato e segato	= 300 „
1 m. c.	lineare di legno tenero di qualsiasi forma oppure in pezzi rotondi	= 450 „
1 m. c.	lineare di legno duro di qualsiasi forma oppure in pezzi rotondi	= 600 „

§ 2. Il presente decreto entra in vigore il giorno stesso della sua pubblicazione.

Contemporaneamente vengono aboliti i decreti: del 21 ottobre 1931 (Dz. U. R. P. N. 94, pos. 725) e del 1 dicembre 1931 (Dz. U. R. P. N. 108, pos. 841), tuttavia i certificati per l'importazione, in esenzione da dazio, del legno di conifere segato e del legno per cellulosa, emessi dal Ministero dell'Industria e Commercio, conservano la loro validità fino al termine in essi indicato.

DECRETO DEL 22 APRILE 1932, CIRCA IL RIMBORSO DI DAZIO AL L'ESPORTAZIONE DEL LARDO INGLESE (BACON) E DEL PROSCIUTTO

(Rozporządzenie z 22 kwietnia 1932 o zwrocie cła wywozowego od słoniny angielskiej (bekonu) i szynek).

In base all'art. 7 punto d) della legge del 31 luglio 1924, circa il regolamento doganale (Dz. U. R. P. Nr. 80, pos. 777), si dispone quanto appresso:

§ 1. — All'esportazione all'estero del lardo inglese (bacon) e del prosciutto, prodotti nel territorio doganale polacco, viene accordato il rimborso del dazio precedentemente corrisposto per i materiali importati dall'estero e impiegati nella produzione di queste merci, secondo le norme seguenti:

per 100 kg. di lardo inglese (bacon) zl. 20.—
„ „ „ di prosciutti in salamoia zl. 20.—
„ „ „ di prosciutti affumicati, anche in imballaggio ermeticamente chiuso zl. 25.—

§ 2. — Il rimborso di dazio di cui al § 1 del presente decreto, viene effettuato mediante quietanze d'esportazione, emesse volta per volta dagli uffici doganali a ciò autorizzati, in base a certificati del Ministero d'Industria e Commercio, dopo la constatazione dell'avvenuta esportazione delle merci all'estero.

§ 3. — Le quietanze d'esportazione vengono emesse al portatore, sono valide per un mese a partire dalla data della loro emissione, e servono per ricevere l'assegnato rimborso di dazio in contanti. A tale pagamento sono autorizzati gli uffici doganali di Varsavia, Poznań e Leopoli.

§ 4. — Il presente decreto entra in vigore il giorno 1 maggio 1932 ed e valido fino al 31 luglio 1932. Contemporaneamente viene abolito il decreto del 18 gennaio 1932 (Dz. U. R. P. Nr. 5, pos. 32), tuttavia le quietanze d'esportazione emesse in base ad esso conservano la loro validita per un mese a partire dalla data della loro emissione e servono alla riscossione in contanti del rimborso di dazi accordato presso gli uffici doganali a Varsavia, Poznań e Leopoli. Le quietanze d'esportazione emesse in base al decreto del 23 luglio 1930 (Dz. U. R. P. Nr. 53, pos. 451) conservano la loro validita per 9 mesi a partire dalla data della loro emissione e possono servire al pagamento di diritti doganali per tutte le merci importate dall'estero presso ciascuno degli uffici autorizzati all'emissione delle quietanze.

(„Dziennik Ustaw" Nr. 37 del 30 aprile 1932. pos. 383).

DECRETO DEL 25 APRILE 1932 CIRCA LE RIDUZIONI DOGANALI PER I „SANDATS", I LUCCI, LE REINE E I PESCI ARGETINI

(Rozporządzenie z 25 kwietnia w sprawie cła ulgowego od sandaczy, szczupaków, ryb morskich i złotych rybek).

In base all'art. 7 punto b) della legge 31 luglio 1924 sul regolamento doganale (Dz. U. R. P., N. 80, pos. 777) si dispone quanto appresso:

§ 1. — Le merci sottospecificate pagano un dazio ridotto, il cui ammontare in rapporto al dazio normale (autonomo) e pari alla rispettiva percentuale indicata nella seguente tabela:

Voce della tariffa doganale	Denominazione della merce	Dazio ridotto in % del dazio normale (autonomo)
ex 37 ex p.1 b) II	„sandats" e lucci — dietro permesso del Ministero delle Finanze	35
ex p.1 b) III	reine — dietro permesso del M. delle F.	50
ex p.1 b) III	pesci argentini (osmerus eperlanus L) — dietro permesso del M. delle F.	20

Per quanto concerne le merci soggette alle prescrizioni del decreto del 25 gennaio 1928 sui dazi massimi (Dz. U. R. P., N. 9, pos. 66) nel tenore di cui ai decreti dell'8 e del 26 marzo 1932 (Dz. U. R. P., N. 19, pos. 137 e N. 26, pos: 247), il dazio ridotto, dietro permesso del Ministero delle Finanze, ammonterà alla rispettiva percentuale del dazio massimo indicata nella tabella surriportata.

§ 2. — Il presente decreto entra in vigore il 1 maggio 1932 e sara valido fino al 30 giugno 1932 inclusivamente.

(„Dziennik Ustaw" del 30 aprile 1932, N. 37, pos. 365).

DECRETO DEL 22 APRILE 1932, CIRCA IL RIMBORSO DI DAZIO ALL'ESPORTAZIONE DI CARNI PRAPARATE

(Rozporz. z 22 kwietnia 1932, w sprawie zwrotu cła wywozowego od mięsa wędzonego, suszonego, solonego i t. p.).

In base all'art. 7 punto d) della legge del 31 luglio 1924, circa il regolamento doganale (Dz.U. R. P. Nr. 80 poz. 777), si dispone quanto appresso:

§ 1. — All'esportazione all'estero delle carni preparate qui sotto elencate, prodotte nel territorio doganale polacco, viene ammeso il rimborso del dazio precedentemente corrisposto per i materiali importati dall'estero e impiegati nella produzione di queste merci, secondo le seguenti norme:

per le carni preparate: affumicate, secche o conservate anche in scatola, per il lardo salato o affumicato e per lo strutto — per ogni 100 kg. compreso il peso del contenente immediato—zloty 25.

per le carni preparate: salate e in salamoia — per 100 kg. compreso il peso del contenente immediato — zloty 20.

Tale disposizione non riguarda il rimborso di dazio all'esportazione del lardo „bacon" e dei prosciutti.

§ 2. — Il rimborso di dazio di cui al § 1 del presente decreto viene effetuato per mezzo di quietanze d'esportazione emesse volta per volta dagli uffici doganali a ciò autorizzati, in base a certificati del Ministero dell'Industria e Commercio, dopo la constatazione dell'avvenuta esportazione della merce all'estero.

§ 3. — Le quietanze d'esportazione sono emesse al portatore, sono valide per 9 mesi a partire dalla data della loro

emissione e possono servire al pagamento di diritti doganali per merci d'ogni genere importate dall'estero, presso ciascuno degli uffici autorizzati alla realizzazione delle quietanze.

§ 4. — Il presente decreto entra in vigore il 1 maggio 1932 ed è valido fino a revocca — Contemporaneamente viene abolito il decreto del 28 agosto 1931 (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 681), tuttavia le quietanze d'esportazione emesse in base ad esso ed in base al decreto del 9 gennaio 1930 (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 10) conservano la loro validità per 9 mesi, a partire dalla data della loro emissione e servono al pagamento di diritti doganali per tutte le merci importate dall'estero con ciò che le quietanze emesse in base al citato decreto del 28 agosto 1931 servono al pagamento di diritti doganali in ciascuno degli uffici autorizzati alla realizzazione delle quietanze, mentre quelle emesse in base al citato decreto del 9 gennaio 1930 servono al pagamento di diritti doganali in ciascuno degli uffici autorizzati all'emissione delle quietanze.

(„Dziennik Ustaw" Nr. 37 del 30 aprile 1932, Pos. 384).

DECRETO DEL 6 APRILE 1932 PER LA MODIFICA PERZIALE DEL DECRETO DEL 29 MARZO 1932 SUI DAZI MASSINI.

(Rozporz. 6 kwietnia 1932 w sprawie częściowej zmiany dekretu z 29 marca 1932 o cłach maksymalnych)

In base ai §§ e 7 del decreto dei Ministri delle Finanze e dell'Industria e dell'Agricoltura del 25 gennaio 1928 sui dazi massimi (Dz. U. R. P. N. 9, pos 66) nel tenore risultante dai decreti del 13 novembre 1928 (Dz. U. R. P. 99, pos. 885), del 18 novembre 1929 (Dz. U. R. P. N. 89, pos. 668), dell'8 marzo 1932 (Dz. U. R. P. N. 19, pos. 137) del 26 marzo 1932 (Dz. U. R. P. N. 19, pos 137) e del 26 marzo 1932 (Dz U. R. P. N.26, pos. 247), dispongo quanto segue:

§ 1.

La Lista B delle merci elencate nella tariffa doganale come esenti da dazio e soggette ai dazi massimi, conforme il § 2 del decreto sui dazi massimi, pubblicata come allegato 2 al § 1 del decreto del Ministero delle Finanze del 29 marzo 1932 sui dazi massimi („Monitor Polski" N. 75 pos. 106) riceve il seguente tenore:

LISTA B.
DELLE MERCI ESENTI DA DAZIO SECONDO LA TARIFFA DOGANALE E SOGGETTE AI DAZI MASSIMI.

Pos. della tariffa doganale	Denominazione della merce	Dazio per 100 kg. zloty
ex 79	Carbon fossile, lignite, carbone di torba e di legno, coke e torba:	
p. 1	carbon fossile, lignite, carbone di torba; mattonelle di carbon fossile	12.—
p. 3	coke	12.—

§ 2.

Il presente decreto entra in vigore il giorno stesso della sua pubblicazione.

(„Monitor Polski" dell'8 aprile 1932, N. 81, Pos. 114

DECRETO DEL 15 APRILE 1932 CIRCA LA MODIFICA PARZIALE DELLA TARIFFA DOGANALE.

(Dekret z 15 kwietnia 1932 w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej).

In base all'art. 7 lett. i) della legge 31 luglio 1924 sul regolamento doganale (Dz. U. R. P., N. 80, pos. 777) si dispone quanto appresso:

§ 1. — La nota 2 al punto 1 della voce 6 della tariffa doganale del 26 giugno 1924 (Dz. U. R. P., N. 54, pos. 540) nel tenore fissato con il decreto dei Ministri delle Finanze, dell'Industria e Commercio e dell'Agricoltura del 19 dicembre 1931 (Dz. U. R. P., N. 112, pos. 885) riceve il seguente tenore, ed il dazio si intende espresso nella nuova unita monetaria (Dz U. R. P. del 1928, N.26, pos. 241):

Voce della tariffa doganale	Denominazione della merce	Dazio in zloty per 100 kg.
ex 6 ex p. 1	Nota 2: mele fresche importate attraverso i porti del territorio doganale polacco nel periodo dal 1 novembre al 15 maggio compreso — dietro permesso del Ministero delle Finanze	30.—

§ 2. — Il presente decreto entra in vigore il giorno stesso della sua pubblicazione.

(„Dziennik Ustaw" del 30 aprile 1932, N. 37, pos. 382).

VARIE

CAMERA DI COMMERCIO ITALO - POLACCA A MILANO

(Izba Hadlowa Italsko-polska w Medjolanie).

Venne costituita una associazione denominata CAMERA DI COMMERCIO ITALO - POLACCA, con sede a Milano, che ha i seguenti scopi:

Facilitare ed intensificare le relazioni commerciali, industriali, finanziarie, tecniche e culturali fra l'Italia e la Polonia;

raccogliere e scambiare le informazioni, i dati ed i ragguagli utili allo sviluppo delle relazioni economiche dei due Paesi;

promuovere lo studio dei problemi doganali, dei trasporti e dei collocamenti di capitali;

organizzare, in tempi e luoghi opportuni, mostre campionarie dei prodotti industriali;

facilitare la distribuzione dei cataloghi e dei listini dei prezzi;

promuovere conferenze e riunioni che possano interessare l'industria, l'agricoltura ed il commercio dei due Paesi;

organizzare escursioni di carattere sia industriale che culturale:

istituire, a richiesta, collegi di periti ed arbitri per le risoluzioni amichevoli delle eventuali controversie fra i commercianti dei due Paesi;

fare opera di propaganda economica mediante una pubblicazione periodica.

La Camera è amministrata da un Consiglio eletto dall'Assemblea fra i Soci effettivi in numero di 25 membri.

Il Consiglio elegge nel proprio seno, a maggioranza relativa, un Presidente, due Vicepresidenti ed un Tesoriere.

Presidenza: Camusso Comm. Gaetano — Presidente; Alberti Comm. Mario — Vicepresidente; Majmon Ing. Alfredo — Vicepresidente; Penagini Rag. Vincenzo — Tesoriere.

Consiglieri: Agnelli Sen. Giovanni; Granelli Gr. Uff. Ezio. Lanfranconi On Avv. Luigi; Mikulski Comm. Boleslao; Morselli Gr. Uff. Dott. Giovanni; Orsi Gr. Uff. Carlo; Pozzani Gr. Uff. Fernando; Puricelli Senat. Ing. Piero; Quaglia Bartolomeo; Raikiewicz Ing. Witold; Rosso Comm. Dott. Gian Giacomo; Salvi Cav. Sandro; Tarlarini Gr. Uff. Ing. Carlo; Toeplitz Gr. Uff. Giuseppe; Valdarni Comm. Riccardo; Zaru Gr. Uff. Giulio

DECRETO DEL 30 APRILE 1932 CIRCA LE TASSE SUI PASSAPORTI PER L'ESTERO.

(Rozp z 30 kwietnia 1932 r. w sprawie opłat od paszportów zagranicznych)

In base all'art. 44 alinea 6 della Costituzione ed all'art. 1 lett. a) della legge 17 marzo 1932 sull'autorizzazione al Presidente della Repubblica ad emettere decreti con forza di legge (Dz. U. R. P.,

Nr. 22, pos. 165), stabilisco quanto segue:

Art. 1. — I documenti personali (passaporti) richiesti per i viaggi all'estero sono sottoposti ad una tassa fissata dal Ministro delle Finanze d'intesa con quello degli Affari Interni.

I passaporti diplomatici e di servizio sono esenti da tassa.

I passaporti ed i certificati rilasciati agli operai, agli emigranti ed alle persone che si recano all'estero a scopi di lavoro, sono esenti da tassa.

Art. 2. — I passaporti per le persone che si recano all'estero:

a) per scopi commerciali ed industriali,
b) a scopo d'istruzione o di effettuare ricerche scientifiche,
c) a scopo di cura, qualora l'ammalato non sia agiato e la cura all'estero sia assolutamente necessaria,
d) allo scopo di partecipare a riunioni internazionali, a convegni scientifici, a concorsi sportivi, ecc.
e) per scopi sociali,

sono sottoposti ad una tassa, che ammonta nei casi di cui al punto a) al 25% e nei casi di cui ai punti b, c, d ed e al 20% di quella fissata dal Ministro delle Finanze d'intesa con quello degli Affari Interni in base all'art. 1, alinea 1.

Le persone di cui ai punti b), d) ed e) possono essere completamente esentate dalle tasse sui passaporti in base al parere del Ministro degli Affari Interni d'intesa con quello delle Finanze. Questi Ministri possono trasferire tali attribuzioni alle autorità a loro direttamente sottoposte.

Il Ministro delle Finanze è autorizzato a fissare d'intesa con quello degli Affari Interni le tasse di favore sui passaporti per viaggi all'estero allo scopo di esercitare una professione nella navigazione marittima o nell'aviazione.

Art. 3. — L'esecuzione del presente decreto è affidata al Ministro delle Finanze d'intesa con quello degli Affari Interni.

Art. 4 — Il presente decreto entra in vigore il giorno stesso della sua pubblicazione.

Contemporaneamente viene abolita la legge 17 luglio 1924 circa le tasse sui passaporti per l'estero (Dz. U. R. P. Nr 69, pos. 672).

„Dziennik Ustaw" del 7 maggio 1932, Nr. 38, pos. 394).

DECRETO DEL 7 MAGGIO 1932 CIRCA LE TASSE SUI PASSAPORTI PER L'ESTERO.

(Rozp. z 7 maja w sprawie opłat od paszportów zagranicznych).

In base agli art. 1 e 2 del decreto del Presidente della Repubblica del 30 aprile 1932 circa le tasse sui passaporti per l'estero (Dz. U. R. P. Nr. 38, pos. 394), si dispone quanto segue:

§ 1. — 1) Le tasse sui passaporti per l'estero, con validità fino ad un anno, ammontano:

a)	per il passaporto che dà diritto ad un solo viaggio all'estero, rispettivamente per ogni permesso per un nuovo viaggio	zl. 400.—
b)	per il passaporto che dà diritto a più viaggi all'estero	zl. 1 600,—
c)	per il passaporto che dà diritto ad un solo viaggio all'estero, per gli scopi previsti nel punto a) dell'art. 2 del decreto del Presidente della Repubblica del 30 aprile 1932, rispettivamente per ogni permesso per un nuovo viaggio	zl. 100.—
d)	per il passaporto di favore che dà diritto a più viaggi all'estero per gli scopi di cui al punto c)	zl. 400.—
e)	per il passaporto che dà diritto ad un solo viaggio all'estero, per gli scopi previsti nei punti b), c), d) ed e) dell'art. 3 del decreto del Presidente della Repubblica del 30 aprile 1932, rispettivamente per ogni permesso per un nuovo viaggio	zl. 80.—
f)	per il passaporto di favore che dà diritto a più viaggi all'estero per gli scopi di cui al punto e)	zl. 320.—
g)	pel il passaporto per scopi di navigazione e di aviazione (§ 3)	zl. 3 —

2) I passaporti rilasciati agli emigranti (giusta il decreto del Presidente della Repubblica dell'11 ottobre 1927 sull'emigrazione. Dz U. R. P., Nr. 69, pos. 799) dalle autorità distrettuali di amministrazione generale in base a certificati emessi dall'Ufficio di Emigrazione, dalle agenzie di tale ufficio o dagli uffici statali per la mediazione del lavoro e per la protezione sugli emigranti (uffici comunali di collocamento nel voievodato della Slesia), sono gratuiti.

§ 2. — Le tasse di favore previste nel § 1, alinea 1, punti c) e d), verranno applicate dalle autorità distrettuali di amministrazione generale previa constatazione della necessità del viaggio per scopi commerciali o industriali da parte delle autorità industriali del voivodato e nella città di Varsavia da parte del commissariato del Governo (sezione industriale).

§ 3. — 1) Le tasse di favore previste nel § 1, alinea 1, punto g, verranno riscosse dalle autorità distrettuali di amministrazione generale soltanto:

a) dalla gente di mare, qualora navigui su navi iscritte in porti situati sul territorio della Repubblica Polacca, delle loro famiglie abitanti stabilmente su tali navi e dall'equipaggio indispensabile;

b) dai piloti imbarcati su navi estere, qualora possiedano una legittimazione per l'esercizio di tale professione, emessa dagli uffici polacchi delle acque (amministrazioni e ispettorati delle vie d'acqua), in base a certificati emessi dai competenti uffici delle acque (amministrazioni e ispettorati delle vie d'acqua) e confermanti il diritto alla riduzione,

c) dai lavoratori dell'impresa „Polskie Linje Lotnicze", se si recano all'estero per affari connessi all'aviazione, previa constatazione dell'opportunità e della necessità del viaggio.

2) I passaporti rilasciati per la tassa suddetta daranno diritto ai loro possessori di varcare più volte il confine per via d'acqua (aerea).

3) Le prescrizioni del presente paragrafo non derogano alle disposizioni stabilite negli accordi internazionali.

§ 4). Le tasse di favore previste nel § 1, alinea 1, punti e) od f), verranno applicate dalle autorità distrettuali di amministrazione generale nei confronti delle persone che si recano all'estero a scopo:

a) di studi presso scuole medie d'istruzione generale, professionali e superiori, in base a documenti comprovanti l'iscrizione ad un dato istituto, eventualmente in base ad un documento che dichiari dipendere l'iscrizione all'istituto dalla presentazione personale;
b) di ricerche scientifiche, in base a certificati rilasciati da autorità od istituti statali, da organizzazioni scientifiche o scientifico professionali;
c) di cura, qualora la data persona presenti un certificato comprovante la necessità di eseguire una cura all'estero, emesso dal medico distrettuale o, qualora si tratti di militari in servizio attivo, dalla commissione dell'ospedale militare, e vidimato dal capo sanitario del distretto, e qualora l'autorità distrettuale di amministrazione generale d'intesa col relativo ufficio fiscale, constati la disagiatezza della persona in questione;
d) di accompagnare una persona malata di condizioni disagiate, qualora la necessità dell'assistenza durante il viaggio venga constatatata dal medico distrettuale, rispettivamente, per i militari in servizio attivo, come al punto c);
e) di partecipare a riunioni internazionali, convegni scientifici, concorsi sportivi, ecc. come pure a scopi di rappressentanza e di propaganda, di partecipare a gite (pellegrinaggi), di vitare esposizioni e mostre estere — nonchè a scopi sociali, qualora le determinate persone non siano delegate da istituti statali, in base a decisione del Ministero della Finanze;
f)' sociale qualora tal persona siano delegate da istituti statali.

2) Le persone che si recano all'estero per gli scopi di cui all'alinea 1, punti a), b) e f), possono essere completamente esentate dalle tasse sui passaporti in base al parere del voievoda (per Varsavia: del Commissario del Governo) d'intesa con il presidente della Camera del Tesoro (corrispondente all'Intendente di Finanza; nota del traduttore), mentre le persone che si recano all'estero per gli scopi di cui al punto a), po-

sono essere esentate dalle tasse sui passaporti soltanto in base ad una decisione del Ministero delle Finanze.

§ 5. — 1) In caso di assoluta necessità di viaggio da parte di persone disagiate, per questioni di famiglia o patrimoniali, le autorità distrettuali di amministrazione generale possono loro accordare, previa constatazione della disagiatezza (d'intesa col relativo ufficio fiscale), la tassa di favore prevista nel § 1, alinea 1, punto e), ed in casi eccezionali possono completamente esentarle dal pagamento della tassa.

2) se la partenza sia improvvisa, l'autorità distrettuale di amministrazione generale può accordare constatazione tamente la riduzione di cui all'alinea 1; nel caso però di successiva constatazione che la persona che si reca all'estero non è disagiata, essa dovrà entro tre settimane dopo il ritorno dall'estero pagare la tassa fino all'ammontare elencatoe nel § 1, alinea 1, punto a).

§ 6). — Alle persone che si recano all'estero per ragioni di servizio in seguito ad un ordine dell'autorità statale preposta, le autorità distrettuali di amministrazione generale rilascieranno sollecitamente e gratuitamente il passaporto che da diritto ad uno o più viaggi all'estero.

§ 7). — 1) Gli stranieri che partono dalla Repubblica Polacca in base a documenti rilasciati dalle autorità statali polacche e che danno diritto soltanto a partire, sono esenti dalle tasse previste nel presente decreto.

2) In tutti gli altri casi agli stranieri che si recano all'estero in base a documenti emessi dalle autorità statali polacche vengono applicate le norme sulle tasse previste nel presente decreto.

§ 8. — In casi degni di speciale considerazione, le autorità distrettuali di amministrazione generale potranno, anche se la parte non sarà in grado di soddisfare a tutte la condizioni previste nel presente decreto, riscuotere — in base a decisione del voivoda (Commissario del Governo) d'intesa con il presidente della rispettiva Camera del Tesoro — per i passaporti cha danno diritto ad uno o più viaggi all'estero, la tassa di favore nell'ammontare di zl. 80 rispettivamento 320 od anche esentare completanente dalla tassa sul passaporto.

§ 9). — Il voievoda (Commissario del Governo) potrà restituire la tassa sul passaporto per l'estero non utilizzato entro il termine della sua validità, qualora la parte comprovi che la partenza è stata impedita da seri motivi, rispettivamente la differenza fra la tassa normale e quella di favore, qualora quest'ultima venga in seguito riconosciuta dalle autorità.

§ 10). — Il passaporto non utilizzato entro il termine della sua validità può essere prorogato dall'autorità distrettuale di amministrazione generale senza una tassa supplementare, qualora il suo possesore comprovi che la partenza è stata impedita da seri motivi.

§ 11) — Oltre alle tasse previste nel presente decreto ed a quelle di bollo per le domande e gli allegati, le autorità distrettuali di amministrazione generale, riscuotono pure tasse a titolo di rimborso delle spese per i formulari del passaporto.

§ 12). — Le tasse, esatte a sensi del presente decreto, devono essere indicate nel passaporto.

§ 13). — Per la proroga dei passaporti si debbono riscuotere le stesse tasse che per l'emissione di un passaporto nuovo.

§ 14). — Il presente decreto entra in vigore il giorno stesso della sua pubblicazione.

Contemporaneamente viene abrogato il decreto del Ministro delle Finanze, emanato d'intesa con quello degli Affari Interni, del 20 giugno 1931, circa le tasse sui passaporti per l'estero (Dz. U. R. P., Nr. 56, pos. 460).

„Dziennik Ustaw", del 7 maggio 1932 N. 38, pos. 397.

CREDITO E FINANZE

SITUAZIONE DELLA BANCA DI POLONIA.

Specifica	XII 1929	31.XII 1930	30.XI 1931	31.XII 1931	31.I 1932	29.II 1932	31.III 1932	30.IV 1932
	Migliaia di zloty							
Oro	700 517	562 244	597 662	600 391	600 487	602 468	573 518	574 314
Argento	—	—	—	—	—	—	—	—
Valute, divise e altri crediti esteri:								
a) compresi nella copertura	418 577	288 417	84 381	87 995	69 086	51 364	71 293	40 838
b) non compresi nella copertura	107 577	124 268	126 492	125 446	119 098	124 109	120 651	117 290
Monete d'argento e divisionali	159	12 160	31 025	37 030	37 108	41 659	50 600	50 988
Portafoglio di sconto	704 220	672 047	635 971	670 343	667 272	645 208	641 860	632 897
Anticipazioni su titoli	76 947	86 344	114 846	126 055	121 513	118 517	122 339	117 034
Tesoro dello Stato	20 000	—	20 000	20 000	20 000	20 000	20 000	50 000
Biglietti in circolazione	1 340 263	1 328 198	1 210 912	1 218 263	1 152 151	1 150 974	1 130 529	1 147 501
Obbligazioni pagabili immediatamente	467 855	210 322	208 717	213 229	232 545	191 354	169 239	129 198
di cui								
a) conti di giro delle Casse dello Stato	269 125	26 643	33 288	5 609	—	—	—	—
b) altri conti di giro	177 404	162 415	145 770	190 539	31 503	20 580	5 881	6 790
c) conto dei fondi statali di credito	2 231	144	359	375	180 543	142 238	142 348	99 419
Conti speciali del Tesoro dello Stato	—	—	—	—	—	—	—	—
Copertura % statutaria	*61,89*	*55,29*	*48,04*	*48,09*	*48,35*	*49,01*	*49,61*	*48,18*

PRESTITI ACCORDATI ALLA POLONIA DALL ESTERO

e quotati alle Borse mondiali.

Denominazione del prestito	Borsa di	1931 IV	1931 XII	1932 II	1932 III	1932 IV
		m e s i				
Prestito dello Stato		**Corsi in percentuali del valore nominale**				
Il prestito Dillon 1925 all 8% del 1925 . . .	N. York	84,0	50,8	56,1	60,2	54,5
Il prestito di stabilizzazione al 7% del 1927 .	N. York	80,0	48,9	53,8	56,9	52,0
	Londra	82,4	65,9	71,1	13,6	68,5
	Zurigo	80,4	51,0	52,7	56,9	53,7
	Parigi	99,2	59,3	63,9	76,8	65,6
	Varsavia	83,0	51,4	55,7	58,6	55,5
Il prestito in dollari al 6% del 1920	N. York	69,6	51,1	55,1	57,7	54,6
Il prestito italiano al 7% del 1924	Milano	99,7	94,6	94,3	96,4	96,1
Prestiti di Enti Autarchici:						
Il prestito della Citta di Varsavia al 7% del 1928	N. York	63,9	34,8	41,5	42,8	38,5
Il prestito slesiano al 7% del 1928	N. York	63,9	35,9	41,6	43,3	38,8
		Cifre d'affari in 1000 dollari del valore nominale				
Il prestito all' 8% del 1925		306	696	247	223	426
„ „ „ 7% „ 1927		1.111	1.110	461	552	863
„ „ „ 6% „ 1920	N. York	113	117	26	83	73
„ „ della Citta di Varsavia al 7% .		125	320	150	135	253
„ „ Slesiano al 7%		114	188	149	113	162

a) Dati provvisori.

UNITA	MEDIA MENSILE — Corso 32 VI	Corso V	Valore rapp. risp. la parità IV	Valore rapp. risp. la parità V
1 lira sterlina . .	33,52	32.44	120.4	132.2
dollaro degli Stati Uniti — divise	8.90	8.90	100.1	100.2
dollaro degli Stati Uniti — banconote	8.89	8.86	100.2	100.6
100 franchi francesi	35.03	35,13	99.4	99 4
100 „ belgi . .	124.83	125,05	99.3	99.1
100 „ svizzeri	173.33	174,24	99 2	98.7
100 lire italiane	45.97	45.91	102.1	102.2
100 fiorini olandesi	361.06	361.33	99.2	99.2
100 corone ceche	26.39	26.38	100.1	100.1
100 schil. austriaci*				
100 fiorini dantzighesi	174 54	174.81	99.4	99.3
100 lei rumeni	5.37	5.38	99.3	99.1

* *Mancano quotazioni.*

KRONIKA

PRZEMYSŁ I HANDEL

ITALSKI PRZEMYSŁ KAPELUSZNICZY

(L'industria italiana del cappello).

Dzięki nieustannemu rozwojowi, przemysł kapeluszniczy i filcowy w Italji, odczuwa mniej dotkliwie, niż inne, następstwa światowego kryzysu gospodarczego. Filcowe kapelusze pochodzenia italskiego, powszechnie znane i cenione, dotarły do najdrobniejszych nawet państewek, rozrzuconych po wszystkich częściach świata.

Według urzędowych obliczeń, dokonanych przez „Agenzia d'Italia", eksport kapeluszy z Italji wyraził się w 1930 r. cyfrą 7,651,951 sztuk kapeluszy filcowych wartości 177 miljonów oraz 3.688,516 sztuk kapeluszy słomkowych wartości przeszło 29 miljonów lirów, z czego na same kolonje angielskie w Afryce Południowej przypada więcej, niż pół miljona kapeluszy filcowych i około 100 tysięcy słomkowych. Najważniejszym rynkiem zbytu okazały się jednak we wspomnianym okresie sprawozdawczym Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, nabywając italskie kapelusze w ogólnej ilości 1,740,000 sztuk; w tej liczbie kapeluszy słomkowych 1,400 000, filcowych zaś 340.000. Drugie miejsce wśród importerów tego artykułu zajmuje Anglja, trzecie — Chiny, w dalszej zaś kolei Peru, Kolumbia, Siam i t. d.

PRZYWÓZ USZLACHETNIAJĄCY DYKT KLEJONYCH DO ITALJI.

(Importazione temporanea di legni compensati in Italia).

Narodowa Federacja Faszystowska Przemysłu Drzewnego rozpatrywała podanie, złożone przez italskie fabryki maszyn do szycia i przez kilka fabryk samochodów, o pozwolenie na przywóz uszlachetniający dykt klejonych dla wyrobu podstaw do maszyn oraz karoseryj przeznaczonych na eksport samochodów. Federacja nie przychyliła się do tego podania, nie znajdując przyczyn natury technicznej, któreby usprawiedliwiały konieczność zastąpienia krajowych dykt klejonych zagranicznemi. Wobec powyższego Federacja udzieliła zainteresowanym fabrykom odpowiedzi odmownej, licząc się, m. in. z trudnemi warunkami, w jakich znajduje się obecnie italski przemysł dykt klejonych z powodu silnej konkurencji zagranicy, zwłaszcza Polski, Finlandji i Rosji.

NOWE MODELE SAMOCHODÓW ITALSKICH.

(Nuovi modelli di vetture automobili italiane).

Model 8-cylindrowy Alfa Romeo, wprowadzony zrazu jako model wyłącznie wyścigowy, został następnie zaliczony z powodzeniem do szeregu modeli seryjnych (na wzór modeli: Lancia, Bianchi, Ansaldo, Isotta Fraschini).

Przy względnie małej pojemności cylindrycznej (2336 cm.³) model ten odznacza się niezwykłemi zaletami szybkości, łatwości przyspieszania i zwalniania oraz zatrzymywania biegu. Maksymalna pędność motoru wynosi ok. 200 H.P. — zaś maksymalna szybkość zaopatrzonego w karoserję wozu — 175 km. na godz.

Cechę chakterystyczną motoru stanowi podwójny trzon na czele, kierowany przez trzon pionowy, umieszczony w środku bloku. Kompresor typu Roota służy do forsownego zasilania. Wymiary motoru (mm. 65 - 88) pozostają te same, jak przy samochodach 6-cylindrowych o pojemności 1750 cm.³ Składają się nań 2 bloki 4 cylindrowe, sam zaś trzon motoru jest złożony z 2 sztuk, z których każda zaopatrzona w 4 korby. W środku trzonu znajduje się pionowy przyrząd do kierowania. W tym punkcie wahania posiadają minimalną amplitudę, dzięki czemu łatwo jest uniknąć uderzeń i uszkodzeń, zdarzających się tak często przy mechanizmach zazębionych. Karburator systemu Memmini o potrójnym trzonie jest umieszczony na przodzie bloku, tuż za radjatorem.

Budowa podwozia mało się różni od używanej dla samochodów 6 cylindrowych o 1750 cm. pojemności.

Pod względem długości wyrabiane bywają podwozia dwojakiego typu: krótkie o 2.75 m. i długie o 3.10 m.

Przeciętna waga podwozia — około 900 kg. Opierają się one na sprężynach kształtu pół-eliptycznego; łuki oprawione na osiach, zaopatrzone są z tyłu w blokowe łożyska z bronzu.

Niżej przytaczamy dane liczbowe dotyczące podwozi 8-cylindrowych Alfa Romeo:

Ilość cylindrów: 8.
Pojemność cylindrów 2336 m³.
Koni parowych H. P. 28.
Klapy: na przodzie z 90°.
Świeca centralna.
Trzony Alberi — na przodzie.
Trzon motoru na 10 podporach.
Kompresor — typu Roota.
Silnik spalinowy o podwójnym trzonie.
Tarcie przy pomocy krążków na sucho.
Ilość zmian szybkości: 4.
Cofanie przy pomocy pary stożków.
Hamulce: dźwigniowo - pedałowe, na 4 kołach.
Siedzenie: na sprężynach z kołem na prawo.
Opony — 20 x 5,5.
Waga podwozia: 900 kg.
Szybkość: a) torpedo o 4 miejscach 170 km.
b) spider o 2 miejscach 175 km. na godz.
c) typu wyścigowego 210 km. na godz.

REGULAMIN DLA HANDLU ITALSKIEGO ZAGRANICĄ.

(Il regolamento del commercio italiano all'estero).

Italska organizacja syndykalistyczna, mająca m. i. na celu udoskonalenie i podniesienie etycznego poziomu pracy zawodowej swych członków, wydała z inicjatywy organizacji handlowców zarządzenie prowadzenia albumów eksporterów warzyw i owoców.

Wspomniane zarządzenie zostało zatwierdzone przez wszystkie korporacje, jako odpowiadające ogólnie uznanej konieczności wprowadzenia odpowiedniego nadzoru nad eksportem, który przyczyni się niewątpliwie do należytego uporządkowania tej najrozleglejszej i, rzec można, najważniejszej dziedziny gospodarstwa krajowego.

W myśl tego zarządzenia postanowiono wprowadzić we wszystkich Prowincjonalnych Radach Gospodarstwa Korporacyjnego albumy eksporterów poszczególnych prowincyj, zawierające wykaz imienny osób i firm, trudniących się handlem i wytwórczością na terytorjum, podległem kompetencji danej Rady.

Prawo figurowania w albumie przysługuje, bez względu na narodowość, wszystkim osobom i firmom, odpowiadającym przepisom ustawy dotyczącej pracy w handlu. Jest ono przyznawane na mocy uchwały specjalnej Komisji, obradującej pod przewodnictwem sędziego i złożonej z czterech członków, wyznaczonych przez Radę Prowincjonalną na wniosek miejscowych związków syndykalistycznych, handlowych i rolniczych.

Prawo to nie przysługuje kupcom, którzy w ciągu ostatnich dziesięciu lat byli karani za złośliwe bankructwo, lub za inne przestępstwa.

Osobom i firmom, nie wpisanym do albumu, władze kolejowe i celne mogą odmówić prawa przewozu i cleria ich produktów.

Zgodnie z regulaminem osoby i firmy zapisane do albumu, które dopuszczają się czynów szkodliwych dla interesów eksportu podlegają sankcjom karnym w postaci upomnienia, wykreślenia czasowego lub wykreślenia stałego z albumu.

Stronom przysługuje prawo odwołania się do Centralnego Komitetu Albumu Eksporterów, istniejącego przy Ministerstwie Korporacyj.

W poszczególnych artykułach regulaminu omówione są kwestje, dotyczące: uzgodnienia rozporządzeń dawnego kodeksu karnego z ustawami nowo wprowadzonemi w życie, wykreślanie z albumu osób karanych za wykroczenia, pozbawiające je prawa figurowania w albumie oraz przedsiębiorstw, które zawiesiły swą działalność, przekształciły się, sluzjonowały lub ogłosiły upadłość, dalej przepisy dotyczące porządku zapisów i przenoszenia ich z jednego albumu do drugiego, upoważnień i gwarancyj firm ekspedycyjnych, odwoływania upoważnień, konfiskaty lub zwrotu depozytów gwarancyjnych, funkcjonowania Komisyj Prowincjonalnych i Komitetu Centralnego, odwołań i t. p.

ZJAZD ITALSKICH IZB HADLOWYCH W EUROPIE NA XIII TARGACH MEDJOLAŃSKICH

(Un convegno delle Camere di Commercio Italiane d'Europa alla XIII-a Fiera Campionaria di Milano).

Z okazji XIII Targów został zwołany w Medjolanie zjazd przedstawicieli Italskich Izb Handlowych, czynnych w Europie, w celu nawiązania bezpośredniego kontraktu między temi italskiemi organizacjami handlowemi, rozwijającemi swą działalność zagranicą, a wystawcami, zapoznania tych ostatnich z potrzebami rynków zagranicznych, ułatwienia im zdobycia tych rynków, ożywienia wymiany handlowej między rynkiem italskim a rynkami poszczególnych państw Europy.

IMPORT ŚWIŃ DO ITALJI.

(L'importazione di suini in Italia).

Prowadzony dotychczas tylko sporadycznie import świń polskich do Italji przybiera formy coraz stalsze. Polski towar zajmuje obecnie pierwsze miejsce na rynku; podczas gdy za świnie pochodzenia rumuńskiego płacono od 3.10 do 3.30 lirów za 1 kg. — towar polski notowany jest przeciętnie po 3.40 lirów za 1 kg. Świnie polskie cieszą się dużem uznaniem u italskich kupców i są poszukiwane. W imporcie tym istnieją dotychczas pewne trudności natury weterynaryjnej, które niebawem mają być pomyślnie usunięte. Liczyć się należy z tem jednak, że obecna dobra konjunktura potrwa już niedługo, gdyż z nastaniem pory letniej konsumcja mięsa wieprzowego w Italji zanika prawie zupełnie.

NARODOWY JEDWABNICZY INSTYTUT DOŚWIADCZALNY.

(Istituto Nazionale Sperimentale di Bachicoltura).

Narodowy Instytut Jedwabniczy postanowił również w roku bieżącym przyczynić się finansowo do rozwoju badań i doświadczeń prowadzonych przez Król. Stację Jedwabniczą w Padwie nad różnemi gatunkami jedwabników i produktów jedwabniczych, stanowiących przedmiot handlu, ze szczególnem uwzględnieniem cech technologicznych kokonów i ewentualnych możliwości regjonalnych jak i ogólnych ulepszeń.

Jednocześnie Król. Stacja uprawy drzew owocowych i jedwabników w Ascoli Piceno przeprowadzać będzie z wyznaczonych jej przez Narodowy Instytut Jedwabniczy na ten cel funduszów badania nad stopniem giętkości jedwabników.

Inne naukowo-techniczne doświadczenia zostaną przeprowadzone według programu zatwierdzonego przez Narodowy Instytut Jedwabniczy w laboratorjach Hodowli Jedwabników Król. Wyższych Instytutów Rolniczych oraz Instytutów Zoologicznych przy uniwersytecie w Camerino i w Sassari.

KRONIKA CELNA

PODWYŻSZENIE CEŁ W ITALJI.

(Aumento dei dazi in Italia).

Dekretem z dnia 25 września wprowadzono dodatek do ceł w wysokości 15% ad valorem.

Dekret ten stanowi, że: 1) niezależnie od obowiązujących ceł pobierane będzie od towarów zagranicznych, o ile niema traktatowych zobowiązań, cło ad valorem 15%-owe. Dla węgla i innych rodzajów twardego paliwa dodatek wynosi 10% ad valorem. 2) O ile w traktatach zastrzeżone jest, że cło nie może przekraczać pewnego poziomu, to cło ad valorem wymierzane będzie tylko do poziomu przewidzianego w traktatach. 3) Zwolnione są od cła ad valorem następujące towary: pszenica, żyto, kukurydza, mąka pszenna, mąka żytnia, mąka z kukurydzy białej, z innej, ciasta, suchary, nasiona oleiste dla przemysłu, tłuszcze zwierzęce, tłuszcze roślinne dla przemysłu, odpadki wełny, rudy metali, statki handlowe, kamień cementowy, niewymienione kamienie i ziemia, nawozy sztuczne, srebro w sztabach, w proszku, w kawałkach, złoto, morely złote i srebrne.

ULGI CELNE NA OWOCE POŁUDNIOWE.

(Facilitazioni doganali all'importazione di agrumi).

W „Monitorze Polskim" z 19.II b. r. ogłoszono obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 16.II b. r., mocą którego:

1) pozwolenia na przywóz za cłem ulgowem jabłek, bananów, cytryn, kawy herbaty, kakao będzie udzielane firmom, które:

a) wykupiły świadectwa przemysłowe I lub II kategorji handlowej, względnie świadectwa przemysłowe, obowiązujące na terenie W. M. Gdańska, odpowiadające polskim świadectwom przemysłowym I lub II kategorji;

b) trudniły się w latach 1930 i 1931 importem owoców lub towarów kolonjalnych.

Pozwolenia na przywóz za cłem ulgowem kakao będą udzielane również firmom przemysłowym, sprowadzającym kakao dla przerobu we własnych zakładach.

Te firmy, które nie uczynią zadość warunkowi, wymienionemu w paragrafie 1 (od lit. b), będą mogły uzyskać pozwolenia na ulgowy przywóz po przedstawieniu opinji Związku Izb Przemysłowo-Handlowych o solidności i zdolności handlowej przedsiębiorstwa.

KOMUNIKACJE

ZWIĘKSZENIE SUBWENCJI DLA LLOYD TRIESTINO.

(Aumento del sussidio per il Lloyd Triestino).

Nowa umowa pomiędzy rządem italskim a Lloyd Triestino, zatwierdzona król. dekretem z 18 czerwca b. r. została obecnie przedłożona izbie poselskiej do zatwierdzenia.

Umowa ta przewiduje podwyższenie subwencji przedtem pobieranej przez Lloyd Triestino w kwocie 25.850,000 lirów rocznie o 11,650,000 rocznie do sumy 37,500,000 lirów rocznie za czas od roku 1931/32 do roku 1935.

Wzamian za tę podwyżkę podjął się Lloyd Triestino przeprowadzić na swych linjach znaczne ulepszenia, które dotyczą przedewszystkiem zwiększenia szybkości.

Na linji egipskiej szybkość dotychczasowa 17 mil morskich na godz. ma zostać podwyższona do 19-20 mil morskich, na linji do Indyj z 12 na 13 mil morskich, podczas gdy na Daleki Wschód ma być utrzymana linja pasażerska o szybkości 16-17 mil morskich na godzinę.

Żądania powyższe zostały już zrealizowane przez wstawienie na linję egipską nowego okrętu motorowego Victoria (14,000 ton). Ponieważ podróż została skrócona o 12 godz., więc Victoria sama obecnie może zapewnić tygodniową obsługę linji do Egiptu, która przedtem wymagała dwóch okrętów, „Vienna" i „Helouan". Okręty te zostały użyte na stworzenie szybkiej i komfortowej tygodniowej linji pasażerskiej do Stambułu, który w ten sposób zyskał pierwszorzędną komunikację z Italją.

Ogólna suma subwencyj wypłacanych przez rząd italski linjom okrętowym wynosi od roku 1931/32 — 242.280,000 lirów rocznie, z czego 121,150,000 wypada na linje na morzu adrjatyckiem, a 121,130 000 na morzu tyreńskiem.

Lloyd Triestino jest wciąż jeszcze największem towarzystwem nawigacyjnem italskiem, a tonaż jego obecnie wynosi 222,329 ton.

REGULARNE LINJE OWOCOWE.

(Regolari linea marittine per trasporti di frutta ed agrumi).

Szwedzkie przedsiębiorstwo okrętowe „Svenska Lloyd" uruchomiło w marcu regularne dwutygodniowe bezpośrednie połączenia okrętowe do Gdyni z portów italskich: Catania, Palermo, Messina i t. d.

Staktki „Catalonia", „Caledonia" „Hatuia", „Mansuria" i „Scandinavia"; po przyjęciu ładunku pomarańcz i [illegible] tryn w Italji lub w Hiszpanji —udają się stąd wprost do Gdyni, nie zatrzymując się nigdzie po drodze.

Statki przywożą za każdym razem znaczne ilości owoców południowych. Przywóz ten dał w ubiegłym miesiącu rekordową cyfrę 3.254.000 ton.

KREDYT I FINANSE

Banki emisyjne (od 1. VII 1926 Banca d'Italia)
w miljonach lirów

Koniec roku lub miesiąca		Obieg banknotów	Wskaźnik 31.XII.28-100	Pokrycie Złoto	Pokrycie Waluty	Pokrycie Ogółem	Stosunek procentowy pokrycia do obiegu	Portfel weksli krajowych	Pożyczki	Rachunek otwarty	Wkłady w rach. [illegible]
1928		17 456.4	100.—	5 051.9	6 018.9	11 070.8	63.4	3 720.3	1 781.9	716.1	1 525.2
1929		16 854.3	96.6	5 190.1	5 151.2	10 341.3	61 4	4 318.7	1 802.2	602.8	1 082.1
1930		15 680.5	[illegible]	5 296.8	4 327.5	9 624.3	61.4	3 946.0	1 661.7	700.8	1 420.4
1931		14 294.8	81.9	5 626 3	2 170.2	7 796.5	54.5	4 598.1	1 066.6	444.7	1 325.6
1930	wrzesień	16 171.7	92 6	5 290.7	4 969.4	10 260.1	63.4	—	—	—	—
„	październik	15 737.9	90.2	5 292.7	4 892.6	10 185.3	64.7	2 791.8	1 524.8	406.3	1 292.6
„	listopad	15 678.8	89.8	5 295 6	4 500.5	9 796.1	[illegible]	2 860.2	1 489.9	424.2	1 176.1
„	grudzień	15 680 5	[illegible]	5 296.8	4 327.5	9 624.2	61.4	3 946.0	1 661.7	700.6	1 420.4
1931	styczeń	15 [illegible]12.3	87.1	5 298.8	4 038 2	9 337.0	61 4	3 860.3	1 178.1	423.1	1 809.0
„	luty	15 129.4	86.7	5 305.8	4 036.6	9 342.4	61.7	3 651.1	1 442.1	351.1	[illegible]
„	marzec	15 034 1	86.1	5 310.5	4 100.2	9 410.7	62.6	3 147.8	1 223.3	403.8	1 971.2
„	kwiecień	14 880.8	85.3	5 312.7	4 149.6	9 462.3	63.6	2 754.7	1 270.0	419.5	1 233.0
„	maj	14 772.3	84.3	5 318.2	4 058.4	9 376.6	63.7	2 749.4	1 183.7	319.4	1 334.6
„	czerwiec	14 683.2	84.1	5 368.0	3 923.3	9 291.3	63.3	3 100.5	1 568.7	482.0	1 022.5
„	lipiec	14 678.4	84.1	5 372.0	3 544.7	8 916.7	60.7	3 265.9	1 122.5	408.3	1 549.6
„	sierpień	14 645.4	83.9	5 373.3	3 464.7	8 838 4	60.3	3 270.0	1 178.2	399.6	1 197.2
„	wrzesień	14 481.0	83.—	5 445.4	2 937.0	8 382.4	57.9	3 374.3	1 464.1	424.3	1 189.5
„	październik	14 441.3	[illegible]	5 569.9	2 551.2	8 121.1	56.2	3 710.4	1 540.7	334.7	1 115.1
„	listopad	14 254.4	81.7	5 626.0	2 361.0	7 987.0	56.0	3 927.1	1 182.0	364.7	1 545.5
„	grudzień	14 294.8	81.9	5 626.3	2 170.2	7 796.5	54.5	4 598.1	1 066.6	444.7	1 325.6
[illegible]	styczeń	13 971.0	80.—	5 626.3	1 935.0	7 561.3	54.1	4 356.7	953.9	346.7	1 702.4
„	luty	13 938.5	79 9	5 627.4	1 724 8	7 351.2	52.7	4 627.9	1 126.6	413.1	1 290.2
„	marzec	13 871.6	79.5	5 627.0	1 533.9	7 161.5	51.6	4 618.0	1 020.0	376.4	1 026 5
„	kwiecień	13 374.9	79 6	5 630.2	1 483.5	7 112.7	53.2	4 753.8	1 090.7	375.2	997.9

WYSTAWY I TARGI

XIII. TARGI W MEDJOLANIE.

(La XIII Fiera di Milano).

Tegoroczne Targi w Medjolanie miały miejsce w okresie od 12 do 27 kwietnia przy 5.000 wystawców i frekwencji około trzech miljonów osób.

Przemysł italski podzielony był na następujące grupy:

1. Górnictwo (pawilony Dolomitów, Alp. Apeninów i Sycylji).
2. Przemysł chemiczny i farmaceutyczny (pawilony Montecatini, Carlo Erba i inne).
3. Przemysł metalowy i maszynowy (pawilony S. A. Breda, S. A. Ercole Marelli, S. A. Ozini i innych).
4. Przemysł metalowy (wyroby srebrne i platerowe, wyroby z blachy, okucia budowlane i meblowe, łóżka i różnorodne aparaty metalowe, rozmieszczony w kilkunastu poszczególnych pawilonach).
5. Przemysł ceramiczny i wyroby ze szkła (w pawilonach Medjolanu, Genui i Murano),
6. Przemysł gumowy z S A. J. Pirelli na czele.
7. Przemysł winiarski z ogromną ilością wystawców północnej i południowej Italji.

Następnie rozmieszczonych zostało kilkadziesiąt pawilonów przemysłu meblarskiego, tekstylnego, elektrycznego i galanterji.

Całokształt przemysłu italskiego wywiera bardzo poważne wrażenie i w ciągu 15 dni uskuteczniono tranzakcyj na ok. 3 miljardy lirów.

Całość wystawy Medjolańskiej dopełniało kilkanaście pawilonów różnych narodowości i między innemi:

Francja wystawiła pawilon bardzo efektowny, udekorowany gobelinami nowoczesnemi z fabryki w Beauvais, podług rysunków Fragcnarda, Watteau i Chardin, także porcelanę sewrską i bronzy.

Czechosłowacja wystawiła w swym pawilonie przepyszną produkcję szkieł, porcelany i wyrobów majolikowych, a także przemysł metalowy, elektryczny i galanteryjny.

Jugosławja wystawiła swoje artykuły eksportowe, ze wszystkiemi danemi eksportu i importu.

Z. S. R. R. wystąpił imponująco ze wszystkiemi eksponatami eksportu, jak ryby, oleje, produkty spożywcze, futra, maszyny do szycia, maszyny i aparaty elektryczne, wyroby gumowe i t. d. W dziale maszyn rolniczych wystawił ogromną ilość dobrze skonstruowanych eksponatów.

Pawilon polski dekoruje kilka kilimów, kilka kamiennych talerzy i kilkanaście nieoprawnych widoków miast polskch a także kilka reklam Monopolu Tytuniowego i Ajencji Turystycznej, wydrukowanych w języku polskim.

Inż. R.

TARGI LEWANTYŃSKIE.

W czasie od 6 do 21 września r. b. odbędą się w Bari III Targi Lewantyńskie, które zgromadzą wszelkie artykuły, będące przedmiotem handlu między Europą Zachodnią a krajami bałkańskiemi, Afryką Północną oraz Bliskim i Dalekim Wschodem. Polska, która wybitnie zainteresowana jest w utrzymaniu i zacieśnieniu stosunków handlowych z temi krajami, niewątpliwie zwróci pilną uwagę na Targi i weźmie w nich czynny udział. Targi te bowiem stanowią miejsce spotkania kupców z całego świata i torują drogę towarom europejskim do krajów bałkańskich oraz Bliskiego i Dalekiego Wschodu.

Pragnąc ułatwić kupcom i przemysłowcom zagranicznym wzięcie udziału

Notowania średnie walut na giełdach italskich

Data	Francja	Szwajcarja	Londyn	Berlin	Nowy York	Polska	Złoto
Średnie 1925	119.72	484.92	121.15	5.99	25.09	—	584.73
„ 1926	83.43	500.72	125 87	6.18	25.93	—	400.20
„ 1927	76.96	377.48	95.28	4.66	19.61	—	378.83
„ 1928	74.60	[illegible]	92.56	4.54	19.02	—	367,20
„ 1929	74.73	367 84	92.67	4,56	19.10	214	368.52
Czerwiec 1930	74.91	369.73	92.76	4.56	19.09	214	368.06
Lipiec	75.10	370.92	92.89	4.56	19.09	214	868.34
Sierpień	75.10	371.18	92.98	4.56	19.09	214	368.35
Wrzesień	75.00	370.65	92.83	4 55	19.08	214	368.37
Październik	74.94	370.95	92.81	4.54	19.09	214	[illegible]
Listopad	75.04	371.18	92.78	4.55	19.09	214	366 5
Grudzień	75.01	370.45	92.72	4.55	19.09	214	368'3
Styczeń 1931	74.89	369.87	92.74	4 55	19.10	214	[illegible]
Luty	74-87	368.58	92.80	4.54	19.10	214	398'5
Marzec	74.71	367.39	92.74	4.54	19.09	214	368'3
Kwiecień	74.68	367.81	92,81	4.55	19 09	214	368'4
Maj	74.71	368.43	92.91	4.55	19.10	214	368'4
Czerwiec	74.79	370.56	92.93	4.53	19.10	214	368'5
Lipiec	74.45	371.52	92.87	4.49	19.11	214	368·8
Sierpień	74.91	372.38	[illegible]	4.54	19.11	214	[illegible]
Wrzesień	76.22	389.07	89.27	4.55	18.25	214	371 5
Październik	76.43	380.66	75.52	4.51	19.22	214	371·6
Listopad	76.24	378.66	72.367	4.59	19.259	220	371 0
Grudzień	76.75	381 31	66.143	—	19.438	220	375·0
Styczeń 1932	77.86	386.19	66.05	4.73	19.66	215	379·8
Luty	76.20	377.06	66.85	4.60	19.27	215	371·7
Marzec	76.19	373.92	70.08	4 61	19.27	215	371.8
Kwiecień	76.71	377.76	73.05	4.63	19.37	215	373.3

Parytet: 1 fr. szw. = 3,622127 lir. it., 1 złoty = 2.131442 lir. it., 1 f. szt. = 91.046542 lir. it., 1 dol. St. Zj. = 19.00019 lir. it., 1 mk. niem. = 4.625095 lir. it.

CENY

Wskaźniki cen hurtowych

(podług notowań Prowincjonalnej Rady Gospodarczej w Medjolanie)
(podstawa 1913 = 100)

Lata i miesiące		Według rodzaju obróbki: surowce przemysłowe	wyroby półobrobione	wyroby gotowe	artykuły rolnicze krajowe	Według rodzaju handlu: wyroby krajowe	artykuły przywozowe	artykuły wywozowe	wskaźnik ogólny	Wskaźnik cen w złocie
Liczba towarów		26	52	12	26	63	48	23	125	
Średnie	1928					517.15	550.58	496.88	[illegible]	109.4
	1929	490,20	449.21	512.18	530.72	484.59	506.06	479.62	[illegible]	133.9
	1930	464.19	449.92	513.92	508.76	475.12	491.75	452.84	[illegible]	130.5
	1929	383.51	403.70	439.92	413.39	406.88	424.39	356.10	411.04	111.6
Lipiec	1930	375 81	392.25	422.93	404.84	394.66	420.24	333.27	401.50	109.0
Sierpień	„	370.83	394.64	431.41	413.48	399.89	413.31	344.47	402.58	108.1
Wrzesień	„	365.37	389 57	436.61	409.93	397.63	406.40	344.75	[illegible]	108.3
Październik	„	348.87	381.65	442.08	390.97	386.98	392.85	336.16	[illegible]	104.9
Listopad	„	343.36	377.97	433.18	373.77	377.01	389.83	327.71	[illegible]	102.1
Grudzień	„	336.37	371.46	414.80	358.88	365.65	382.65	314.73	[illegible]	100.9
Styczeń	1931	331.45	365.03	408.13	347.90	358.01	377.97	308.26	[illegible]	[illegible]
Luty	„	328.79	360.51	407.40	343.75	354.24	375.64	303.84	357.92	97.1
Marzec	„	328.47	357.08	406.16	345.90	350,89	374.80	302.46	356.18	[illegible]
Kwiecień	„	317.91	352.49	404.28	356.36	349.77	367.77	298.24	353.10	[illegible]
Maj	„	306.76	345.28	403.20	357.20	345.76	359.14	290.17	347.16	[illegible]
Czerwiec	„	298.41	338.37	395.85	348.32	337.94	351.92	282.65	339.33	[illegible]
Lipiec	„	301.95	340.47	385.92	337 05	333.64	353.64	283.17	337.43	[illegible]
Sierpień		291.27	336.53	383.60	330.21	329.51	345.31	280.74	331.42	[illegible]
Wrzesień	„	286.48	333.98	387.48	334.23	330.15	341.82	281.98	[illegible]	[illegible]
Październik	„	280.68	332.96	388.58	337.20	329.65	341.12	283.17	[illegible]	[illegible]
Listopad	„	281.35	331.14	386.56	336.84	328.99	340.55	283.50	328.74	[illegible]
Grudzień	„	273.50	328.10	379.09	342.35	326.68	336.16	274 15	325.54	[illegible]
Styczeń	1932	273.47	426.48	371.50	350.71	326.40	337.96	266.24	335.92	[illegible]
Luty	„	272.28	323.37	365 48	349.57	323.92	335.04	261.77	323.49	[illegible]
Marzec	„	269.90	319.60	373.00	351.62	322.87	332.65	261.37	322.14	[illegible]
Kwiecień	„	261.45	313.11	371.59	361.18	320.85	326.86	251 32	789.12	[illegible]

w Targach Lewantyńskich, Dyrekcja Targów zapewniła zwrot kosztów przejazdu kupcom, którzy udzielą wystawcom zamówień na towary w sumie, przewyższającej stokrotnie cenę biletu kolejowego. Kupcy zagraniczni, nabywający towary na sumę niższą, otrzymują premje w stosunku %-owym do wartości nabytych towarów. Kupcy zagraniczni, przebywający stale w granicach Italji, z przywilejów tych nie będą mogli korzystać. Wypłaty z tytułu zwrotu kosztów przejazdu będą uskuteczniane w okresie od 12 do 24 września w walucie italskiej za okazaniem bonów, stwierdzających dokonanie tranzakcji kupna i zaopatrzonych w podpisy sprzedawców, wzgl. ich przedstawicieli. Celem uzyskania tych zwrotów kupcy zagraniczni winni zaopatrzyć się w specjalne karty, dające jednocześnie prawo wstępu do sekcji handlowej na Targach oraz do udziału we wszelkich poczynaniach handlowych, jakie będą miały miejsce w czasie trwania Targów. Książeczki zawierające te bony, za opłatą 25 lirów będą sprzedawane w Dyrekcji Targów, poselstwach i w biurach podróży. W razie niezrealizowania zamówienia kupiec zagraniczny będzie obowiązany zaliczone mu sumy na koszta przejazdu zwrócić Dyrekcji Targów.

Poza tem wystawcom zagranicznym i zwiedzającym Targi będą przysługiwały ulgi następujące:

NA KOLEJACH POLSKICH: zniżka 25% do Italji i z powrotem przyznana będzie za okazaniem legitymacji wydanej przez Dyrekcję Targów lub przez jej delegaturę w Polsce.

Ponadto przysługiwać będzie prawo bezpłatnego przewozu z powrotem do Polski towarów, wystawionych na Targach.

NA KOLEJACH CZECHOSŁOWACKICH Zniżka 33% tam i z powrotem, ważna w ciągu 5 dni, przed otwarciem i w ciągu 5 dni po zamknięciu Targów.

NA KOLEJACH AUSTRJACKICH: Zniżka 25% od cen normalnych tam i z powrotem na wszystkich linjach (z wyjątkiem pociągów luksusowych).

NA KOLEJACH WĘGIERSKICH: Zniżka 33% od normalnej ceny biletów pasażerskich, lub prawo jazdy wyższą klasą za biletem klasy niższej.

NA KOLEJACH JUGOSŁOWIAŃSKICH: przysługuje zniżka do Bari i z powrotem w wysokości 50% taryfy normalnej we wszystkich kolejach z wyjątkiem ekspresów

NA KOLEJACH ITALSKICH. Italskie Ministerstwo Komunikacji udzieli ulg następujących:

a) zniżki 50% od ceny biletów w obie strony dla jednej osoby, reprezentującej firmę eksportującą, dla innych zaś osób, należących do firmy — 30%, w czasie od 1 sierpnia do 25 października;

b) zniżki 50% od ceny biletu w obie strony dla zwiedzających Targi, w okresie od 1 do 25 września;

c) zezwolenia na przedłużenie ważności biletów, wymienionych w pp. a) i b);

d) zniżka 50% od ceny specjalnych biletów okrężnych, ważnych w ciągu 20 dni ; dających prawo zwiedzenia ważniejszych miast italskich.

Notowania ważniejszych akcyj
na giełdach: w Medjolanie, Turynie, Genui, Rzymie i Tryjeście
(podług danych Centralnego Instytutu Statystycznego)

NAZWA PRZEDSIĘBIORSTWA	Kapitał (w miljard.)	Wartość nominalna (w lir.)	Ilość akcyj (w miljard.)	Przeciętne kursy (w lirach)															
				Listopad 1930	Grudzień	Styczeń 1931	Luty	Kwiecień	Maj	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień	Styczeń 1932	Marzec	Kwiecień
Banca d'Italia	240	800	300	1600	1658	1644	1677	1560	1555	1547	1546	1431	1401	0	1391	1439	1473	1362
Banca Commerciale	700	500	1400	1404	1407	1404	1404	1302	1300	1302	1301	1302	1301	1301	1187	1110	1042	1034
Credito Italiano . .	400	500	800	740	749	741	740	700	700	701	701	700	700	701	700	701	682	670
Ferrovie Mediterranee	90	350	258	487	527	515	521	463	412	385	378	325	309	313	309	327	365	288
Ferrovie Meridionali .	169,6	500	579	795	887	804	862	683	797	798	787	703	699	632	616	595	626	562
Navigazione Generale Italiana	600	500	1900	493	494	441	400	322	317	293	277	264	259	249	257	224	210	183
Cosulich	250	200	1250	[illegible]	87	86	[illegible]	80	78	76	76	72	68	66	63	42	39	24
Cotonificio Turati . . .	32	200	160	340	396	334	344	258	222	228	208	208	184	174	166	208	226	172
Cotonificio Val d'Olona .	18	200	50	290	310	260	316	290	260	230	230	220	184	184	160	110	126	70
Cotonificio Valle Seriana .	12	250	48	280	320	260	260	200	160	78	100	100	100	96	70	50	52	50
Manufattura Rossari e Vorzi	25	250	100	440	500	446	490	442	400	370	350	338	340	318	286	290	310	264
S. N. I. A. Viscosa . .	1000	150	6666	31	40	37	35	35	36	34	31	30	29	32	33	33	156	138
Cascami Seta	63	300	210	428	480	510	510	446	410	[illegible]	380	374	350	314	310	328	326	04
Lanificio di Gavardo .	8	200	40	610	670	620	658	632	640	720	700	650	653	630	618	615	670	680
Terni (elettr. e industr.)	600,7	400	1502	376	383	376	388	350	347	352	353	309	307	282	252	238	215	171
Montecatini . .	500	100	5000	192	194	198	206	165	149	150	150	142	134	122	102	120	123	90
Iva	150	200	750	207	214	208	207	190	183	173	167	144	134	119	110	112	100	88
Metallurgica Italiana . .	60	100	600	148	170	144	159	159	150	151	150	145	144	145	136	140	145	139
Breda	100	250	400	76	87	70	75	56	41	43	44	30	26	26	24	24	23	[illegible]
Fiat	400	200	2000	208	233	232	252	[illegible]	209	191	187	178	159	136	128	148	140	124
Edison	712,5	375	1900	624	655	631	655	598	545	545	540	520	513	452	430			
Italiana Industria Zucchero																479	484	401
indigeno	40	200	200	790	795	819	816	707	676	678	670	617	622	636	631	647	739	655
Ligure-Lombarda Raffineria Zuccheri	75	200	375	839	870	839	849	726	684	700	702	655	667	643	642	730	831	683
Eridania	45	150	300	337	370	349	360	200	248	256	259	249	245	246	242	272	246	246
Romana Beni Stabili .	80	200	400	446	476	523	552	488	468	479	477	493	493	503	540	580	593	191

Bliższych informacyj udziela Delegatura Targów, mieszcząca się w Izbie Handlowej Polsko-Italskiej w Warszawie, ul. Wierzbowa 11, tel. 202-15.

RÓŻNE

PROPAGANDA UPRAWY KWIATÓW W ITALJI

(Propaganda della fioricoltura in Italia).

Przed rokiem powstało w San Remo w Italji Towarzystwo „Amici dei Fiori" mające na celu czuwanie nad rozwojem ogrodnictwa i popieranie zamierzeń miłośników kwiatów. Wydaje ono miesięcznik p. t. „Il Giardino fiorito", doskonale redagowany i odznaczający się skromną a wytworną szatą zewnętrzną. Zamieszcza w nim, oprócz artykułów o roślinach, najlepiej przystosowanych do klimatu poszczególnych połaci kraju, specjalną stałą rubrykę „Zapytań i odpowiedzi", niezmiernie pouczającą i dostarczającą bogatego materjału informacyjnego o chorobach roślin, nawozach i t. p., jak również wyjaśnień co do licznych zagadnień fachowych.

Pragnąc rozpowszechnić swe wydawnictwo wśród jaknajszerszych kół, Towarzystwo „Amici dei Fiori" rozsyła je swym członkom. Składka dla członków zwyczajnych wynosi zaledwie 25 lirów (zagranicą (40 lirów) rocznie. Istnieją ponadto członkowie wspierający (składka lit. 50) i członkowie honorowi (składka lit 500).

W ubiegłym roku Towarzystwo liczyło 1222 członków, a między nimi 77 członków dożywotnich.

O znaczeniu i powodzeniu tej młodej instytucji, świadczy fakt, iż Benito Mussolini przyznał jej prawo ukonstytuowania się w Związek o charakterze prawno-publicznym, zatwierdzone w ostatnim czasie na mocy Król. Dekretu.

Miesięcznik „Il Giardino fiorito" wychodzi w San Remo (Adres Redakcji i Administracji — Skrzynka Pocztowa 102), pod redakcją prof. Mario Calvino, dyrektora Ogrodniczej Stacji Doświadczalnej w San Remo i naczelnego redaktora jej prasowego organu p. t. „Costa Azzurra Agricola e Floreale".

IZBA HANDLOWA ITALSKO-POLSKA W MEDJOLANIE

(Camera di Commercio italo - polacca a Milano).

Przed niedawnym czasem powstała w Italji Izba Handlowa Italsko-Polska z siedzibą w Medjolanie.

Zadanie nowej Instytucji polega na ułatwianiu nawiązywania stosunków handlowych, przemysłowych, finansowych i kulturalnych między Polską a Italją.

Izba liczy członków rzeczywistych, wspierających i honorowych. Zarząd składa się z Rady w liczbie 25 członków, czynnej pod kierownictwem prezesa i dwóch wiceprzesów.

W skład Zarządu wchodzą: PP. Camusso Comm. Gaetano Prezes, Alberti Comm. Mario Wiceprezes, Mamon inż. Alfred Wiceprezes, Penagini Rag. Vincenzo Skarbnik.

W skład zaś członków Rady pp.: Agnelli Sen. Giovanni, Granelli Gr. Uff. Ezio, Poseł Luigi Lanfranconi, Mikulski Comm. Bolesław, Morselli Gr. Uff. Dr. Giovanni, Orsi Gr. Uff. Carlo, Pozzani Gr. Uff. Fernando, Puricelli Senat. Ing. Piero, Quaglia Bartolomeo, Inż. Rajkiewicz Witold, Rosso Comm. Dr. Gian Giacomo, Salvi Cav. Sandro, Inż. Tarlarini Gr. Uff. Carlo, Toeplitz Józef, Gr. Uff., Vallarani Comm. Riccardo, Zaru Gr. Uff. Giulio.

ZAPOTRZEBOWANIA, OFERTY ORAZ PRZEDSTAWICIELSTWA

690 a. *Wyroby z korali i masy perłowej* — pragnie importować do Polski italska firma z Torre del Greco i poszukuje przedstawicieli.

691 a. *Obrazki treści religijnej* — pragnie importować do Polski firma z Medjolanu i poszukuje przedstawiciela.

692 a. *Przędzę z jedwabiu naturalnego i sztucznego* — pragnie importować do Polski firma z Sacile (Friuli) i poszukuje nabywców.

693 a. *Rękawiczki skórkowe* — pragnie importować do Polski firma z Neapolu i poszukuje zastępcy.

694 a. *Zabawki mechaniczne* — pragnie importować do Polski firma z Medjolanu i poszukuje przedstawiciela.

695 a. *Owoce, warzywa, ziemniaki, wełnę* — pragnie importować do Polski firma z S. Antimo (pod Neapolem) i poszukuje przedstawicieli.

696 a. *Siarczan magnezjowy* — pragnie importować do Polski firma z Medjolanu i nawiąże stosunki z zainteresowanemi firmami polskiemi.

697 a. *Wyroby artystyczne z ręcznie malowanej skóry* — pragnie importować do Polski firma z Florencji i poszukuje przedstawicieli.

698 a. *Aparaty do wyrobu wina, do sterylizacji wody, do przechowywania artykułów spożywczych* — pragnie importować do Polski firma z Turynu i poszukuje przedstawicieli.

699 a. *Wydawnictwa handlowe* — pragnie rozpowszechniać w Polsce propagandowo-handlowa instytucja w Medjolanie i poszukuje nabywców.

700 a. *Taśmy filmowe* — pragnie importować do Polski firma italska i poszukuje przedstawicieli.

701 a. *Preparaty zoologiczne dla celów naukowych* — pragnie importować do Polski firma z Medjolanu i poszukuje nabywców.

702 a. *Narty i artykuły narciarskie* — pragnie importować do Polski firma z Udine i poszukuje zastępców.

703 a. *Mydła i oleje siarczane do wyrobu mydeł* pragnie importować do Polski firma z Bari i poszukuje przedstawicieli.

704 a. *Urządzenia młynów, fabryk makaronów, fabryk materjałów budowlanych* — pragnie sprowadzać do Polski firma z Medjolanu i poszukuje nabywców.

705 a. *Automatyczne aparaty do kopjowania* — pragnie sprowadzać do Polski firma z Turynu i poszukuje przedstawicieli.

706 a. *Warzywa i owoce* — pragnie importować do Polski firma z Lugo di Romagna i poszukuje przedstawicieli.

707 a. *Owoce świeże (śliwki, morele, brzoskwinie)* — pragnie sprowadzać do Polski konsorcjum z Riviery Liguryjskiej i nawiąże w tym celu stosunki z zainteresowanymi importerami.

708 a. *Fasole, zboże, warzywa, rośliny pastewne* — pragnie sprowadzać z Polski do Italji firma z Palermo i nawiąże w tym celu kontakt z zainteresowanymi eksporterami.

709 a. *Futra damskie i męskie* — pragnie sprowadzać z Polski firma w Terni i nawiąże w tym celu stosunki z zainteresowanymi eksporterami.

710 a. *Skóry do wyrobu futer* — pragnie sprowadzać z Polski firma w Medjolanie i nawiąże w tym celu stosunki z zainteresowanymi eksporterami.

DOMANDE ED OFFERTE DI MERCI E RAPPRESENTANZE

301 b. *Automobili* — ditta di Leopoli desidera assumere la rappresentanza per la Polonia di una Casa italiana esportatrice.

302 b. *Filati e tessuti di seta* — ditta di Varsavia desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

303 b. *Agrumi* — ditta di Gdynia desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

304 b. *Vetri ottici, vetri per laboratori, articoli di gomma per usi sanitari e chirurgici, racchette, serrature per porte* — ditta di Varsavia desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

305 b. *Filati di seta per avvolgimento di conduttori elettrici, barite, gesso puro, zolfo, cera, coloranti vulcanici, talco, grafite, magnesia, filoggini di lampade e di gaz, terra per la fabbricazione di articoli di galalite, di bakelite, di caucciu, ossido di ferro, natrio di ferro, bianco di titanio, vernice di piombo, sulfato di amonio, sulfato di aluminio, copal, calafonia* — ditta di Varsavia desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

306 b. *Marmellate, gelatine, frutta candita* — ditta di Varsavia desidera entrare in rapporti con Case italiane esportatrici.

307 b. *Cornici di legno intarsiato* — ditta di Gdynia desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

308 b. *Paglia di riso e scope di pagnia di riso* — ditta di Cracovia desidera entrare in relazioni con Case italiane esportatrici.

309 b. *Prodotti chimici, olj eterici, profumi sintetici ed organici* — ditta di Lodź desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

310 b. *Piriti* — ditta di Cracovia desidera assumere la rappresentanze di miniere italiane.

311 b. *Estratti di carne e dadi per brodo* — ditta di Cracovia desidera assumere la rappresentanza di Case italiane esportatrici.

POŻEGNANIE
D-ra Antonio Menotti Corvi.

Już po ukończeniu druku niniejszego numeru doszła nas wiadomość, iż p. dr. Antonio Menotti Corvi opuszcza stanowisko Radcy Handlowego Ambasady Król. Italji w Warszawie, mając powierzoną przez Rząd italski misję zorganizowania analogicznego urzędu w Pradze.

Jego wyjątkowo płodna działalność na polu zbliżenia gospodarczego między Polską a Italją, mogąca pochlubić się dorobkiem wprost niezwykłym, nakazuje społeczeństwu naszemu na trwałe zatrzymać w pamięci Jego zasługi i zachować głęboką wdzięczność dla Jego szlachetnej, pełnej zapału inicjatywy, z jakiej dał się poznać w czasie swego urzędowania w Polsce.

Przed dwoma laty z okazji dziesięciolecia działalności d-ra A. Menotti Corvi, nakładem Izby Handlowej Polsko - Italskiej w Warszawie ukazała się zbiorowa publikacja, w której zabrał głos szereg wybitnych naszych mężów stanu, polityków, publicystów, przedstawicieli świata gospodarczego i naukowego, wyczerpująco oświetlając doniosłość i znaczenie zasług d-ra Menotti Corvi dla sprawy zbliżenia gospodarczego między Polską a Italją. Ta publikacja to najbardziej wymowna manifestacja głębokich uczuć sympatji i wdzięczności, jaką społeczeństwo polskie żywi dla opuszczającego kraj nasz dr. Menotti Corviego, który przez wieloletni pobyt swój dokładnie, jak niewielu cudzoziemców, przeniknął wszystkie jego tajniki i głęboko wczuł się w jego duchowe oblicze. W najbliższym numerze Wydawnictwa poświęcimy działalności p. dr. Antonio Menotti Corviego obszerny artykuł.

Na tem miejscu żegnając d-ra Menotti Corvi jako szczerego przyjaciela Polaków, założyciela Izby naszej oraz założyciela i zasłużonego współpracownika jej organu „Polonia - Italia", życzymy Mu owocnej pracy na nowej placówce, niezmiernie odpowiedzialnej ze względu na ukształtowanie się stosunków gospodarczych w tej części Europy.

Dajemy wyraz naszemu przekonaniu, iż pamięć o naszym kraju i o tych wszystkich, z którymi On współdziałał, równie będzie trwała i pełna życzliwości, jak nieprzemijająca i uczuciem serdecznej przyjaźni nacechowana będzie pamięć nasza, na którą bezapelacyjnie sobie zasłużył.

Fr. Radziwiłł.
Prezes Izby Handlowej Polsko-Italskiej.

SALUTO
al Dott A. Menotti Corvi

Al termine della stampa del presente fascicolo abbiamo appreso la notizia che il Dott. Antonio Menotti Corvi lascia il posto di Addetto Commerciale alla R. Ambasciata d'Italia a Varsavia, per assumere la missione affidatagli dal Governo italiano di organizzare un analogo ufficio a Praga. La sua attivita eccezionalmente feconda per l'avvicinamento economico italo - polacco, attivita che può vantare risultati veramente straordinari, costituisce per la nostra Nazione garanzia di perenne ricordo dei suoi meriti e di profonda gratitudine per le sue nobili ed entusiastiche iniziative, per cui si è fatto conoscere durante la sua permanenza in Polonia.

Due anni or sono, in occasione del decennio dell'attivita del Dott. A. Menotti Corvi in Polonia, apparve a cura della Camera di Commercio Polacco - Italiana di Varsavia una pubblicazione collettiva, in cui si espresse una serie di eminenti nostri uomini di Stato, politici, pubblicisti, e rappresentanti del mondo economico e scientifico, e che illumina esaurientemente l'importanza ed il significato dei meriti del Dott. Menotti Corvi per il ravvicinamento economico italo - polacco. Tale pubblicazione e la piu eloquente manifestazione dei sentimenti di profonda simpatia e gratitudine nutriti dalla Nazione polacca per il Menotti Corvi, che lascia il nostro Paese avendone penetrata intimamente-come pochi stranieri - la vera anima ed avendone compreso il vero volto spirituale. Nel prossimo fascicolo dedicheremo un apposito articolo all'attivita del Dott. A. Menotti Corvi.

Nel porgere in questa sede il nostro saluto al Dott. A. Menotti Corvi, sincero amico della Nazione polacca, fondatore della nostra Camera, nonche fondatore e benemerito collaboratore del suo organo „Polonia - Italia", gli auguriamo un fecondo lavoro nella Sua nuova missione di tanta responsabilita, in considerazione dei rapporti economici venuti a formarsi in quella parte d'Europa. Nel contempo esprimiamo il convincimento che il ricordo del nostro Paese e di quanti con lui collaborarono sara del pari durevole e pienamente benevolo come il ricordo nostro incancellabile, in tutto da lui meritato, e compreso di un sentimento di amicizia cordiale.

Principe Fr. Radziwill.
Presidente della Camera di Commercio Polacco-Italiana.